

**UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE**

Tanja Stojko

Psihotronsko orožje – mit ali realnost?

Diplomsko delo

Ljubljana, 2010

**UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE**

Tanja Stojko

Mentor: red. prof. dr. Anton Žabkar

Psihotronsko orožje – mit ali realnost?

Diplomsko delo

Ljubljana, 2010

*Ta zahvala je namenjena
mentorju prof. dr. Antonu Žabkarju
za vso strokovno pomoč,
usmerjanje pri pisanju naloge,
dobre napotke in potrpežljivost
ter staršem za vso podporo v času študija.
Hvala vsem!*

*»Iskanje novih orožij se nepretrgoma nadaljuje;
to je ena od zelo redkih preostalih dejavnosti,
v katerih inventivni in spekulativni tip razuma
lahko najde izhod«.
(Orwell 1983, 142)*

PSIHOTRONSKO OROŽJE – MIT ALI REALNOST?

Področje vplivanja na ljudi in nadzor uma ni nekaj novega – skozi zgodovino se je spreminjalo le poimenovanje, način vplivanja in sredstva, ki so jih pri tem uporabljali. Tako se iz klasičnega psihološkega in farmakološkega vplivanja, ob pomoči sofisticirane tehnologije in znanstvenih dognanj, znanost in vojska usmerjata na področje elektromagnetnega vplivanja na ljudi in njihov um ter druga področja prenosa energije (in s tem informacij) na dolge razdalje preko raznih oblik valovanja – na t. i. psihotronsko orožje. Ob tem pa v ospredje prihajajo tudi druge oblike zavajanja ali množičnega manipuliranja prebivalstva (medijska kultura, navidezna realnost in stalne doze groženj), ki skupaj s psihotronskimi in drugimi informacijsko-energetskimi orožji tvorijo nov pojem sodobnega vojskovanja - neokortikalno vojskovanje. Prihodnost vplivanja na ljudi in način vojskovanja se tako vse bolj usmerja v skrajnost – iz širnih vesoljskih prostranstev preko različnih tehnoloških sistemov nadzorovati tudi najmanjše celice človeškega telesa. Pri tem pa je jasno, da se bojevanje seli v mentalno sfero, moč države pa v popoln nadzor vsakega, vsega, od vsepovsod.

Ključne besede: psihotronsko orožje, nadzor uma, neokortikalno vojskovanje, orožja prihodnosti.

PSYCHOTRONIC WEAPONS – MYTH OR REALITY?

The sphere of mind control and influencing people is not something new – the only thing that has changed during the history have been different names, different ways of influencing and different means used. In these days we see the shift from classic psychological and pharmacological influencing, along with sophisticated technology and new scientific findings, to the sphere of electromagnetic influencing people and their mind and also other area of energy broadcasting (and with that informations) over different waves on a long distance. Science and army are in this way more and more directed to so called psychotronic weapons. Along with that we see other forms of deception or mass manipulation (media culture, fake reality and constant doses of threats) which together with psychotronic and other weapons (information, energetic etc.) form new concept of modern warfare – neocortical warfare. The future of influencing and warfare is more and more directed into the extreme – to control from space even the smallest cells of human body by using different technological systems. There is no doubt that combat is moving into mental sphere and the state power into the total control of everybody, everything from everywhere.

Key words: psychotronic weapons, mind control, neocortical warfare, future weapons.

KAZALO

1	UVOD	9
2	METODOLOŠKO-HIPOTETIČNI OKVIR	13
2.1	OPREDELITEV PREDMETA PREUČEVANJA	13
2.2	CILJI PREUČEVANJA	13
2.3	HIPOTEZA	14
2.4	UPORABLJENA METODOLOGIJA	14
3	TEMELJNI POJMI	16
3.1	NADZOR UMA	16
3.2	PSIHOTRONSKO OROŽJE	17
4	MEJNA PODROČJA PSIHOTRONKEGA OROŽJA Z DRUGIMI OROŽJI IN NJIHOVA KLASIFIKACIJA	22
5	ZGODNJI ZAČETKI VPLIVANJA NA PSIHOFIZIČNE LASTNOSTI ČLOVEKA	26
6	SKUPINE PSIHOTRONKEGA OROŽJA	30
6.1	FARMAKOLOŠKA SREDSTVA	30
6.2	PARAPSIHOLOŠKA SREDSTVA	35
6.3	BIOELEKTRONSKA SREDSTVA	38
6.3.1	Človek kot elektrokemični sistem	40
6.3.2	Oddaljen prenos energije s pomočjo valovanja	41
6.3.3	Zgodovinski pregled, projekti, eksperimenti in odkritja s področja direktne elektronike in oddaljenega prenosa energije za vplivanje na ljudi in njihov um	43
6.3.3.1	Vplivanje s pomočjo radijskih valov in mikrovalov	45
6.3.3.2	Vplivanje s pomočjo svetlobe	48
6.3.3.3	Vplivanje s pomočjo zvoka	50
7	SMERNICE ZA PRIHODNOST	55
8	ZAKLJUČEK S SKLEPNIMI UGOTOVITVAMI	60
9	LITERATURA	65
10	PRILOGE	72

PRILOGA A: Usmerjenost razvoja vojske v prihodnje za vodenje psihotronske

vojne _____	72
PRILOGA B: Umestitev psihotronskih orožij med druga orožja in mejna področja z njimi _____	72
PRILOGA C: Ena izmed možnih klasifikacij psihotronskih orožij _____	73
PRILOGA Č: Začetne tehnike vplivanja na človeka in njegov um ter različni (vladni) programi _____	75
PRILOGA D: Gobice _____	79
PRILOGA E: Projekt MKULTRA _____	79
PRILOGA F: Teorija Holgerja Hidena _____	80
PRILOGA G: Eksperimenti v »varnih hišah« _____	81
PRILOGA H: Razpored parapsiholoških fenomenov v sledeče skupine _____	82
PRILOGA I: Videnje na daljavo _____	83
PRILOGA J: Štiri bistvene smeri vojaško-uporabnih raziskav na področju bioenergije _____	84
PRILOGA K: Celica, živčna celica, živčevje, možgani ter skupine možganskih valovnih frekvenc _____	84
PRILOGA L: Možgani, sredstva in načini vplivanja nanje in procesi, ki se takrat v njih dogajajo _____	88
PRILOGA M: Oblike valovanja, njihove značilnosti ter osnovne enačbe _____	90
PRILOGA N: Vpliv zunanjih frekvenc sevanja na možgane _____	93
PRILOGA O: Naprava LIDA _____	93
PRILOGA P: Dr. Jose Delgado in njegovi poizkusi _____	94
PRILOGA R: Raziskave Eldona Byrda _____	95
PRILOGA S: Sporazum med Sovjetsko zvezo in ZDA ter uporaba elektromagnetnega orožja v Zalivski vojni _____	95
PRILOGA Š: Poizkusi dokazovanja ne-termičnih posledic elektromagnetnega vplivanja _____	96
PRILOGA T: Moskovski signal, projekt PANDORA in »ruski woodpecker« _____	98
PRILOGA U: Mikrovalovni slišni efekt _____	100

PRILOGA V: RHIC-EDOM, GWEN, SECOM II in ADS	102
PRILOGA Z: Primeri vpliva stroboskopskih luči in »usmerjanje« možganov pri pilotih	104
PRILOGA Ž: Infrazvok, akustični popravljalec psihe in akustični generator	105
PRILOGA Q: Hipersonični zvok, akustični reflektor, akustična naprava dolgega dometa, visoko intenzivna direktna akustika ter sugestivna sporočila in SSSS	107
PRILOGA W: Trije vladni projekti, čipi kot zunanje naprave in čipi, ki se nahajajo v telesu	111
PRILOGA X: HAARP	112
PRILOGA Y: Neokortikalna vojna	115

SEZNAM KRATIC

ADS	Active Denial System (tehnologija aktivnega odvrčanja)
BZ	Quinuclidinyl Benzilate (vrsta droge)
CIA	Central Intelligence Agency
DARPA	Defense Advanced Research Project Agency
DNK	Deoksiribonukleinska kislina
EEG	Electroencephalography (elektroencefalografija)
ELF	Extremely Low Frequencies (ekstremno nizke frekvence)
FBI	Federal Bureau of Investigation
GPS	Global Positioning System (sistem globalnega določanja položaja)
GWEN	Ground-Wave Emergency Network (sistem za komuniciranje v kriznih razmerah, ki deluje na podlagi zemeljskih valov)
HAARP	High-Frequency Active Auroral Research Program (Program za aktivno preučevanje aurore s pomočjo visokih frekvenc)
HIDA	High Intensity Directed Acoustic (visoko intenzivna direktna akustika)
HSS	Hypersonic Sound (hipersonični zvok)
Hz	Hertz (merska enota)
JNLWP	Joint Non-Lethal Weapons Program (skupni program nebojnega orožja)
KGB	Komitet Gosudarstvenoj Bezopasnosti (Komite državne varnosti)
LRAD	Long Range Acoustic Device (akustična naprava dolgega dometa)
LSD	Lysergic acid diethylamide-25 (vrsta droge)
PCP	Phencyclidine (angelski prah-vrsta droge)
PFC	Prefrontal cortex (prefrontalni korteks)
RHIC-EDOM	Radio-Hypnotic Intracerebral Control - Electronic Dissolution of Memory (radio-hipnotični intracerebralni nadzor - elektronsko uničevanje spomina)
RMS	Remote Monitoring System (oddaljeni nadzorni sistem)
SSSS	Silent Sound Spread Spectrum (tehnologija prenosa tihega zvoka)
SVC	Static Var Compensator
ZDA	Združene države Amerike

1 UVOD

Včasih se sprašujem koliko izumov in koliko tehnike obstaja po svetu, ki ogroža naš obstoj, našo zasebnost in našo bit. Kaj vse je že realnost, pa se ljudje tega še ne zavedajo, ne vedo ali nočejo vedeti. Razvoj gre naprej s svetlobno hitrostjo, mi pa si še vedno zatiskamo oči, da je vse le znanstvena fantastika. Kaj je res in kaj laž? Kaj je mit in kaj realnost? In nenazadnje kateremu znanstveniku naj verjamemo in kdo nas zavaja?

Sodobno bojišče je nasičeno z elektronskimi sredstvi, ob tem pa ostaja varnost naših misli in našega uma kljub znanstvenemu spoznanju, da je človek elektrokemično bitje, področje, kjer danes še nimamo zaščite. Vojak ima čelado, da ga ščiti pred drobci min, neprebojni jopič za zaščito pred izstrelki, masko za zaščito pred nevarnimi plini, zaščitna očala, oklepna vozila, računalniško podporo in podobno, a njegov um ostaja sovražniku na razpolago popolnoma nezaščiten. Ravno »trezna« glava, zbranost in psihofizične sposobnosti pa so na bojišču najbolj pomembni dejavniki za uspešno funkcioniranje, a so hkrati tudi del, katerega je možno najbolj izkoriščati in na katerega lahko s pridom vplivamo, če imamo primerna sredstva. Zato bi morali znanstveniki (ob tem pa tudi vojska) področju vojakove ranljivosti na take (miselne oz. psihofizične) napade v prihodnje posvetiti veliko pozornosti.

Za izbrano diplomsko delo me je najprej navdušil članek o nadzoru uma kot vrhuncu totalne vojne kjer bodo vojne prihodnosti vseobsegajoče in vsedimenzionalne, potekale pa bodo na področju človeškega uma - močnejša stran naj bi popolnoma podredila voljo nasprotnika svoji volji in nanj vplivala z vsemi razpoložljivimi sredstvi. O podobni družbeni ureditvi sem pred tem brala že v knjigi 1984, ki jo je napisal George Orwell in naj bi predstavljala družbo prihodnosti, vendar je še vedno mišljena kot znanstvena fantastika. A šele v povezavi s tem člankom oz. s tehnologijo za nadzor uma, ki naj bi že obstajala, sem začela razmišljati, da stvar ni več tako daleč realnosti. Tako sem se lotila iskanja sredstev, tehnologije in orožja, ki bi že omogočalo nezavedno in nenazadnje oddaljeno vplivanje na človekove psihofizične sposobnosti in še več – celo na njegov um, mišljenje, voljo in odločanje. Ob tem se je psihotronske orožje (*ang. psychotronic weapons*) pokazalo kot eden od (učinkovitih) načinov vplivanja. A naj si bo tema še tako zanimiva ali pomembna za prihodnost, kmalu so se pokazale težave pri

zbiranju literature (vsaj slovenske literature kot se je kasneje izkazalo) in definiranju samega pojma psihotronskega orožja. Zakaj je temu tako si lahko razlagamo s tem, da je oz. je bilo do sedaj področje modernega informacijsko-energetskega oz. t. i. znanstvenofantastičnega orožja med ostalimi orožji zapostavljeno (večinoma se na tako orožje gleda kot dopolnilo klasičnemu težkemu orožju oz. kot pomoč pri boju s klasičnim orožjem), saj je v večini držav še vedno poudarek na težki oborožitvi, ognjeni moči in jedrskem orožju kot pokazatelju vojaške (pre)moči neke države (še vedno se vojaška moč države gleda na način kolikokrat je le ta zmožna fizično uničiti svet ali kako hitro je pripravljena reagirati na napad sovražnika in ga pri tem popolnoma onesposobiti, sama pa ostati v stanju funkcioniranja). Po drugi strani pa (in navezujoč se na prejšnjo trditev) je za pomanjkanje literature kriva tudi neraziskanost in dejstvo, da določeni ljudje tega pojma ne obravnavajo ali tudi ne raziskujejo samo zato, ker to ni orožje, ki bi ubijalo in s tem fizično uničilo sovražnika. Ravno klasificiranje psihotronskega orožja pod neubojno orožje se je pokazalo problematično pri definiranju pojma, saj sem kmalu ugotovila, da gre za ruski pojem (kjer je zelo dobro definiran in zatorej tako orožje tam tudi obstaja), obratno pa na Zahodu vsa orožja, ki ne ubijajo, uvrščajo pod skupni pojem neubojno ali pa celo pod druge vrste orožij – iz tega pa seveda sledi stališče, da tako orožje ne obstaja, ker sploh ni ustreznega pojma zanj. Ob tem pa se je pokazal še en problem – vpliv orožja, ki deluje na človeški um, je lahko zelo različen. Ljudje imamo različna prepričanja, verovanja, znanja in vrednote, različno dojemamo svet in smo tudi psihofizično različni. Tako lahko to orožje enemu človeku povzroči strah, drugemu pa vlije pogum in izredno težko je predvideti, kako se bo določena oseba na specifičen vpliv odzvala. To je še en razlog zakaj je samo definiranje pojma in njegova umestitev med orožja tako težavna ali za nekatere sploh ne obstaja. Ker se torej pojem psihotronskega orožja v literaturi ne rabi tako pogosto največkrat pa se pojavlja oz. uporablja pod drugimi imeni, sem se pri iskanju gradiva nujno morala opreti še na druge širše pojme: nadzor uma (*ang. mind control*), »pranje možganov« (*ang. brainwashing*), elektromagnetno orožje (*ang. electromagnetic weapons*), neubojno orožje (*ang. non-lethal weapons*) in tudi neokortikalno vojskovanje (*ang. neocortical warfare*), vsekakor pa sem se usmerila skoraj izključno na tujo literaturo. Pri tem pa sem presenečeno ugotovila, da je vsa stvar, ko se enkrat usmeriš na nadzor uma in ne izključno na orožje, veliko širša kot sprva izgleda, da je o tem napisanih veliko knjig in člankov in, da se v tujini take vrste sodobnega bojevanja veliko bolj zavedajo, mu posvečajo vse več raziskav in ga v realnosti tudi že uporabljajo.

Seveda pa je ob tem potrebno omeniti še, da ideja o nadzoru uma niti ni stvar sedanjosti ampak se jo na različne načine s pridom uporablja že skozi vso zgodovino. Če bi izpostavila le obdobje druge svetovne vojne, kjer so uporabljali posredno vplivanje na ljudi preko propagande s pomočjo radia, plakatov in različnih parol, ki so slabile sovražnikovo moralo in dajale upanje domačemu odporu, pa povezava znanosti in vladajoče ureditve, ki je že med drugo svetovno vojno - še posebno pa kasneje med hladno vojno - iskala razne direktne in indirektne načine nadzora človeškega uma preko različnih nelegalnih poizkusov s pomočjo substanc (droge), hipnoze ali psihičnih pritiskov (»pranje možganov« in senzorična deprivacija). Vse to pa se je stopnjevalo skozi hladno vojno s psihološko vojno (katera stran bo prej sprožila jedrsko vojno) pa vse do današnjih dni, ko je praktično že vsaka stvar dejavnik, ki na nek način vpliva na nas, na naše odločanje in mišljenje (oglaševanje, marketing, mediji, glasbe s skritimi sporočili, slike z določenimi vzorci in barvami ter še vsa ostala tehnologija, farmacija in drugo).

Države, ki to nevarnost že danes vidijo kot velik problem in hkrati priložnost za nadvlado, svojo pozornost in raziskave posvečajo informacijskemu orožju in tehnologiji, ki vključuje um (ZDA, Kitajska, Rusija) saj je jasno, da prihaja premik iz boja za ozemlje in prostor ter jedrskega in kemičnega vojskovanja v informacijsko vojskovanje, ob tem pa se tudi »homo sapiens« spreminja v »homo informatikusa«,¹ informacijska sfera nacionalno-varnostnih strategij pa dobiva največji pomen (in ob tem tudi enega največjih proračunov). Že iz javnih medijev lahko vidimo, kako Kitajska počasi a vztrajno sledi napredku in tehnologiji ZDA, revolucije na vojaškem področju in preoblikovanje vojaških sil v novodobno vojsko pa potekajo v vseh državah.² Temu razvoju sledi tudi Rusija, saj ima za sabo že pestro zgodovino raziskav na področju nadzora uma, le da sedaj v večji tišini kot v času hladne vojne.³ Ob tem prihaja v ospredje intelektualno bojevanje – kateri državi bo uspelo ne samo zelo dobro izuriti vojake ampak jih narediti za intelektualne robote (vojak bo kombinacija človeka in računalnika z ogromnimi zmožnostmi sprejemanja in obdelovanja informacij, vodenega iz nadzornega centra, z določenimi skoraj nadnaravnimi zmožnostmi samozdravljenja,

¹ Ideja, da se »homo sapiens« spreminja v »homo informatikusa« je vzeta iz članka Lopatin 2006.

² Kitajski znanstveniki se že zdaj ukvarjajo z vsemi možnimi načini zdravljenja poškodb povzročenih z novimi tehnološko razvitimi orožji, t. i. »novo konceptualnimi« orožji (ang. »new concept« weapons) kot jih sami imenujejo (predvsem gre za različna elektromagnetna orožja) (Welsh 2006).

³ Predvsem bi bilo potrebno poudariti, da je nasploh na Vzhodu znana dolgoletna zgodovina različnih psiholoških vplivanj in nadzora mišljenja ljudi, v različnih vladnih sistemih, na različne načine ter leta in leta študije prednosti in slabosti človeškega uma.

fizične in psihične zmogljivosti in znanj), ki bodo s pomočjo visoko-zmožnih tehnologij v vesolju ves čas spremljani in vodeni. Lahko bi preprosto rekli, da bo družba prihodnosti mešanica romana 1984 in Matrice.

2 METODOLOŠKO-HIPOTETIČNI OKVIR

2.1 OPREDELITEV PREDMETA PREUČEVANJA

Odpor nasilja, nesprijemljivost vojne ter dejstvo, da je človeško življenje danes dobrina, ki jo je potrebno varovati, težijo k vse večji humanizaciji vojskovanja, hkrati pa spoznavajo, da sila ni več učinkoviti način reševanja sporov in nam nalagajo iskanje novih nekonvencionalnih (običajno nesmrtonosnih) orožij. Pri tem pa nam hiter razvoj znanosti in tehnologije ponuja ogromno možnosti, da taka orožja tudi izdelamo. Nova dognanja in spoznanja znanstvenikov, povezovanje človeka in računalnika, usmerjenost raziskav tako v najmanjše celice človeka kot tudi v vesoljska prostranstva pa nam dokazujejo, da lahko tudi orožja iz znanstvenofantastičnih filmov postanejo realnost. Ob vsem tem bi zelo težko zanikali, da ne obstaja nikakršno orožje, ki je zmožno iz oddaljenosti vplivati na psihofizične sposobnosti ljudi ali jim vcepiti določene svoje ideje in mišljenja, če vemo, da so taki projekti raziskovanja potekali že desetletja in da - kljub veliki tajnosti - potekajo še danes.

2.2 CILJI PREUČEVANJA

Cilji preučevanja so:

- analizirati nov oz. dokaj nepoznan termin psihotronskega orožja, ki se pojavlja v različnih virih in njegovo definiranje;
- klasificirati različne pomene in umestiti to orožje med druga orožja, s tem pa istočasno tudi postaviti okvirje, ki psihotronskega orožja ločujejo od drugih vrst orožja;
- analizirati dejavnike, ki so vplivali na pojav in razvoj nove kategorije orožja, jih naštet in opisati;
- predstaviti različne vrste psihotronskega orožja, njihov razvoj skozi leta in opisati značilnosti delovanja ter način vplivanja na ljudi (s praktičnimi primeri uporabe);
- na koncu pa še predstaviti nekatere poglede na razvoj tega orožja in smernice za prihodnost ter možne uporabe v vojskovanju oz. predstaviti možnost uporabe

psihotronskega orožja v smislu totalne premoči neke strani nad drugo, s tem pa posledično preprečiti sploh začetek neke nove vojne.

2.3 HIPOTEZA

Že sam naslov diplomskega dela nakazuje na vprašanje, ki je rdeča nit mojega raziskovanja in katerega sem si zastavila tudi sama, ko sem zbirala gradivo za to delo: ali psihotronske orožje obstaja v realnem svetu in se uporablja v praksi ali je to le plod znanstvene fantastike filmskih ustvarjalcev, nerealna predstava določenih ljudi glede možnosti sodobnih orožij in »nabiranje« navidezne vojaške premoči določenih držav.

Ob tem sem si postavila **osnovno hipotezo**, ki pravi da psihotronske orožje vse bolj vstopa v svet realnosti in pridobiva na pomenu uporabe, ob tem pa državi, ki tako orožje poseduje, omogoča prevlado nad ostalimi tako v zastraševanju kot v dejanski uporabi le tega.

Iz osnovne hipoteze sem izpeljala še tri **delovne hipoteze**:

- H1: Hiter razvoj znanosti in tehnologije, miniaturizacija naprav in povezanost človeka in računalnika enostavno omogočajo, da znanstvenofantastična orožja postanejo realnost;
- H2: Zaradi vse večje humanizacije vojskovanja, svetosti človeškega življenja in največkrat neučinkovite uporabe sile kot načina za reševanje sporov, se države v operacijah vse bolj poslužujejo uporabe drugih (nekonvencionalnih) tipov orožja;
- H3: In nenazadnje vsaka vrsta orožja, ki omogoča množično uničevanje (v tem primeru množičen nadzor ali zavajanje), državi omogoča prevlado nad ostalimi, ki takega orožja nimajo.

2.4 UPORABLJENA METODOLOGIJA

Za izdelavo mojega diplomskega dela sem uporabila sledeče raziskovalne metode:

- raziskovalno delo sem pričela z metodo zbiranja virov kateri sem posvetila veliko časa zaradi dveh razlogov: pomanjkanju literature (sploh kar se tiče

slovenske literature) glede konkretnega predmeta preučevanja (gre za konkreten pojem psihotronske orožje) ter po drugi strani obširne tuje literature, ki je povezana s psihotronskim orožjem, a jo po vseh kriterijih ne moremo v popolni meri šteti v to kategorijo;

- nadalje sem uporabila metodo analize in interpretacije sekundarnih virov (sekundarnih virov kot so knjige in članki v revijah in na medmrežju zato, ker primarnih virov na to temo skoraj ni – bodisi so tajni ali pa pod tem pojmom ne obstajajo). Ob tem bi poudarila, da sem veliko pozornost posvetila konceptualni analizi saj sem iz že prej omenjene obširne literature, ki je le delno povezana z mojo temo, jo pa nikjer ne obravnava celovito, morala najprej sploh ugotoviti pomen mojega pojma preučevanja, širino obsega te tematike in - če seveda obstaja - kako se je pojem skozi zgodovino sploh razvil oz. spreminjal;
- da bi konkretno pojasnila kaj je to psihotronske orožje, sem uporabila deskriptivno metodo, kjer sem definirala tako osnovni pojem kot tudi nekaj tistih, ki se nanj nanašajo;
- v nadaljevanju sem s pomočjo primerjalne metode med seboj primerjala različna orožja in tako našla lastnosti, ki psihotronske orožje povezujejo oz. ločujejo od drugih vrst orožja. Poleg tega pa je bil namen te metode tudi predstaviti poglede različnih avtorjev oz. znanstvenikov in tako med seboj primerjati, kaj ti avtorji štejejo v to kategorijo orožja;
- metoda zgodovinske analize je bila ključna za dokazovanje obstoja tega orožja (oz. za potrditev moje hipoteze). Ob tem je šlo predvsem za zgodovinskorazvojno analizo kjer sem najprej raziskovala začetke različnih načinov vplivanja na ljudi, kasneje pa sam razvoj določenih skupin psihotronskega orožja od prvih eksperimentalnih načinov uporabe do današnjih sofisticiranih sistemov;
- za konec pa sem s pomočjo študije primerov bolj konkretno predstavila tudi nekatere primere že obstoječega (ali vsaj teoretsko obstoječega) psihotronskega orožja in njegovo uporabo v različnih operacijah ali raziskovalnih projektih.

3 TEMELJNI POJMI

V času preučevanja literature glede definiranja pojma psihotronske orožje sem se srečala še z drugimi pojmi, katere so avtorji smatrali za sopomenko mojemu pojmu ali pa so imeli zelo podobne lastnosti delovanja in vplivanja na človeka. Večina od njih bo razložena sproti, ko bom pojem umestila v tekst, pojem, ki je bistven za obstoj psihotronskega orožja in sam pojem psihotronske orožje pa bosta razložena v tem poglavju.

3.1 NADZOR UMA

Definiranje pojma nadzor uma se mi zdi zelo pomembno zato, ker naj bi predstavljal vrhunec vseh vrst vplivanja na človeka oz. mišljeno drugače, predstavljal naj bi skupek vseh možnih oblik vplivanja za totalen nadzor tako posameznika kot ljudi, kjer je psihotronske orožje le eden od mnogih načinov.

Pojem **nadzor uma** »se v literaturi uporablja zelo izolirano in je običajno definiran kot splošen pojem za sporne teorije ali tehnike, oblikovane za uničenje posameznikove kontrole nad svojim mišljenjem, vedenjem, čustvi ali odločitvami, ali za manipulacijo človekove zavesti« (Binhi 2007). Vendar pa so zmožnosti, metode in razsežnosti take kontrole vedno predmet debate in vsak posameznik drugače razume obseg teh sredstev. Socialna psihologija npr. vidi nadzor uma kot sistematično uporabo dobro znanih komunikacijskih sredstev (radio, televizija, s tem pa seveda množične medije in javne debate, oglaševanje, marketing ipd.). Spet drugi nadzor vidijo v ne-komunikacijskih sredstvih kot so različne substance, ki zmanjšajo človeško samokontrolo (npr. psihotropne droge in druge substance, aerosoli in umetno proizvedeni vonji) in tudi v fizičnih faktorjih kot so vidna ali nevidna (ultravijolična, infrardeča) svetloba, različni zvoki, vplivi temperature in izpostavljenost elektromagnetnemu polju. Tretji za nadzor uma štejejo vse možne kombinacije le teh. Vsa ta sredstva se seveda lahko kombinirajo in uporabljajo na različne načine a treba je omeniti, da naj bi bil izmed vseh vrst nadzora uma najbolj prebrisan način ravno uporaba tehnologije, ki deluje na elektromagnetnem valovanju kot sredstvu za prenos signalov za nadzor uma. Takemu

načinu vplivanja se lahko s pomočjo tudi zelo oddaljenih elektromagnetnih virov izpostavi večje skupine ljudi, večja območja ali pa samo določene posameznike.

Ob vsem tem pa je potrebno razlikovati predvsem med dvema zelo različnima vidikoma vplivanja od katerih je eden lahko čisto medicinske narave in celo življenjsko pomemben za človeka, drugi pa tako skrajn, da krepko posega v človekovo osebnost; in sicer med vplivanjem na določene dele možganov (*ang. brain mapping*) in dostavljanju informacij (npr. električna stimulacija možganov pri epileptikih za preprečevanja napadov) ter branjem misli (*ang. mind reading*) in pridobivanju tajnih podatkov te osebe (npr. telepatija). Prav tako je razlika med nadzorom možganov (*ang. brain control*) (spet iz zdravstvenih razlogov) in nadzorom uma (*ang. mind control*).

3.2 PSIHOTRONSKO OROŽJE

Kot sem že prej omenila je pojem psihotronsko orožje bolj znan samo v določenih krogih znanstvenikov in v tajnih raziskavah iz tega področja, ostalim, ki ga slišijo prvič, pa ostaja popolna neznanka. Zato sem za lažje razumevanje pojma najprej razčlenila besedo psihotronsko (*ang. psychotronic*) in definirala pomen delov besed ter razložila besedo orožje, nadalje pa predstavila definicijo psihotronskega orožja.

Beseda **psihotronika** naj bi bila izpeljana iz besed PSIHA⁴ ali PSIHO⁵ in besede ELEKTRONIKA.⁶ Iz tega naj bi izhajalo, da je pojem psihotronika (psihologija + elektronika) »definiran kot znotraj-disciplinarno področje znanosti, ki posreduje pri zavesti in zaznavnih procesih, raziskuje oddaljene vplive med živimi bitji in okoljem ter preučuje energijske in informacijske fenomene takih vplivov oz. povezav« (Cygankov in Lopatin v Welsh 2005b).⁷

⁴ PSIHA: »duševnost«. Tujka, prevzeta (eventualno prek nem. Psyche) iz gr. psykhe »življenska sila, življenje, dih, duša«, kar je izpeljano iz gr. psikho »diham« in »živim« (Snoj 1997, 512).

⁵ PSIHO ... prvi del zloženke, nanašajoč se na dušo 2: psihoanaliza, psihofizičen, psihokemija (Slovar slovenskega knjižnega jezika 1991, 278).

⁶ ELEKTRONIKA (ang. Electronics iz gr.) 1. področje fizike, ki preučuje lastnosti elektronov kot nosilcev električnega toka; 2. uporabna elektronika, dejavnost elektrotehnike, ki se ukvarja z izdelavo in uporabo naprav, ki so odvisne od prevajanja elektrine v vakuumu, plinih ali polprevodnikih (Tavzes in Adelešič 2002, 277).

⁷ Cygankov V. D. in V. N. Lopatin. 1999. Psihotronnoe oruzhie i bezopasnost Rossii. Moskva.

V Rusiji so si glede tega pojma dokaj enotni. Pojem psihotronik »je ruski izraz za nadzor uma, čeprav se mu je dodalo še mnogo pomenov. Na splošno pa je psihotronik termin za uporabo elektromagnetnega sevanja za vplivanje na možgane« (Welsh 2001a).⁸ Takega mnenja so si tudi Andre Slepucha ter V. N. Lopatin in V. D. Cygankov, ki o tem pišeta v svoji knjigi o psihotronskega orožju (glej opombo 7) – vsi trije se strinjajo, da gre za rusko poimenovanje orožja za nadzor uma, ki temelji na elektromagnetnem sevanju.⁹

Seveda pa ima ta pojem v drugih državah tudi drugačen pomen. »Psihotronik je tudi češki termin za parapsihologijo. Termin je bil sprva predlagan zaradi podobnosti posebnih miselnih sposobnosti s področjem znanosti, ki se je ukvarjala s konstruiranjem naprav sposobnih povečati in/ali ustvariti določen psi fenomen kot je psihokineza v primeru psihotronskega generatorja, ki ga je razvil Robert Pavlita« (The Lifetech Psychotronic Generator: The Ultimate in Causal Engineering Technology 2007). Pavlychev v članku razlaga, da gre za širši pojem, ki zajema izum različnih tehničnih naprav temelječih na energiji bio-polja (gre za specifično fizično polje, ki obstaja okoli živega organizma). Ker gre za tiha orožja, jih je težko zaznati, hkrati pa zahtevajo napor vsaj enega oz. več oseb kot vir moči. Tako je koncept psihotronskega orožja, ki temeljijo na uporabi paranormalnih lastnosti človeškega bitja, sploh prišel v vojaško terminologijo (Pavlychev 1994).¹⁰

»**Orožje** je vsako bojno sredstvo, stroj ali sestavljeni tehnični sistem, s katerim se v vojni nanašajo izgube nasprotnikovi živi sili, vojni opremi, zgradbam, v mirnem času pojem orožja zajema tudi vse ročne predmete, ki služijo za osebno obrambo, lov in športno tekmovanje« (Podhorsky in drugi 1986, 1). V širšem smislu ponekod sem uvrščajo tudi propagandne, ekonomske in druge ukrepe, s katerimi se nasprotniku zmanjšuje možnost za vodenje boja, slabi njegova bojna morala in lomi volja za izvajanje odpora (Gažević 1973, 557).

⁸ »V Rusiji se metodam, s katerimi se s pomočjo elektronskih sredstev lahko manipulira človeško dušo in telo (tako direktno kot od daleč), reče psihotronskega ravnanje oz. psihotronske postopki (*ang. psychotronic treatment*)« (White 2005).

⁹ Pri tem je potrebno omeniti, da naj bi termin PSIHOTRONIKA skoval francoski novinar zaradi podobnosti z elektroniko, bioniko, nukleoniko in podobnim. Sovjeti so si zato izmislili svoj izraz PSIHENERGETIKA (Welsh 1998a).

¹⁰ Tako naj bi za to orožje veljalo, da onemogoča človeška bitja, prenaša informacije in deluje na cilje z uporabo t. i. bioenergije. Naj bi bilo v sorodu s telekinezo, telepatsko hipnozo ipd. Poleg tega pa biosevanje vpliva tudi na komunikacijske sisteme in elektronsko opremo (Soldatov 2000).

V eni izmed definicij (uporabljena je bila v osnutku zakona o prepovedi vesoljskih orožij, kateri je bil predstavljen v parlamentu ZDA) so pod pojmom orožje in oborožitveni sistemi (*ang. weapons system*) mišljena tudi vsa še nepoznana ali še nerazvita sredstva, ki lahko povzročijo poškodbo, smrt ali uničenje osebe (gre za uničenje fizičnega in mentalnega zdravja te osebe ali njenega fizičnega in ekonomskega stanja) z uporabo različnih sistemov na zemlji, na morju ali v zraku, ki pri svojem delovanju uporabljajo sevanje, elektromagnetiko, psihotroniko, zvok, laser ali druge vrste energije, usmerjene na posameznika ali večjo populacijo, za namen informacijske vojne, spreminjanja volje človeka ter nadzor uma (Babacek 2004).

Jasno je, da obstaja toliko definicij **psihotronskega orožja** kolikor je njihovih avtorjev a vse lahko razdelimo v dva dela – tiste, ki se usmerjajo le na elektronska sredstva ali sredstva elektromagnetnega sevanja in akustike ali druge, ki pod ta pojem štejejo vse načine vplivanja na um.

Med prvimi predstavniki so M. I. Abdurakhmanov in drugi (Welsh 2005b), ki v svoji knjigi *Geopolitika in nacionalna varnost*¹¹ definirajo psihotronsko orožje (ali kot ga sami drugače imenujejo tudi psihofizično orožje) »kot tehnično izoblikovano sredstvo, namenjeno za uporabo informacij in/ali energijskega vpliva na funkcioniranje človeške psihe, delovanje človeških organov in sistemov. Spada pod kategorijo neubojujnih orožij«. Zelo podobnega mnenja je tudi ruski pisatelj N. I. Anisimov (Anisimov 1999), ki pravi: »Psihotronska orožja so sestava edinstvenih elektronsko-sevajočih aparatov, zmožnih na dolge razdalje kontrolirati psihofizične aktivnosti osebe ter namerno uničiti njegovo zdravje. So umska orožja, ki se uporabljajo v kombinaciji z drugimi tipi nesmrtonosnih in psihofizičnih orožij«. Pri tem je nadalje psihotronsko orožje opisal kot orožje, ki deluje tako, da odvzame del informacij v človeških možganih, jih pošlje računalniku, ta pa jih predela na stopnjo potrebno za nadzor človeka. Nato računalnik te spremenjene informacije vrne nazaj v možgane. To orožje se uporablja proti človeškemu umu, povzroča halucinacije, slabost, mutacijo človeških celic, »zombifikacijo« ali celo smrt. Pod ta orožja se po njegovem mnenju štejejo različni generatorji z zelo visoko frekvenco, rentgenski žarki, ultrazvok in radijski valovi (Thomas 1998, 89). V Rusiji je zato orožje in druge naprave, ki so povezane s

¹¹ Originalni naslov knjige je: Abdurakhmanov M. I. in drugi. 1998. *Geopolitika i natsionalnaya bezopasnost*, Moskva.

posebnimi vrstami elektromagnetnega orožja za nadzor uma, dobilo splošen termin psihotronske orožje.¹²

Spodnji definiciji pa predstavljata širši spekter sredstev, ki jih štejejo za psihotronske orožje. Tako so leta 1995 ruski znanstveniki sprejeli sledeče stališče:

V povezavi s klasificiranjem orožja psiho-tehnologije in zaradi zmede glede terminologije so vsi tipi in vrste orožja, ki so zmožni na daljavo kontrolirati psihofizične aktivnosti osebe ter lahko spremenijo tudi njegovo okolje, ko se uporabljajo skupno, imenovani psihotronske orožje. Uničevalni faktorji psihotronskega orožja so tako različni generatorji (torzični, SVC), laserji, akustične in mikrovalovne naprave, ki se uporabljajo kot močan vir energije in so postavljene tako na zemlji kot v vesolju, pa tudi kemična in plinska sredstva (Anisimov 1999).

Drugo širšo definicijo pa je podal V. F. Prokofiev:¹³ »Psihotronske orožje (psihofizično orožje) je celota vseh možnih skritih metod in sredstev (tehničnih, miselnih, farmakoloških, paranormalnih, kompleksnih in drugih), ki vsilijo vplive na psiho človeka z namenom spreminjati njegovo zavest, vedenje in zdravje v okviru želenih vidikov nadzora« (Prokofiev v Terehova 1999).

Glede na zgornje definicije in literaturo, ki sem jo prebrala, sem se odločila za svojo definicijo psihotronskega orožja (in kot tako jo bom skozi diplomu tudi predstavila). Tako naj bi šlo za skupek (zelo naprednih) tehnoloških naprav, temelječih na elektromagnetizmu in akustiki, ki delujejo v določenih območjih frekvenc, valovnih dolžin in gostote moči, da bi s pomočjo oddaljenega prenosa energije nezavedno/skrivoma (brez vednosti žrtve) direktno ali indirektno (preko raznih pretvornikov kot so npr. čipi) destruktivno vplivali na človekove psihofizične sposobnosti, vcepili v zavest ali podzavest določene informacije, ki bi sprožile zmotne in napačne zaznave realnosti ter preprečili svobodno odločanje ljudi. Ob tem pa druge načine vplivanja na človeka in njegov um (farmakološka, parapsihološka ali druga podobna neubojna sredstva) ne prištevam direktno pod pojem psihotronske orožje (razen določenih izjem) ampak spadajo pod sredstva, ki kot nujna kombinacija s psihotronskim orožjem ali samo kot dodatek k večji zagotovitvi učinka vplivajo na ljudi.

¹²N. I. Anisimov je poleg definiranja psihotronskega orožja skoval tudi izraz »psiho-terorizem« (Thomas 1998, 89).

¹³ Prokofiev, V. F. 1999. Secret Weapons of an Informational War. Moscow: »SINTEG«.

Ob tem se mi zdi pomembno omeniti tudi pojem **psihotronska vojna oz. vojskovanje** (*ang. psychotronic warfare*), kjer gre za masovno uporabo psihotronskega orožja proti državi ali njenim delom. »Strokovnjaki so hoteli skupni pojem za psihotronske vojskovanje, zato so psihotroniko funkcionalno razdelili na dva dela: psihološko in bioinformacijsko vojskovanje. Oba pojma sta si blizu in si delita tudi mnoge raziskave. Kljub temu je bilo sprejeto, da se termin psihotronske vojskovanje razume kot vojaško izkoriščanje bioinformacijskih tehnologij in drugih naprednih naprav« (Muzhesky 2007).¹⁴

¹⁴ Muzhesky pravi, da naj bi »skozi zgodovino psihotronske vojskovanje šlo skozi tri faze: začetek kot raziskave glede psihološke spremembe »človeškega sistema - socio/biološka in okoljska povezanost«, nadaljevalo se je kot študije tehnološke okrepitve psihofizičnih faktorje spremenljivosti ter končalo v zapletenosti bioinformacijske tehnologije« (Muzhesky 2007).

4 MEJNA PODROČJA PSIHOTRONSKEGA OROŽJA Z DRUGIMI OROŽJI IN NJIHOVA KLASIFIKACIJA

Ko pridemo do točke, ko je potrebno psihotronsko orožje umestiti med druge vrste orožij in ga glede na določene lastnosti tudi klasificirati, da bi dobili neko približno sliko o čem govorimo, se nam takoj pokažeta dva velika problema: problem samih vplivov, ki jih ima takšno orožje na ljudi ter problem merjenja teh vplivov oz. učinkov, ki jih orožje pusti na njih. Pri klasičnem orožju so le ti učinki jasni – strelivo/izstrelki povzročajo rane ali smrt, določeni plini slepoto, opekline ali zadušitev vsem pa je skupno, da na ljudi učinkujejo popolnoma enako. Pri psihotronskega orožju pa gre za delovanje na človeški um, njegovo dožemanje, obdelavo informacij, prepričanje in celo verovanje zato je enak učinek zelo težko doseči saj so ljudje zelo različni in se mora pri takem delovanju upoštevati celoten spekter različnih dejavnikov (npr. sistem vrednot, versko in politično prepričanje, intelektualne sposobnosti in zmožnosti dožemanja, vraževerje, psihično stanje človeka ter nenazadnje tudi različna fizična oblika telesa in elektrokemična sestava, ki skrbi za sprejemanje in odzivanje na dražljaje). Nekatere od teh dejavnikov lahko predvidimo ali jih že vnaprej upoštevamo (kamor se štejejo tudi določeni fizični dejavniki), drugih ne moremo, zaradi česar se tudi pojavlja tako širok spekter različnih učinkov na ljudi, ko delujemo z istim sredstvom. Drug problem, ki nam otežuje samo klasificiranje teh orožij pa je posledično seveda merjenje teh učinkov. Če najprej pogledamo klasično orožje, kjer se lahko meri vsaka malenkost orožja (število izstreljenih nabojev v minuti, domet orožja, kako natančno je orožje ali celo s kakšno gotovostjo bomo zadeli in uničili cilj), tega pri psihotronskega orožju nikakor ne moremo meriti. Obstajajo seveda določene meritve, kjer se lahko merijo elektrokemične spremembe v telesu/možganih ali reakcije drugih funkcij telesa na določen dražljaj (v takih primerih lahko tudi predvidimo vpliv), a kako bo naš um to sprejel, obdelal in reagiral, pa ne moremo niti ne obstajajo mehanizmi za tako merjenje – beležimo lahko le subjektivne pripovedi ljudi, ki to doživljajo. Tako se nam lahko zgodi, da bo nekdo ob popolnoma istem dražljaju doživil grozen strah, drugi pa bo dobil veliko samozavesti in poguma.

Na podlagi zgoraj povedanega tako ne morem podati nekih zagotovljenih učinkov psihotronskega orožja, lahko pa predstavim seznam različnih vrst orožja oz. tehnologije, ki vpliva na naš um in princip funkcioniranja:

- psihotropiki (farmakološki preparati) s pomočjo spreminjanja elektrokemične sestave našega telesa povzročajo različne reakcije kot so strah, jeza, zlobnost, depresija, zaspanost, otopelost, iluzije, halucinacije, poskusne psihoze, spremembe v razmišljanju, nore ideje, poskus samomora, epileptični napadi, sprejemanje neustreznih odločitev brez razmišljanja o posledicah, ipd;
- s pomočjo audio in video naprav, skritih sporočil in informacij v ozadju katerih koli komunikacij, se lahko vpliva na normalno stanje zavesti (vplivanje poteka po shemi »človek – naprava – človek«);
- z uporabo različnih načinov hipnoze in gesel se lahko vpliva na spremenjeno stanje zavesti;
- s pomočjo parapsiholoških lastnosti za vstopanje v bioinformacijski kontakt z osebo in vplivanje na odziv te osebe in njeno zdravje ali celo odvzem potrebnih informacij;
- različne druge tehnologije (generatorji, računalniki, laserji, infra/ultra zvočne naprave, bioelektronika, radijske frekvence, pospeševalci elektronov, protonov, nevtronov ter naprave za različno sevanje) za ustvarjanje virtualne realnosti;
- in nenazadnje kombinacije psihotronskih s psihotropskimi in posebnimi kemičnimi substancami za povzročanje psihotronskih vplivov (narkotiki v kombinaciji z zvoki (glasbo) ali audio in video vplivi ipd.) (Terehova 1999) (glej še prilogo A – usmerjenost razvoja vojske v prihodnje za vodenje psihotronske vojne).

Obstajajo trije tipi psihotronskega vplivanja: tajno, odkrito in kombinirano. Pri tajnem vplivanju žrtev ne ve in niti ne posumi, da so njeni možgani in telo cilj oddaljenega vpliva. Vse miselne procese in bolezenske znake sprejme kot odraz svojega lastnega stanja. Tako osebo lahko imenujemo tudi bio-robot, ker izpolni vse vsiljene ukaze. Ta način je osnova za nadzor množic. Pri odkritem vplivu oseba ve in razume, da so njeni možgani in telo podrejeni psihotronskega vplivu, a pogosto na koncu ne more ločiti svojih lastnih misli od tistih, ki so ji umetno vsiljene. Pri kombiniranem načinu pa se na možgane vpliva tajno, na telo pa odkrito. V nadaljnji razčlembi se pojavijo tudi tri

stopnje psiho programiranja: v prvi fazi gre za nadzor možganov, v drugi za nadzor psihofizičnih aktivnosti človeka in v zadnji fazi za eliminacijo osebe (Anisimov 1999).

Prav tako, kot je težko določiti konkretne učinke vplivanja psihotronskega orožja, je težko ta orožja umestiti med ostale tipe orožij oz. med njimi potegniti črto in jih popolnoma ločiti med seboj. Znano je namreč, da veliko nebojnih orožij uporablja ravno elektromagnetno energijo ali naprave, ki uporabljajo nizko ali visoko zvočno valovanje. Ta orožja lahko povzročijo človeku fizične, velikokrat pa tudi mentalne posledice (od slepote, opeklin, napadov in bolečin, slabosti pa vse do spreminjanja razpoloženja, obnašanja ter menjavanja čustev). Zaradi največkrat skupnih ali zelo podobnih učinkov psihotronskega in drugih orožij na ljudeh, bi psihotronskega orožja tako v grobem lahko povezali z naslednjimi tipi orožja:

- glede na zgoraj povedano z nebojnimi orožji;
- glede na uporabo elektromagnetnega valovanja, sevanja oz. elektromagnetnih polj z elektromagnetnimi orožji. Pri tem so ta definirana kot ena od novih oblik orožja, ki se poslužuje kompleksne fizike ne-ioniziranega sevanja in bioelektromagnetizma. Grobo jih lahko razdelimo v dve skupini: tista, ki so usmerjena na okolje (širše okolje ali samo tehnične sisteme) in tista, ki so usmerjena na žive sisteme (oz. v realnosti na človekov centralni živčni sistem) (Welsh 1999);
- glede vplivanja na človeške mentalne procese se to orožje delno dotika tudi psihološkega orožja (npr. pošiljanje propagande direktno v možgane pri kateri obidemo slušni sistem), uporabljenega v psihološkem vojskovanju, kjer gre za »načrtovano uporabo propagande in drugih psiholoških ukrepov, katerih prvotni namen je vplivati na mnenje, emocije, vedenje in obnašanje sovražnikovih enot v taki smeri, da se podpira dosežke nacionalnih ciljev. Psihološko vojskovanje lahko dopolnjuje oboroženo vojskovanje, lahko pa izkoristi vojaške dogodke preden so se dogodili ali kasneje« (Dupuy 1986, 177);
- glede na različnost definicij se del tega orožja dotika tudi kemičnega orožja (ali bolje rečeno psihotropnih oz. farmakoloških sredstev). »Psihotropiki¹⁵ so definirani kot medicinski preparati, ki povzročajo trans, evforijo ali depresijo.

¹⁵ PSIHOTROP – (psiho - + gr. tropos) – zdravilno sredstvo, ki ugodno vpliva na psiho, navadno psihotonik, spodbujevalec FARM. PSIHOTROPEN – psihoaktiven (-a snov); PSIHOTONIK – (psiho - + - tonik) psihostimulans; PSIHOFARMAK – zdravilo s psihotropnim učinkom (Tavzes in Adelešič 2002, 947).

Drugače imenovani tudi »počasno-delujoče mine« lahko damo v hrano ali vodno zajetje celotnega mesta. Simptomi vključujejo glavobol, šumenje, glasove ali določena navodila v možganih, omotičnost, bolečine v trebušni votlini, srčno aritmijo ali celo uničenje kardiovaskularnega sistema« (Thomas 1998, 90);

- nenazadnje bi jih lahko uvrstili celo med orožja za množično uničevanje saj so psihotronska orožja namenjena za vplivanje tako na posameznika kot tudi na večje število ljudi, na prebivalstvo določenega območja ali regije ali celo na prebivalstvo neke države (za bolj široko razlago povezanosti psihotronskih orožij z neubojnimi orožji in poglede nekaterih avtorjev glej prilogo B).

Nadalje sem v literaturi zasledila, da so avtorji poskušali klasificirati psihotronska orožja glede na razne faktorje (uporabo, cilj v živem objektu, trajanje učinka, oddaljenost ipd. – glej prilogo C) vendar s tem še vedno niso postavili konkretnih ločnic. Tako sem edino v članku, ki govori o uporabi psihotronskega orožja proti ruski populaciji (Terehova 1999) našla eno boljših razdelitev, ki psihotronska orožja klasificira glede na sredstvo s katerim vpliva. Pod skupnim naslovom Tipi psihotronskih, psihotropnih in drugih psi-vplivov so podana sledeča sredstva:

- bioelektronska (psihotronska, tehnotronska)-oddaljen vpliv;
- biotelemetrična (sistemi za lociranje, sledenje in nadzor gibanja);
- biogeneratorji (preko TV anten, radia, telefona);
- bioenergetična (izredno zaznavanje)-oddaljen vpliv;
- biokemična (farmakološka oz. psihotropna,¹⁶ kemična, plini in aerosoli ter bakteriološka in genetska).

Bioelektronska sredstva so v bistvu psihotronska in imajo oddaljen način vplivanja. Razdeli jih še na dve skupini:

- elektromagnetna in druga polja: radijski valovi, lasersko, infrardeče, ultravijolično in rentgensko obsevanje, gravitacijska polja, torzijska polja (hipotetično), leptonska in druga polja;
- akustični valovi: infrazvok in ultrazvok.

Ta klasifikacija se mi zdi še najboljša in se tudi najbolj sklada z mojo definicijo psihotronskih orožij.

¹⁶ Različne substance in narkotična sredstva ter drugi preparati za spreminjanje človekove čustvene sfere in njegovega obnašanja ter vplivanje na druge telesne funkcije in sisteme (Terehova 1999).

5 ZGODNJI ZAČETKI VPLIVANJA NA PSIHOFIZIČNE LASTNOSTI ČLOVEKA

Nadzor uma ni nekaj novega, različni načini vplivanja segajo prav v začetek prvih civilizacij, skozi stoletja pa so tehnike vplivanja samo še izpopolnjevali in dopolnjevali. Če še ravno ne govorimo o psihotronskega orožja, so ti načini za vplivanje na človeka pomembni zato, ker predstavljajo začetek poskusov vplivanja na človeški um, ker so se iz teh tehnik razvila orožja in naprave, ki vplivajo na človeka in, ker se te tehnike skoraj nikoli ne uporabljajo samostojno ampak vedno v kombinaciji z drugimi tehnikami ali orožji (tudi psihotronskimi orožji) npr. senzorična izolacija z drogami, z različnimi zvoki ali elektromagnetnim sevanjem (npr. stroboskopske luči), različne substance v povezavi s hipnozo, halucinogene snovi v povezavi z elektromagnetnim sevanjem ipd. V tem poglavju bom predstavila začetke razvoja nekaterih teorij vplivanja na človeka, njegove psihofizične zmožnosti ter načine in tehnike kako »zlomiti osebo«, v prilogi (priloga Č) pa bodo te določene tehnike bolj podrobno predstavljene, vključno z določenimi programi eksperimentiranja, kjer so te tehnike preizkušali na ljudeh.

Že Egipčanska knjiga mrtvih opisuje določene tehnike mučenja in zaslužnjevanja s pomočjo povzročenih travm, uporabo substanc (drog) in hipnoze. Skozi zgodovino se je to nadaljevalo pod različnimi imeni in dobivalo večje razsežnosti uporabe. Začelo se je govoriti o načinih za vplivanje na večje število ljudi ali celotno populacijo in o t. i. Novi svetovni ureditvi. Ob tem je seveda jasno, da je zgodovina raziskovanja človeškega vedenja in vplivov nanj dolga, a večja pozornost se je temu raziskovanju začela posvečati šele konec 19. stoletja, ko se je raziskovanje človeške psihe razvilo v samostojno vejo psihologije. Delno se je začelo že z delom Sigmunda Freuda in njegovim odkritjem psihoanalize kot samostojne uporabe psihološke znanosti. Pot za preučevanje človeške psihe je bila tako odprta in Wilhelm Maximilian Wundt, eden od prvih večjih raziskovalcev, je tako trdil, da morajo psihološke študije temeljiti na študijah možganov in živčnega sistema. Zagovarjal je idejo, da karkoli človek naredi, je to že vnaprej programirana reakcija okolja, bistvo njegovih raziskav pa je bilo, da je človek stroj in - ne ozirajoč se na moralne posledice - ga je treba postaviti v laboratorij in preučevati. S tem je odprl pot mnogim okrutnim načinom preučevanja človeka, vključno z raziskovanjem nadzora uma, ki so sledila.

Drugi pomembni znanstvenik, ki je prispeval k začetku raziskovanja človeškega vedenja, je bil Ivan Petrovič Pavlov; oče ruskega eksperimentiranja. Najbolj je poznan po svojih raziskovanjih pogojevanja (*ang. conditioning*) - kako stresne situacije vplivajo na pogojno učenje (njegov znan poizkus vpliva zvonca na slinjenje psov). Izsledki teh opazovanj so kasneje postali ideja za podobna merjenja mentalnih procesov pri ljudeh.

Kmalu za tem pa se je raziskav (in to kar na ljudeh) lotil Američan John B. Watson; oče behaviorizma (oz. behavioristične šole psihologije). Verjel je, da se lahko kompleksne oblike vedenja programira v ljudi (njegov slaven izrek »Men are built, not born«) in to pokazal na primeru majhnega dečka Alberta. Izvedel je preizkus: vsakič, ko je Albert dobil belo podgano, je z jekleno palico udaril po tleh in tako Alberta »naučil«, da se je prestrašil vsakič, ko je zagledal podgano ali manjšo žival.

Po letu 1930 pa je z novimi idejami kako kontrolirati človeka prišel še Burrhus Frederick Skinner; privrženec Wundtovih teorij in kasnejši vodja generacij znanstvenikov, ki so se ukvarjali z »oblikovanjem« uma. Njegovo mnenje je bilo, da se s ponavljajočimi negativnimi dražljaji (kazen) ali pozitivnimi dražljaji (nagrada) oblikuje osnova za naučeno vedenje. Njegov izum je bila Skinnerjeva škatla kamor je postavil otroka, da bi preko izolacije vplival na njegovo vedenje (s tem je hotel dobiti tudi vpogled v to, kako kontrolirati družbo kot celoto). Teorije Skinner-ja pa prevzema tudi današnja tehnologija za kontroliranje ljudi imenovana vedenjska modifikacija oz. vedenjsko spreminjanje (*ang. behavior modification*), ki temelji na pogojevanju – kontrolirati ljudi z reagiranjem na določen dražljaj.

A Sovjetska zveza je prehitela ostali svet in že pred drugo svetovno vojno na ljudeh preizkušala načine kako vcepiti politične ideje v človeške misli oz. kako na silo spremeniti stališča ljudi, da bi začeli razmišljati v skladu z državno politično ureditvijo ali pa jih zaradi nasprotovanja umsko uničiti. Razsežnosti takega mišljenja pa so se kmalu pokazale v drugi svetovni vojni, ko se je Nemčija odločila ustvariti nadraso arijcev, iskala načine in sredstva za podreditev manjvrednih ras in izvajala izbris (iztrebljanje) nečistih. Takrat se je (prvič) začelo množično eksperimentiranje z genskim inženiringom in vplivanjem na vedenje ljudi, ki je potekalo v nacističnih taboriščih, kasneje (po koncu vojne) pa v gulagih v Sovjetski zvezi. V času 2. svetovne vojne so Nemci v svojih koncentracijskih taboriščih izvajali eksperimente na vseh

področjih in zaradi preizkušanja na ljudeh dobivali najbolj objektivne rezultate (za to so imeli nacisti idealne pogoje, saj so kar nekaj let brez zadržkov na tisočih ljudeh v taboriščih preučevali različne že znane in tudi nove tehnike). Samo na področju spreminjanja vedenja so eksperimentirali s hipnozo, elektrošoki, različnimi vrstami drog, halucinogenov in drugimi substancami ter tudi že z elektromagnetnim sevanjem.¹⁷ Seveda pa je bilo to samo eno področje preučevanja. Nacisti so v tistem času preučevali vse ravni znanosti in ravno zaradi neomejenosti pri raziskovanju prišli do nekaterih zelo pomembnih odkritij, do katerih samo s poizkusi na prostovoljcih morda ne bi nikoli prišli. Spoznanja, do katerih so se nacisti dokopali pri svojih eksperimentih vplivanja na človeka in razvoj takih tehnologij, pa so bila očitno zelo velika in uporabna saj so tako ZDA kot Sovjetska zveza po 2. svetovni vojni v svoje države pripeljale ogromno znanstvenikov (kasnejša operacija PAPERCLIP¹⁸ s strani ZDA). Podobno mišljenje o brezmejnem eksperimentiranju so kasneje prevzeli tudi v prenekaterem poizkusu tako v Sovjetski zvezi kot v ZDA (kar je bila najbrž logična posledica »uvoza« bivših nacističnih znanstvenikov v ZDA in Sovjetsko zvezo, da bi (nemoteno) nadaljevali s svojimi odkritji). Tajni poizkusi so se namesto v taboriščih nadaljevali na (političnih) zapornikih, mentalno bolnih, študentih ali pa kar na ljudeh na ulici.

Leta 1951 je bila na sestanku strokovnjakov iz različnih držav prvič predstavljena Hebbsova senzorična izolacija (*ang. sensory isolation*) katero naj bi Sovjetska zveza uporabljala že več let in katerega raziskovanja so se, zaradi tako rekoč zagotovljenega rezultata »zlomiti osebo«, v naslednjih letih lotile tudi druge države. Po uspešnih rezultatih so države pripravile posebne programe s katerimi so usposabljevale vojaške enote ali obveščevalne agente za primer ujetništva in mučenja s takimi tehnikami, izpopolnjevanje tehnik pogojevanja (vključno s senzorično izolacijo in motečimi zvoki) pa se je v nekaterih državah zavleklo tudi v leto 1980.

Začetki vplivanja na obnašanje človeka, na njegovo mišljenje in ravnanje so se po letu 1950 začeli pod pojmom »pranje možganov« najprej v Sovjetski zvezi in na Kitajskem,

¹⁷ Večina eksperimentiranja na področju genetskega inženiringa in spreminjanja vedenja je izvajal dr. Josef Mengele v Auschwitz-u. Hkrati se je »pranje možganov« izvajalo tudi v Dachau, kjer so v eksperimentih zapornike hipnotizirali in jim dajali halucinogene droge (Patton 2008).

¹⁸ Ključ za kasnejše raziskovanje spreminjanja uma in vedenja ter za CIA program MKULTRA (program bo podrobno opisan v nadaljevanju diplome), je bila vez z nacisti. Po koncu 2. svetovne vojne je ZDA mnogo nacističnih znanstvenikov (okoli 5000) s področja psihiatrije, kemičnega bojevanja in področij nadzora uma »uvozila« v ZDA, da bi jim pomagali pri podobnih raziskavah. Projekt se je imenoval PAPERCLIP, znanstveniki pa so v ZDA v času hladne vojne nadaljevali s svojim delom in nekateri izmed njih postali zelo uspešni (Keith 1997, 69–70).

kot posledica njihovega uspeha pa so leta 1953 tudi ZDA začele preučevati komunistične tehnike »pranja možganov« predvsem na področju človeške šibkosti in velikih psiholoških pritiskov. Ravno okoli tega pojma se je začelo govoriti o t. i. novem orožju za nadzor uma. Sovjetska zveza pa naj bi poleg senzorične izolacije, pogojevanja in drog pri pripravljanju različnih političnih nasprotnikov na t. i. »show« sojenja¹⁹ veliko uporabljala tudi hipnozo.

CIA je začela raziskovati področje različnih substanc in hipnoze kmalu po njeni ustanovitvi leta 1947, a program za kontrolo vedenja se je začel kasneje – povod je bilo pričanje kardinala Mindszenty-ja in njegovo vedenje leta 1949 na Madžarskem, ki je očitno kazalo na spremenjeno osebnost. CIA je menila, da morajo nujno izvedeti, kako je komunistom uspelo Mindszenty-ja spremeniti v t. i. »zombija« oz. lutko oblasti. Ravno zaradi tega je v okviru projekta ARTICHOKE v ZDA začel raziskovati Morse Allen, ki se je navduševal nad hipnozo že od leta 1951. Kasneje se je zvrstilo še nekaj takih projektov za ustvarjanje »spečih« atentatorjev (t. i. Mandžurski kandidat), kjer so urili (ali bolje rečeno ustvarjali) bodoče atentatorje in kjer naj bi od vseh metod največ uporabljali ravno hipnozo (za razlago vseh začetnih tehnik vplivanja na človeka in njegov um ter različnih (vladnih) programov glej prilogo Č).

Ironično je, da je medtem, ko so ZDA šele začele z definiranjem nalog, ciljev, sredstev in tehnik, ki jih bodo preučevale v okviru projektov raziskovanja vpliva na človeški um, Vzhodni blok te tehnike in sredstva ne samo razvijal ampak tudi že več let s pridom uporabljal na ljudeh. Tako bi lahko zaključili, da se je množično raziskovanje vplivanja na vedenje in kasneje na mišljenje in um ljudi začelo nekje z drugo svetovno vojno in dobivalo vse večje razsežnosti v politično razdeljenem in tekmovalnem svetu, kjer so se določene države ob približno enaki vojaški moči in spoznanju, da z jedrskim napadom na nasprotnika in uničenjem sveta pač ne morejo zmagati, začele lotevati načinov kako bi nasprotnika premagali ali podredili na prefinjen, nekrvav in tih način, na način, ki ga nasprotnik sploh ne bi zaznal – z nadzorom uma.

¹⁹ »Show« sojenja v Sovjetski zvezi – vnaprej režirana sojenja, na katerih so sodili političnim in drugače mislečim nasprotnikom, katerim so prej »oprani možgane« z različnimi tehnikami spreminjanje vedenja, mišljenja in osebnosti.

6 SKUPINE PSIHOTRONSKEGA OROŽJA

Glede na definicije različnih avtorjev in uvrščanje pod različne druge pojme orožja (predvsem je mišljeno uvrščanje tega orožja pod druge pojme na Zahodu, ki se bistveno razlikuje od Vzhodnega), glede na klasifikacijo (in ne samo psihotronskega ampak na splošno orožja s psi-vplivi), zaradi istih ali podobnih lastnosti z drugimi orožji in vplivi, ki jih ima na ljudi psihotronskega orožja ter širokega obsega raziskovalnih področij pri nastajanju in izpopolnjevanju tega orožja, nenazadnje pa tudi zaradi hkratne uporabe različnih tehnik nadzora uma, sem se odločila psihotronskega orožja predstaviti na tri načine:

- kot farmakološka sredstva;
- kot parapsihološka sredstva;
- kot bioelektronska sredstva.

Ob tem pa bi omenila, da le bioelektronska sredstva predstavljajo psihotronskega orožja v čistem pomenu (kot sem jih opredelila v definiciji), ostala sredstva pa spadajo sem le na tistem področju, kjer imajo tudi določene skupne dejavnike, sredstva, naprave ali tehnike, ki jih lahko štejemo v to skupino ali pa to orožje dopolnjujejo, izboljšajo ali celo povečajo njegove učinke, ko se uporabljajo skupaj.

6.1 FARMAKOLOŠKA SREDSTVA

Farmakološka sredstva po določenih širših definicijah sicer spadajo pod psihotronskega orožja, a jih večina avtorjev ne uvršča pod to skupino. Največkrat se uvrščajo v skupino biokemičnih substanc, ki človeku povzročajo psihofizične posledice (del tistih, ki pa vpliva na človeški um, pa velikokrat najdemo pod pojmom psihotropiki ali včasih zelo ozko definirane halucinogene snovi in droge). Sama jih pod pojem psihotronskega orožja uvrščam le delno oz. v zelo omejeni obliki kot psihoaktivna sredstva, ko z njihovo pomočjo lahko spremenimo neko osebnost, vplivamo na miselnost ali pa preko njih »pripravimo« osebo, da je bolj dovzetna za ostale vplive (npr. aerosoli v zraku). Pri tem gre tudi za vplivanje na delovanje centralnega živčnega sistema in motenje elektrokemičnih poti, ki potekajo v njem. V tem poglavju tako farmakološka sredstva

bolj kot del psihotronskega orožja predstavljam kot del nekega začetnega obdobja nadzora uma, v katerem so množično (s kemičnimi sredstvi) poskušali vplivati na vedenje, ravnanje in miselnost ljudi. Nenazadnje pa so taka sredstva zelo pomembna tudi zato, ker jih zelo pogosto uporabljajo v kombinaciji z drugimi načini vplivanja (zvok, svetloba, največkrat pa s hipnozo) oz. zato, ker so v raziskovalnih projektih (ti bodo predstavljeni v nadaljevanju) hkratno preučevali tako kemična kot električna in elektromagnetna sredstva, hipnozo in drugo. V tem poglavju bodo zato predstavljeni predvsem različni projekti raziskovanja substanc, ki so potekali nekje v obdobju po koncu druge svetovne vojne pa do konca šestdesetih let – obdobju nastajanja različnih vladnih agencij, tekmovanju med blokoma v iskanju »seruma resnice« ter nenazadnje spoznanju, da taka univerzalna substanca ne obstaja in zato preusmeritev raziskovanja v smer preučevanja bioelektronskih sredstev nadzora uma.

Že leta 1930 so imeli Hitler in nemški nacisti vizijo o kontroli sveta in podreditvi nacistični filozofiji, zato so se njihovi kemiki trudili to vizijo tudi uresničiti. Naredili so plan kako kontrolirati populacijo preko masovne onesnaženosti zalog pitne vode z določenimi substancami. Tako bi lahko kontrolirali populacijo celotnega območja, zmanjšali število ljudi, povzročili sterilizacijo in podobno.²⁰

Misel na kontrolo populacije pa je za nekaj let zamrla in v ospredje je prišla tekma med blokoma za iznajdbo substance, ki bi pri človeku povzročila govorjenje popolne resnice. Ob množičnem nastajanju različnih (vladnih) agencij po 2. svetovni vojni in številu agentov, za katere nikoli niso bili prepričani za katero stran delajo, je bila zainteresiranost obveščevalnih agencij za »serum resnice« na vrhuncu. Tako v Veliki Britaniji kot v ZDA so se lotili testiranja različnih substanc. Toda prve raziskave na področju »seruma resnice« so se dejansko začele že leta prej, ko je J. Stephen Horsley leta 1931 iznašel tehniko imenovano »narkoanaliza« (kombinacijo substanc, ki je pri ljudeh povzročala napol budno stanje, izredno sproščenost in nezadržno voljo do govorjenja ter razkrivanja najglobljih skrivnosti).

²⁰ V mislih so imeli tudi način, kako bi odpravili človeški odpor, ljudi tako podredili, kontrolirali in odpravili njihovo svobodo – po njihovem bi to dosegli s stalnimi količinami substance sodium fluoride, ki s postopnim zastrupljanjem določenega predela možganskega tkiva (gre za majhno področje možganskega tkiva v levi polovici možganov, ki je odgovorno za posameznikovo voljo do odpora dominaciji) skozi leta zmanjša posameznikovo voljo do odpora vladajočemu in ga spremeni v osebo, ki se podreja tuji volji (Keith 1998, 71).

Prvo skupino raziskovalcev nadzora uma (vsaj na Zahodu) so po drugi svetovni vojni ustanovili v Londonu iz skupine strokovnjakov psihiatrije iz londonske klinike Tavistock. Šele potem je čez nekaj let sledilo ustanavljanje podobnih raziskovalnih projektov s strani ZDA (CHATTER, BLUEBIRD, ARTICHOKE, MKULTRA, MKSEARCH, ...) (Radišić 2007, 118).

Zainteresiranost obveščevalnih agencij za testiranje halucinogenih substanc pa je imelo več razlogov: kot pomoč pri zaslišanjih, za pridobivanje tajnih podatkov iz vohunov, za manipuliranje človekovega vedenja, na bojišču pa celo za povzročanje zmede med sovražnimi enotami.

Prvi tak projekt za raziskovanje nadzora uma v ZDA je bil projekt CHATTER, ki je deloval med leti 1947 in 1953 in se je začel kot odgovor na (domnevni) Sovjetski uspeh glede »seruma resnice«. Njegov namen je bil z narkohipnotično tehniko (identificiranje in testiranje različnih substanc (narkotikov) ter hipnozo) povzročiti katarzično eksplozijo čustev in misli ter pripraviti človeka do razkritja informacij pri zaslišanjih, hkrati pa so tehniko uporabljali tudi pri rekrutaciji agentov (Keith 1998, 73).

Kasnejši projekt (začel se je leta 1950) je bil projekt BLUEBIRD, kjer so s skupino strokovnjakov in z različnimi tehnikami iskali ljudi primerne za delo v vladnih agencijah (CIA), poskušali ugotoviti sredstva, ki bi agentom preprečila posredovanje pomembnih informacij med njihovim zasliševanjem, hkrati pa po svetu pošiljali ljudi, da bi našli redke rastline, zelišča, druge substance in tudi različne tehnike zasliševanja, ki bi jim pri tem pomagale (raziskovali so tehniko »pranja možganov«, hipnozo, druge tehnike nadzora uma in iskali »serum resnice«). V množici vseh možnih substanc pa se pojavi substanca, ki ima še danes pomembno vlogo, ko hočemo na nekoga za določen čas vplivati ali ga celo proglasiti za trenutno neprištevnega – LSD.²¹

²¹ Leta 1943 švicarski znanstvenik Albert Hofmann po naključju odkrije LSD (*ang. lysergic acid diethylamide-25*), a dejansko uporabo te droge in njene učinke začnejo raziskovati šele leta kasneje (ZDA doseže leta 1949). Odkritje LSD-ja naj bi pomenilo novo dobo v raziskovanju človeškega uma saj je znano, da LSD vpliva na človekov čut za realnost in ga naredi začasno neprištevnega, neumnega. Ko so v začetni fazi LSD primerjali z drugimi substancami (mescaline, sodium amytal in sodium pentothal), je LSD pokazal največje učinke do takrat nad vsemi do tedaj znanimi drogami in od leta 1951 naprej so ga začeli proučevati na vse možne načine. Droga se je zdela tako pomembna, da se je ZDA na vse načine trudila drogo izdelovati sama. To jim je tudi uspelo leta 1954, ko so začeli izdelovati neomejene količine te substance.

Avgusta 1951 pa se je projekt BLUEBIRD preimenoval v ARTICHOKE, kjer se je nadaljevalo eksperimentiranje z narkohipnotičnimi tehnikami (npr. kombinacija sodium pentothal, stimulant desoxyn in hipnoza) ter drugimi substancami (tudi z LSD-jem) (Keith 1998, 74).²² Pri tem so uporabljali osebe dvomljive lojalnosti ali agente, ki jim niso zaupali in na njih izvajali t. i. »končne eksperimente« - gre za eksperimente, ki so jih lahko izvedli od začetka do konca in se niso končali takrat, ko je oseba to hotela, ko je prišlo do bolečin, poškodb ali celo smrti, saj osebe sploh niso vedele, da sodelujejo v eksperimentu. Raziskovalec Morse Allen je bil takrat mnenja, da je nekdo moral izvesti take eksperimente, da so znanstveniki izvedeli, če njihove tehnike resnično delujejo (če imajo substance kakšen vpliv na nezavedajoče se »prostovoljce«, kako elektrošoki vplivajo na spomin in kako dolgotrajna senzorična deprivacija vpliva na um človeka). Program se je končal leta 1956 (Marks 1991, 34–35).

Veliko različnih snovi mora biti testiranih izključno na ljudeh in ne samo na živalih prav zaradi ugotovitve vpliva na človeško zaznavanje in obnašanje. V letih 1950 in 1960 se je veliko testiralo halucinogene snovi kot sta LSD in mescaline. Da bi raziskovalci ugotovili dejanske učinke na ljudeh, so substance testirali na vojakih, zapornikih, v ustanovah za mentalno bolne ljudi, na manjšinah in tujcih ter tudi v drugih bolnišnicah na odvisnikih in trajno bolnih ljudeh, pa na raznih univerzah preko profesorjev na študentih in celo na ulicah in zabavah mladih, ki so jih prirejali v raznih, za to namenjenih hišah. Jim Keith (1998, 98) pa je v svoji knjigi omenil celo program, ko naj bi LSD skrivoma dajali tudi političnim vodjem v ZDA.

Poleg LSD-ja pa je CIA najprej v projektu ARTICHOKE, potem pa v projektu MKULTRA iskala še druge halucinogene snovi in rastline po svetu, ki jih je potem proučila in uporabila v različnih primerih. Tako so kmalu izvedeli za gobice (*ang. magic mushrooms*), ki imajo izjemen učinek na človeški um a le eno pomanjkljivost – ni mogoče vplivati na to, kar človek doživlja (glej prilogo D).

²² Ena od narkohipnotičnih tehnik, ki jo je izvajal profesor Wendt v okviru tega projekta, se je imenovala »A treatment« kjer je Wendt uporabil kombinacijo sodium pentothala za povzročitev spanca ali kome ter benzedrine za stimulacijo, kar je pri osebi povzročilo stanje med budnostjo in spanjem oz. kot bi bila oseba v komi a vendar budna. V takem stanju je na osebi izvajal hipnozo in po besedah Wendta je pri 60–70 % oseb, na katerih je eksperimentiral, lahko ustvaril kakršnokoli fantazijo, ki si jo je izmislil in osebe so temu verjele. Na koncu eksperimenta pa je osebe hipnotiziral še tako, da se po prebuditvi niso spomnile ničesar (Marks 1991, 43–44).

MKULTRA je bilo kodno ime za velikanski projekt raziskovanja nadzora uma s strani CIA, ki je financiral približno 149 podprojektov, vključeval 44 fakultet in univerz, 15 raziskovalnih fundacij, 12 bolnic ter 3 zapore in je deloval med leti 1953 in 1966 pod vodstvom dr. Sidneya Gottlieba (začetnica MK v vseh nadaljnjih imenih projektov – MKDELTA, MKSEARCH, MKNAOMI itd. - izhaja iz nemškega poimenovanja nadzora uma Mind Kontrolle). Cilji projektov MKULTRA so bili nadzor vedenja, ustvarjanje vedenjskih anomalij, raziskovanje in proizvodnja različnih substanc za vplivanje na ljudi (raziskali naj bi vsaj 139 različnih substanc), pa tudi vplive sevanja in elektrošokov, posvečali pa naj bi se tudi sociologiji, antropologiji in psihiatriji. Substance, ki so se pokazale kot učinkovite v laboratorijih, so preizkusili kar na ulici - preizkus psihotropnih snovi na ljudeh brez njihovega vedenja. Še posebno aktivni so bili pri raziskovanju LSD-ja, katerega vplive niso preizkušali samo na zapornikih in hospitaliziranih ljudeh, ampak so ga preizkušali tudi sami raziskovalci, ko so si ga na skrivaj mešali v pijačo. Obstajala je tudi raziskava, v kateri so hoteli ugotoviti, koliko LSD-ja bi bilo potrebno spustiti v pitno vodo, da bi populacijo nekega mesta popolnoma onеспособili (da ne bi imela volje braniti se, če bi mesto napadli) (za več informacij glede eksperimentov, ki so se izvajali v okviru projekta MKULTRA, glej prilogo E).

Kmalu pa je CIA spoznala, da za realne rezultate potrebuje raziskave izven laboratorija, na običajnih ljudeh. Od leta 1955 so se lotili eksperimentiranja na ulicah v posebnih, za to namenjenih in opremljenih hišah, ki so jih poimenovali »varne hiše« (opremljene so bile z mikrofoni, kamerami in ogledali, skozi katere so nadzorovali in preučevali poizkuse na ljudeh, ki za to niso vedeli). Tam so ljudem v pijačo mešali različne droge ali v zrak spuščali aerosole,²³ kasneje pa se je eksperimentiranje preselilo tudi na ulice in popolnoma ušlo nadzoru (več o tem v prilogi G).

Po letih preučevanja in iskanja primernih substanc pa se je pokazal problem glede »seruma resnice« - droge ne samo prebudijo skrite spomine ali skrivnosti ampak tudi človekove fantazije. Tako LSD kot druge substance so se sicer pokazale kot učinkovite

²³ »Psihološke posledice se lahko doseže tudi z aerosoli oz. razpršeno tekočino v zraku. Ta vrsta neokortikalnih vplivov je zasnovana na podlagi nevrobiologa Holgerja Hidenja o kemijskem izvoru mentalnih procesov (glej prilogo F) ter raziskovanjem Dejana Rakovića ki pravi, da so procesi v možganskih nevronske mrežah elektrokemijski. Pri tem dejstvu tako aerosoli kot elektromagnetna energija vplivajo na možgane – razlika je samo v tem, da elektromagnetno orožje vpliva neposredno, del aerosolov pa posredno preko čutil« (Radišić 2002, 57). Dokazano je, da aerosoli pri ljudeh povzročajo zastrupljanje telesa, motnje v delovanju organov ter spremembe v delovanju ali celo uničenje imunskega in živčnega sistema ter žlez. Lahko vplivajo na večje populacije in povzročijo zmedenost prebivalstva, hkrati pa se lahko uporabi še druga psihotronska tehnologija za nadzor uma (Worthington 2004).

za razna zaslišanja ali pa za »odstranitev« ljudi, proglastev za nore, za kratkotrajen vpliv na obnašanje in osebnost ljudi, a želenega učinka »seruma resnice« ali popolnega nadzora uma in vedenja človeka, kot ga je želela CIA, z njimi ni bilo moč doseči. Leta 1963 se je CIA program MKULTRA končal, raziskovalci iz vseh področij pa niso našli niti ene tehnike »pranja možganov«, vplivanja na um ali spreminjanja vedenja, ki bi zagotovo in učinkovito delovala pri vseh ljudeh. Zaključili so, da so droge sicer pokazale močan vpliv na ljudi, da pa ni substance, ki bi delovala na vsakem človeku - ki bi človeka prisilila govoriti samo resnico, ne pa tudi fantazij.

Na splošno bi lahko rekli, da so bila petdeseta leta namenjena predvsem raziskovanju v laboratoriju, v šestdesetih letih pa se je veliko laboratorijskega raziskovanja preselilo na ulice in tako je tudi mnogo substanc in drog, ki so jih tam preizkušali, namerno ali nenamerno »ušlo« nadzoru. Program iskanja substanc za nadzor ljudi je bil samo del veliko večjega CIA programa iskanja različnih sredstev za nadzor človeškega vedenja. Druge raziskave so proučevale vplive sevanja, elektrošokov, psihologije, psihiatrije, sociologije in podobnega. Seveda pa se taki programi niso končali konec šestdesetih let ampak se raziskovanje nadaljuje.²⁴

6.2 PARAPSIHOLOŠKA SREDSTVA

V obdobju med leti 1960 in 1970 se je preučevanje vplivanja na vedenje in nadzor uma usmerilo še v druge sfere kot so nove oblike psihoterapije kombinirane s psihodeličnimi drogami ter preučevanje parapsiholoških fenomenov. Parapsihologija naj ne bi vsebovala popolne razlage glede psihotronskega orožja, a so zagovorniki psihotronike trdili, da um ljudi lahko medsebojno deluje na podlagi psihične energije (*ang. psychic energy*), na katero pa lahko vplivajo tudi elektronske naprave (ideja o tem, da nizkofrekvenčno sevanje kot je npr. mikrovalovno sevanje, ki se nahaja na koncu elektromagnetnega spektra, lahko vpliva na možganske celice in tako spremeni psihološko stanje človeka). Veliko vladnih agencij je zato podprlo raziskave na

²⁴ V osemdesetih letih prejšnjega stoletja je Sovjetska zveza zgradila kompleks tajnih laboratorijev, znanstvenoraziskovalnih središč in tovarn za proizvodnjo biološkega orožja, ki je privedel do novih razredov orožij, prvič zasnovanih na substancah, ki jih normalno proizvaja človeški organizem in, ki bi lahko poškodovale živčni sistem, spreminjale človeško razpoloženje, izzvale psihične spremembe ali celo povzročile samouničenje organizma (gre za psihotropne in nevtropne agense, ki vplivajo na razpoloženje človeka) (Arsič 2005, 31–32).

področju parapsiholoških študij (med njimi tudi DARPA (*ang. Defense Advanced Research Project Agency*), Nacionalni zdravstveni institut (*ang. National Institute of Health*), mornarica ZDA in CIA). Medtem pa je Sovjetska zveza (še bolj zagnano kot ZDA) veliko vlagala v podobne raziskave pod pojmom psihotroniki (Moreno 2006, 84–86). Prav tekmovanje ZDA s Sovjetsko zvezo je bil eden od poglavitnih razlogov, da so se ameriške obveščevalne agencije začele zanimati za parapsihologijo.

Psihotronske vplivi oz. psihotronske delovanje je v bistvu delovanje v področju t. i. psi-energije.²⁵ Klasična psihologija to poimenuje paranormalni pojavi. Znano je, da so ruski znanstveniki ravno temu vplivu na ljudi posvetili največ pozornosti. Bistvo ruske tehnike nadzora uma je bila prikazana na Konferenci o psihotronske raziskovanju leta 1973 v Pragi. Tam so v okviru psihotronskega obdelali sledeče teme: brisanje podzavestnega uma, razvoj izrednega zaznavanja (izven čutna zaznavanja), povzročanje paranormalnih efektov v snoveh, mehanski ekvivalent nevropsihične energije, psi-gen ipd. (Radišić 2002, 61).

Termin psihotronika je zelo širok in predstavlja tudi izum različnih tehničnih naprav, ki temeljijo na energiji biopolja (biopolje je specifično fizično polje okrog človeškega organizma). Zaradi te razlage je koncept psihotronske orožje, ustvarjeno na podlagi uporabe paranormalnih lastnosti človeškega organizma, vstopil v vojaško terminologijo (Pavlychev 1994).

Pomemben pečat temu raziskovanju pa so dodali še fiziki, ki so že leta 1972 odkrili sposobnost molekule DNK, da prenese informacijo na daljavo – to lastnost so poimenovali teleakcija. Hkrati pa so drugi znanstveniki trdili (oz. še vedno trdijo), da je telo kot vsak drug informacijski procesor, vsako živo bitje pa tako oddajnik kot sprejemnik.

Da bi bolje razumeli o katerem področju govorimo, bom najprej definirala kroven pojem parapsihologija. »Parapsihologija je veda, ki proučuje metode sprejemanja in oddajanja informacije brez uporabe normalnih čutil ter tudi mehanizme za človeško vplivanje na fizične objekte in fenomene brez mišičnega premikanja« (Pavlychev 1994). »Parapsihologija je študija fenomena, ki namiguje, da bi namesto strogega nasprotja subjektivno-objektivno bilo vse del spektra z določenimi fenomeni, ki se občasno zgodijo med popolnoma subjektivnimi in popolnoma objektivnimi pojavi. Takim

²⁵ »Psi-energija je parapsihološka energija. Ta energija omogoča stvari kot so teleportacija, levitacija in telekineza« (Radišić 2006, 145).

fenomenom pravimo anomalije, ker se težko razložijo z današnjimi znanstvenimi modeli« (Parapsychological Association 2007).²⁶

Te anomalije (nenavadni pojavi) padejo v tri splošne kategorije: izredno zaznavanje, psihokineza in fenomen, ki kaže na preživetje po klinični smrti (po smrti telesa). V splošni uporabi so parapsihološki fenomeni razdeljeni v skupine (za celotno razporeditev glej prilogo H), kot neke vrste psihotronske orožje pa bi lahko šteli le izredno zaznavanje - pa še to predvsem telepatijo, kjer gre za direktno komunikacijo um-um (prenos misli in fizičnega stanja) oz. branje misli ali vplivanje na daljavo (ena od tehnik videnja na daljavo, ki spada v kategorijo izrednega zaznavanja) ter bio-psihokinezo (je del psihokineze kjer gre za direktno mentalno povezanost z živimi sistemi). Za vladne interese in njene raziskave nadzora uma sta pomembni predvsem dve obliki parapsihologije: psihokineza in videnje na daljavo.

Videnje na daljavo (v prilogi I je razloženega več o videnju na daljavo) - tehnika, ki so jo znanstveniki najpogosteje preučevali - uporablja vplive biofizičnih polj za zaznavanje zunaj telesa. Iz te tehnike sta se razvili še občutenje na daljavo (*ang. remote sensing*) in vplivanje na daljavo (*ang. remote influencing*). Prva uporablja videnje na daljavo za vstop v možgane drugih in videnje skozi njihove oči – to metodo naj bi pri svojem delu uporabljal zdaj že upokojeni vojaški obveščevalec Joe McMoneagle (Fastnet 2007). Druga tehnika pa omogoča vplivanje na ljudi (kar je v bistvu tista tehnika parapsihologije, ki jo lahko uvrstimo med psihotronske orožje, op. T. S.) – demonstriral jo je Ukrajinec Albert Ignatenko, ko je povečal ali zmanjšal srčni utrip ljudem, ki so bili daleč od njega. Vplivanje na daljavo je tudi osnova hipnoze, kar ponazarja tehnika »Sleep-Wake Hypnosis« - ta omogoča hipnotizerju, da telepatsko prenese hipnotična navodila osebi, ki je le nekaj metrov ali pa več tisoč metrov stran od njega (Fastnet 2007).

Skozi osemdeseta leta so tako vojaški kot civilni znanstveniki v ZDA in drugod po svetu veliko pozornost posvečali študiji bioenergije²⁷ povezane s t. i. paranormalnimi človeškimi sposobnostmi (študiji paranormalnih fenomenov so kasneje nadedli ime parapsihologija). Znanе so 4 bistvene smeri vojaško-uporabnih raziskav na področju

²⁶ Moderna znanost parapsihologije ne priznava zaradi nestabilnosti »psi« pojavov.

²⁷ Bioenergija je elektromagnetna ovojnica, ki obkroža in gradi naše telo oz. energija, ki telo sestavlja in katero telo oddaja in sprejema iz okolja in vesolja.

bioenergije (glej prilogo J), od katerih sta prvi dve povezani z vplivanjem na človeka (prva govori o namernem vplivanju na človeške fizične aktivnosti in ustvarjanju »super vojaka« na podlagi uporabe raznih paranormalnih sposobnosti, druga pa o paranormalnih fenomenih za vojaško uporabo).

Ameriški generali so javno priznali, da uporabljajo psihotronska sredstva in, da imajo v svojih vrstah vojake, ki imajo parapsihološke sposobnosti oz. sposobnosti izrednega zaznavanja. Kljub temu je leta 1995 CIA zaključila svoj program raziskovanja »videnja na daljavo« in v poročilu zapisala, da rezultati niso dosegli pričakovanj.

V devetdesetih letih so nekatere institucije v Rusiji raziskovale t. i. torzijska polja (*ang. torsion fields*) in s tem povezane tehnologije. Razvili so psihotronske generatorje in veliko pozornosti posvetili razvoju psihotronike, vendar pa rezultati niso bili zadovoljivi. Po predstavljenih podatkih naj ne bi niti ena akademska institucija našla kakršnega koli vpliva pri izpostavljanju tem poljem psihotronskih generatorjev. Pa vendar naj bi v sedanjem času veljalo, da so torzijska polja naravna/fizična (*ang. physical*) osnova paranormalnega. Ob tem bi izpostavila še besede Vlad N. Binhi-ja, priznanega znanstvenika, fizika, ki že več kot 25 let aktivno raziskuje področje elektromagnetizma. Ta poudarja, da diskusije o tehnologijah, ki temeljijo na različnih paranormalnih fenomenih in bi se jih lahko uporabilo kot orožje, potekajo že desetletja in, da so razni fenomeni (telepatija, jasnovidnost, telekineza, zunajtelesne izkušnje itd.) resnični, najverjetneje elektromagnetnega izvora in bi se jih dalo uporabiti v vojaške namene (Binhi 2007).

6.3 BIOELEKTRONSKA SREDSTVA

Kot je bilo omenjeno že v prejšnjih poglavjih diplome, se je od petdesetih let dalje veliko znanstvene pozornosti tako na Vzhodu kot na Zahodu posvečalo vplivom psihotropskih drog na možgane (LSD, depresanti, stimulantni ipd.) ter hkrati s tem tudi električni stimulaciji specifičnega dela možganov s pomočjo vsajenih elektrod. Pri tem pa so eksperimenti z elektrodami pokazali, da minutni tokovi električne stimulacije lahko povzročijo velike spremembe v funkcioniranju možganov - podobne tistim povzročenim s strani psihotropskih drog. To je znanstvenike spodbudilo, da so začeli

raziskovati tudi oddaljene elektromagnetne vplive na človeka. Že od sedemdesetih let dalje tako številni eksperimenti kažejo, da lahko podobne velike nevrološke vplive dosežemo brez velikih posegov drog ali elektrod – s pomočjo oddaljenih elektromagnetnih polj (ni potrebnega direktnega stika tako kot pri drogah ali elektrodah). Tipične primere takega eksperimentiranja sta izvajala dr. Jose Delgado in dr. Ross Adey.²⁸ Tako je v znanstveno področje raziskovanja vedno bolj vstopala elektronika (v začetku predvsem elektrode in preprosti čipi, ki so jih kirurško vstavljali v lobanjo živali in ljudi), nadalje pa drugi načini prenosa energije, predvsem različne oblike valovanja (širok spekter elektromagnetnega valovanja in zvok), ki so znanstvenikom omogočile oddaljeno vplivanje na ljudi. Države so tako vstopile v obdobje iskanja elektromagnetnih sredstev za množičen nadzor uma, vladne agencije so odpirale nove raziskovalne projekte oddaljenih virov vplivanja, v ospredje pa so vse bolj prihajale informacije o nelegalnih poizkusih elektromagnetnega sevanja na ljudeh. Iskanje bioelektronskih sredstev nadzora uma je bilo najaktivneje nekje od sedemdesetih let dalje (čeprav se je Sovjetska zveza s tem ukvarjala že mnogo let prej in tudi bistveno prehitela ZDA v razvoju bioelektronike), raziskave pa potekajo tudi še danes. Vsa ta sredstva (predstavljena v tem poglavju) v bistvu predstavljajo tisto pravo obliko psihotronskega orožja - sredstva in načini, ki jih vsi avtorji v svojih definicijah uvrščajo v psihotronsko orožje (predvsem mikrovalovanje in radio-frekvenčno delovanje, svetloba kot del elektromagnetnega valovanja ter zvok kot druga oblika valovanja).

V tem poglavju bom zato najprej predstavila nekaj osnovnih lastnosti delovanja človeškega telesa kot elektrokemičnega sistema (od osnovne celice, do zgradbe in delovanja živčnega sistema in možganov) na katerega lahko vplivamo s pomočjo oddaljenih sredstev, nadalje poglavje posvetila načinom oddaljenega prenosa energije s pomočjo valovanja in njihove lastnosti (predvsem elektromagnetno valovanje in zvok), na koncu pa predstavila še konkretne raziskovalne projekte in zgodovinski razvoj, vladne eksperimente in naprave tega načina vplivanja na ljudi, ki so jih v tem obdobju preučevali in iznašli.

²⁸ Delgado je eksperimentaliral s počasno spremenjenim šibkim magnetnim poljem proti glavam opic skozi zunanje tuljave. Odvisno od uporabljene natančnosti spremenjene frekvence so se pokazali različni vplivi. Tako je ena frekvenca povzročila, da so živali zaspale, druga pa je povzročila agresijo; vsakič pa z zelo specifičnimi nevrofiziološkimi vplivi na specifična področja možganov. Adey in drugi so podobne nevrofiziološke vplive dosegli s pomočjo spremenjenega radio-frekvenčnega polja nizke moči ter spremenjenimi frekvencami v obsegu notranjih »možganskih valov«. Absorbirane stopnje moči so bile zelo nizke – 1000 Watt/cm² (Welsh 2001a).

6.3.1 Človek kot elektrokemični sistem

Človeško telo je v bistvu elektrokemični sistem in zato lahko poleg različnih kemičnih substanc na normalno delovanje električnih impulzov živčnega sistema vplivajo tudi elektrokemične naprave, ki tako posledično vplivajo na vedenje človeka in njegove telesne funkcije.²⁹

Da bi bolje razumeli kaj se v človeškem telesu dogaja in kako je mogoče z različnimi sredstvi vplivati nanj, je potrebno najprej razumeti delovanje osnovne enote vsakega organizma, ki omogoča funkcioniranje telesa – celice. Preko tega spoznamo, da gre pri vplivanju na človeka v bistvu za vplivanje na njegov živčni sistem, ki je zgrajen iz celic (živčnih celic) in v katerem je prenos informacij vedno elektrokemične narave. Del tega živčnega sistema so tudi možgani na katere naj bi bilo psihotronske orožje usmerjeno in s pomočjo katerega naj bi vplivali na skorjo velikih možganov, kjer potekajo vse višje funkcije, ki človeka ločijo od drugih živih bitij. Ker so nevroni (posledično pa tudi možgani) elektrokemične entitete, lahko na njih vplivamo tako z različnimi molekulami kot z električnimi dražljaji (in potemtakem tudi z elektromagnetnim poljem). Ob tem je pomemben še podatek, da so znanstveniki na podlagi mnogih raziskav o možganskem elektromagnetizmu prišli do skupnega dogovora o obstoju štirih osnovnih skupin možganskih valovnih frekvenc (beta, alfa, theta in delta), od katerih je vsaka taka skupina povezana z določenim mentalnim stanjem (za podrobno razlago zgradbe in delovanja celice, živčne celice, živčevja in možganov, procesov ki potekajo v njih in skupin možganskih valovnih frekvenc glej prilogo K).

Iz vsega tega lahko rečemo, da na možgane aktivno vpliva tako zvok, svetloba, toplota, kot vsa valovanja v obsegu od 0,5 do več kot 500 Hz in, da obstajajo tako frekvence, ki pozitivno delujejo na ljudi, kot tudi tiste, ki so ljudem škodljive. Pri tem je potrebno omeniti, da je naravni električni ritem večine možganov sesalcev - tudi človeka - okoli 10 Hz. Ob tem se seveda porajajo trditve, da lahko ustvariš spremembe v vedenjskih vzorcih ali odzivih človeka, če na možgane usmeriš določeno frekvenco (o podrobnih

²⁹ Ali kot je ponazoril Radišić (2002, 154): »v/se je energija. Človeško telo je energijski sistem. Organi so skupek celic z istim vzorcem vibracij. Celice nimajo samo histološko podobnost ampak imajo tudi isto energetske frekvence«. Tako naj bi bila molekula DNK sposobna na daljavo prenesti signal dane frekvence, spirala znotraj molekule pa naj bi vibrirala. Radišić prav tako pravi, da »človeško telo seva. Skupna moč radio-frekvenčnega sevanja človeškega telesa je zelo majhna in se giblje okoli 0,0054 Wattov, a je to vseeno dokaz o elektromagnetnosti človeka« (Radišić 2002, 85).

razlagi možganov, sredstvih in načinih vplivanja nanje in kaj se v njih dogaja, ko pride do vplivov, glej prilogo L).³⁰

Tudi misli imajo določeno frekvenco (ki je večinoma okoli 16 Hz) in valovno dolžino (tudi do 300.000 km). Zato se mnogi fenomeni razlagajo ravno na predpostavki, da misli sevajo. Človek je tako vse bolj dokaz za to, da je vrsta premopredajnika (Radišić 2003, 91).

6.3.2 Oddaljen prenos energije s pomočjo valovanja

»Kjerkoli in kadarkoli se nahajamo, nas obdaja in prodira skozi naše telo neskončno spreminjajoče, kombinirano in nasprotujoče si sevanje različnih valovnih dolžin – od desete milijoninke milimetra do nekaj kilometrov« (Welsh 2001a).

Različne raziskave so pokazale, da se patološke posledice, podobne tistim, ki jih povzročijo visoko toksične substance, lahko povzročijo tudi z elektromagnetnim sevanjem zelo nizke moči – ta elektromagnetna polja se spremenijo tako, da so podobna normalnim možganskim valovom in tako lahko resno prizadenejo možganske funkcije. Pri različnih substancah, drogah ali kemikalijah (kemično orožje) se vpliv doseže s pomočjo molekul, ki vstopajo v živčne sinapse in v druga kritična področja in s tem motijo normalne funkcije telesa brez masivnega uničenja tkiva - strup deluje na višje stopnje organiziranja živih procesov. Nadalje je potrebno razumeti, da molekule same po sebi niso nič drugega kot elektromagnetna konfiguracija kar pomeni, da molekule (npr. živčnega plina) delujejo preko elektromagnetnih polj z izmenjavanjem elektromagnetne energije z drugimi molekulami. Tako le malo preseneča odkritje, da se do istih učinkov živčnega plina lahko pride tudi samo s pomočjo elektromagnetnega sevanja (brez prisotnosti molekul). Tako bi različna orožja, temelječa na elektromagnetizmu, povzročila podobne posledice kot živčni plin, a ne bi imela sekundarnih posledic in ne bi pustila sledi.

³⁰ Kot zanimivost pa podatek, da Zemlja največkrat (oz. v povprečju) niha prav na frekvenci 10 Hz (drugače pa naj bi po enih raziskavah tako nihala na frekvencah 8, 14 in 30 Hz, po raziskavah Nikola Tesle pa na 6, 18 in 30 Hz) (Radišić 2002, 47).

Nikola Tesla je vedel, da se energija s pomočjo elektromagnetnega valovanja prenaša skozi prostor, vključno z vakuumom, zato je razvil veliko naprav (med njimi tudi prototipe naprav za nadzor uma) kjer je ravno energija eden od osnovnih »sestavlin«. V tem poglavju je predstavljen osnovni način delovanja psihotronskega orožja – prenos energije s pomočjo valovanja skozi prostor ali snov. Energija se iz enega kraja na drug kraj velikokrat prenaša s pomočjo valovanja (le to pa je širjenje motnje skozi snov), ki ga delimo na transversalno in longitudinalno (pri prvem gre za vse oblike elektromagnetnega valovanja, pri drugem pa za zvok oz. prenos zvoka) (za podrobnejšo razlago osnov, značilnosti, oblik valovanja in osnovnih enačb glej prilogo M).

Pri načinih vplivanja se elektromagnetizmu še vedno daje zelo velik pomen saj je za znanstvenike to še vedno delno uganka – približno vemo kaj povzroča in kako z njim upravljati, a bistva zakaj sploh obstaja ne vemo (gre za polja, ki nihajo in so sestavljena iz medsebojno povezanih električnih in magnetnih delov). Spekter elektromagnetnega valovanja je razdeljen na dve vrsti sevanja: ionizirano in ne-ionizirano sevanje.³¹

Z zunanjo elektromagnetno stimulacijo možganov povzročimo, da se zunanji signal »uglasi« s frekvenco možganskih vzorcev, nad njo prevlada in možgane »prisili«, da začnejo nihati z vsiljeno frekvenco. Pri tem se spremeni možganski vzorec valovanja, posledično pa sprememba takega vzorca vodi v spremembo kemijskih reakcij v možganih, ti pa povzročijo spremembe v mišljenju, čustvovanju in tudi fizičnemu stanju človeka. Potencialno bi se tako lahko v misli človeka pošiljalo karkoli – besede, slike, občutke, čustva in človek bi to občutil kot svoje notranje doživetje, kot njegove misli, ideje. Z izbiro prave geometrije se lahko energijo usmeri v katero koli želeno področje npr. v možgane. Kljub temu, da se največ pozornosti posveča možganom kot ključni tarči elektromagnetnega valovanja, pa še zdaleč niso edini. Največkrat so cilj takega vplivanja tudi drugi deli živčevja ali celo določeni vitalni organi (npr. srce) (določene podrobnosti so predstavljene v prilogi N).

³¹ Lestvica elektromagnetnega spektra sega od nič Hz (kjer ni nihanja), preko radijskih in mikrovalov ter infrardeče in vidne svetlobe, kjer gre za trilijone Hz (do tu gre za ne-ionizirano sevanje) in preko tega v ionizirano sevanje ultravijolične in rentgenske svetlobe, gama žarkov in še naprej. Ionizirano sevanje prihaja od sonca in je za človeka nevarno. A narava poskrbi, da to sevanje ne pride do človeka tako, da ionosfera ustavi nevarno sevanje z ustvarjanjem ionov, stratosfera pa z ustvarjanjem ozona prepreči še ostalo sevanje (obe se nahajata v atmosferi). Zato je »igranje« z ozonom ali segrevanje ionosfere (kot bo prikazano pri sistemu HAARP) tako nevarno. Druga oblika pa je ne-ionizirano sevanje in ga doživljamo vsak dan. Elektromagnetno sevanje je zato lahko nevarno, saj niha vse kar je živega v vesolju. Če uspeš z neko napravo najti specifično frekvenco nihanja npr. celice, organa, organizma, jo »ujeti« in posledično spremeniti, lahko tako vplivaš in povzročaš spremembe.

6.3.3 Zgodovinski pregled, projekti, eksperimenti in odkritja s področja direktne elektronike in oddaljenega prenosa energije za vplivanje na ljudi in njihov um

V 20. stoletju se je razvila tehnologija, ki preseneča po svojih zmožnostih – to je usmerjeno elektromagnetno oddajanje.³² Teorije in začetki preučevanja elektromagnetnega sevanja in vplivov na človeka so se začeli nekje po leti 1920 najprej na Vzhodu, kjer so bile tudi prve študije vplivov radijski frekvenc na ljudi (na Poljskem, na Češko-Slovaškem in v Sovjetski zvezi). Sovjetska zveza je ustanavljala posebne oddelke za preučevanje oddaljenih vplivov na biološke objekte (v okviru obsežnega sovjetskega programa produkcije elektromagnetnega orožja na raznih institutih po večjih mestih) kjer so iskali metode nevrolingvističnega programiranja in osnove psihotronske tehnologije (poudarek je bil na uporabi psihotronskih sredstev, temelječih na naravnih in sintetičnih drogah, ob hkratnem nahajanju osebe v mikrovalovnem polju). Tako ne preseneča dejstvo, da kot enega od očetov psihotronskega orožja štejemo akademika V. Bekhtereva, ki je leta 1925 na skupini zapornikov iz Lubjanke in pacientih iz psihiatrične ustanove s pomočjo radio aparature izvedel poizkus s kolektivnimi sugestijami občutij na daljavo. K tej vrsti orožja sta veliko pripomogla tudi M. Teltse in docent D. Luntz, ki sta razvila kombinirano psihotronsko tehnologijo, temelječo na posebnih narkotičnih preparatih in tehničnih aparataturah.³³ Ena bolj znanih naprav, ki jo je razvila Sovjetska zveza (kasneje pa so jo preučevali tudi v ZDA), je LIDA, ki naj bi s pomočjo nizkih radio-frekvenc, usmerjenih proti človeški glavi, vplivala na ritem možganskih frekvenc (več o LIDA napravi glej prilogo O).

Ob tem bi poudarila še, da so se varnostni standardi za elektromagnetno sevanje v petdesetih letih zelo znižali prav zaradi tega, da je vojska pri svojem raziskovanju lahko neomejeno uporabljala elektromagnetno tehnologijo. Vsa opozorila znanstvenikov o posledicah uporabe take tehnologije - možganski tumorji, srčne bolezni, levkemija, sive mreže in druge še neznane posledice - pa so preprosto preslišali.

³² Znanе so besede, ki jih je izrekel Nobelov nagrajenec Isidor Isaac Rabi: »Vsako živo bitje na zemlji je radio sprejemnik in oddajnik, ki nezavedno pošilja in oddaja sporočila preko dolgih valov«. Prav tako je poudaril, da vsi atomi, ne glede na to ali so del človeškega srčnega tkiva ali kos jekla, nenehno oddajajo radijske valove, ki se jih lahko zazna in izmeri (Rabi v Welsh 1999).

³³ Tudi Japonci so se lotili poizkusov z elektromagnetnim orožjem – med drugo svetovno vojno so prve poizkuse delali na živalih (Keith 1998, 201).

Na Zahodu so poznani trije pionirji raziskovanja elektromagnetizma za vplivanje na človeško vedenje: dr. Jose Delgado, profesor psihologije na univerzi Yale, je deloval na področju električne stimulacije možganov, dr. W. Ross Adey, fiziolog na Brain Research Institute, je poleg ostalih eksperimentov preučeval tudi rusko napravo LIDA ter dr. Wilder Penfield iz Kanade. Njihovi eksperimenti so obsegali kirurške vstavitve čipov, elektrod in oddajnikov v možgane mačk, šimpanzov in ljudi z namenom preučevati in vplivati na njihovo vedenje, spomin, preučevanje električne aktivnosti možganov in podobno (Swartz 2007). Za očeta elektronske stimulacije možganov (vsaj na Zahodu) se tako šteje dr. Jose Delgado, ki je v svojih poizkusih z dolgimi iglami, ki jih je zapičil v možgane in po njih spustil elektriko ali kemične substance (kasneje je to preizkušal z elektrodami in s čipi), opazoval in preučeval reakcije in vplive, ki so jih taki poizkusi imeli na ljudeh (več o njegovih poizkusih glej prilogo P).

Praktično testiranje novih oblik orožja, ki temeljijo na vplivih določenih frekvenc na človeško telo, naj bi se začelo leta 1965, nekaj let kasneje se pojavijo poročila o tem, da sta za proizvodnjo in uporabo psihotronskega orožja vedno bolj aktivno zainteresirani Sovjetska zveza in Kitajska (uporaba elektromagnetnega sevanja oz. ekstremno nizkih frekvenc), to pa je pritegnilo pozornost tudi drugih držav in od takrat dalje se raziskovalni projekti začnejo po vsem svetu.³⁴ ZDA se je po letu 1970 veliko ukvarjala s kombiniranjem elektromagnetnih tehnik in hipnoze, vojska je ob tem izvajala široko raziskavo o vplivanjih sevanja na življenjske oblike in o tehnologiji elektromagnetnega orožja (izum »elektronskega metalca ognja«).³⁵ Nadalje je med leti 1980 in 1983 Eldon Byrd preučeval električno aktivnost v možganih in kako se nanjo vpliva z zunanjim valovanjem (s pomočjo zelo nizkih frekvenc elektromagnetnega valovanja je vplival na kemične substance v možganih preko katerih se regulira obnašanje ljudi). Te raziskave naj bi bile tudi uvod v kasnejši projekt HAARP (več o HAARP v nadaljevanju). Namen takih raziskav je bil identificirati kateri so ti parametri sevanja, ki omogočajo izpustitev neurotransmiterjev, in tako preko njih vplivati na delovanje celotnega živčnega sistema - postaviti neke temelje za razvoj neubojnega orožja za vplivanje na človeka na podlagi radio-frekvenc ali mikrovalov (več o raziskavah Eldona Byrda glej prilogo R).

³⁴ V ZDA, Sovjetski zvezi, Veliki Britaniji, Nemčiji, Avstriji, Franciji, Italiji, Izraelu, Vietnamu, Romuniji, Bolgariji, Ukrajini, na Japonskem, Kitajskem, Madžarskem – skupaj v več kot tridesetih državah.

³⁵ Varnostno-obveščevalno poveljstvo vojske ZDA je leta 1977 oblikovalo Center za probleme na področju psihotronike (Radišić 2003, 138), dve leti kasneje pa se je celo odvijala konferenca Psihotronskega združenja ZDA, kjer so razpravljali o novih informacijah glede sovjetske uporabe elektromagnetnih polj za nadzor uma (Welsh 1998a).

Če za konec pogledamo samo še nekaj dejstev, ki dokazujejo obstoj psihotronskega orožja: podpis Sporazuma o skupni kontroli, raziskavah in razvoju na področju psihotronike med CIA in KGB leta 1990 (eden od teh produktov je naprava Miranda), prva uporaba elektromagnetnega orožja za nadzor uma (uporaba tehnologije »tihega zvoka«) v Zalivski vojni v Kuvajtu leta 1991 in nenazadnje pojavljanje mnogih poročil mednarodnih organizacij o uporabi tega orožja in njegovi škodljivosti, ob tem pa različne demonstracije ter ustanavljanje prvih gibanj za zaščito človekovih pravic v tajnih poizkusih s psihotronskim orožjem (nekaj podrobnosti glede zgornjih dejstev je podanih v prilogi S).

6.3.3.1 Vplivanje s pomočjo radijskih valov in mikrovalov

Eden od najpogostejših načinov psihotronskega vplivanja na človeka in njegov um je s pomočjo zelo nizkih frekvenc (*ang. extremely low frequencies* ali ELF) - radijskih valov in mikrovalov,³⁶ ki omogočajo popolno tajnost delovanja (oseba se tega ne zaveda), hkrati pa je to v literaturi predstavljen kot najpogostejši način vplivanja. Posledice, ki se pri tem pojavijo, so odvisne od dolžine frekvenc in časovne izpostavljenosti tem frekvencam (pa seveda tudi od samega človeka, kot je bilo omenjeno že na začetku) zato je težko govoriti o nekih splošnih učinkih tega orožja na človeka. Zaradi tega bi omenila le simptome, ki so opisani v literaturi kot posledica izpostavljenosti tem frekvencam: manjša ali popolna izguba koncentracije ali celo spomina, začasna zmedenost, vrtoglavica, prekomerna utrujenost (ko posameznik spi tudi po 12 do 20 ur hkrati) ali hiperaktivnost (ko posameznik ne potrebuje spanja tudi od 22 do 48 ur),³⁷ zvonjenje, pokanje, klikanje ali mrmranje v ušesih, ki ga lahko spremlja tudi bolečina, pritisk v glavi, sprememba okusa, hitrejša in počasnejša bitja srca, paraliza telesa, glasovi v glavi, nepojasnjene slike svetlobe, prividi nezemljanov ipd.³⁸

³⁶ Orožja na podlagi mikrovalov so bolj znana na področju uničevanja elektronske opreme, imajo pa tudi nevarne učinke na živo silo. Na tarčo učinkujejo od znotraj in je fizično ne uničijo.

³⁷ Ravno hiperaktivnost in kako jo doseči raziskuje vojska za potrebe svojih vojakov, ki bi bili zmožni spati le nekaj ur potem pa biti psihično in fizično zmogljivi večje časovno obdobje skupaj.

³⁸ Med javnimi eksperimenti, ki so predstavljeni v literaturi, je dokazan primer vplivanja mikrovalov na možgane. V poizkusu so s pomočjo usmerjenih mikrovalov povzročili sinhronizacijo izoliranih nevronov (nervoni so začeli nihati z isto frekvenco kot je bila frekvenca mikrovalov) – npr. nevroni s frekvenco 0,8 Hz so bili na tak način »prisiljeni« oddajati impulze na frekvenci 1 Hz (frekvenca mikrovalov). Poleg tega je mikrovalovanje povzročilo spreminjanje koncentracije nevrotansmitterjev v možganih ter povečalo ali zmanjšalo vpliv prenosa substanc v možgane (Babacek 2004).

Kaj dejansko naj bi povzročali radijski in mikrovalovi in kako naj bi vplivali na ljudi je predmet razprav med državami že ves čas raziskovanja teh vplivov. Vsi se seveda strinjajo in popolnoma jasno je, da je produkt njihovega delovanja toplota (termični vpliv na človeka), vendar pa se je skozi čas pokazalo, da lahko povzročajo tudi ne-termične vplive.³⁹ Tu pa se stvar zaplete, saj bi obstoj tega pomenil bistveno večji razpon načinov vplivanja in mnogo večji način kontrole človeka. »Znanstveniki celo pravijo, da so ne-termični vplivi sevanja znanstvena osnova za razvoj skupine orožij, ki bi bila močnejša od jedrskega orožja« (Welsh 2005b). Tako se v literaturi zasledi, da bivša Sovjetska zveza vztrajno trdi in z eksperimenti celo potrjuje obstoj ne-termičnih vplivov sevanja na človeka medtem ko ZDA ves čas vztrajno zanika, da je to sploh možno oz. da takih vplivov ni. A ne glede na uradno politiko je bilo v poizkusih na obeh straneh dokazan vpliv mikrovalov na človeški organizem – sevanje se je združilo s centralnim živčnim sistemom in povzročilo električno stimulacijo, preko tega spremenilo lastnosti celične ovojnice in vplivalo na sam prenos med živčnimi celicami (podrobnejša razlaga sledi v prilogi Š). Kakšen učinek je to imelo na vsakega posameznika je seveda drugo vprašanje, dokazala pa se je možnost vplivanja.⁴⁰

Nista pa bili Sovjetska zveza in ZDA edini, ki sta se ukvarjali s tem orožjem – Izrael naj bi orožje na podlagi mikrovalov in druge podobne naprave redno uporabljal proti Palestincem. Prav tako naj bi se elektromagnetnega orožja zavedala tudi Kitajska, ki naj bi tudi trdila, da so ne-termični vplivi elektromagnetnega orožja zmožni ljudem povzročiti psihološke posledice (v današnjem času naj bi Kitajska še posebej veliko pozornosti usmerjala načinom zdravljenja poškodb povzročenih s tem orožjem).

Za dokazovanje vplivov mikrovalov in radijskih valov je bilo skozi zgodovino narejenih kar nekaj poizkusov z bolj ali manj zadovoljivimi rezultati (nekaj jih bo omenjenih v nadaljevanju), vsekakor pa so vsi dokaz, da pri psihotronskega orožju ne govorimo o znanstveni fantastiki pač pa o resničnih poizkusih z resničnimi rezultati. Dejstvo, da je od tega preteklo že nekaj desetletij, pa je še en dokaz več, da je ta tehnologija ob današnjem napredku vse bolj očitno mogoča.

³⁹ V članku (Binhi 2007) je bila zelo dobra ponazoritev tega problema: »Moč in frekvenca elektromagnetnega valovanja je podobna svetlobi in barvam optičnega sevanja, ki ga razloči človeško oko. Oko vidi svet barvit, ne siv, zato je veliko znanstvenih dokazov, da človeško telo »barvno« zaznava elektromagnetno valovanje. Kar pa seveda tudi pomeni da obstajajo ne-termični vplivi«.

⁴⁰ Kljub temu, da večina člankov iz Sovjetske zveze podpira ne-termične vplive, pa sem v nekem članku našla tudi izjavo, da je bilo glede ne-termičnih bioloških vplivov mikrovalov izvedenih veliko raziskav, vendar niso odkrili nobenih izstopajočih rezultatov (Binhi 2007).

Eden od večjih (in kasneje tudi javnih) projektov je bil t. i. Moskovski signal (s strani Sovjetske zveze), kot odziv nanj pa projekt PANDORA (s strani ZDA). Pri tem je bil namen tega signala **z mikrovalovanjem na daljavo direktno vplivati** na živčni sistem ljudi (zaposlenih na ameriški ambasadi v Moskvi), njihovo obnašanje, odločanje, psihofizično stanje, delovanje in zdravje, da bi ZDA dokazali obstoj bioloških vplivov elektromagnetnega sevanja – rezultati naj bi bili uspešni (vse podrobnosti teh projektov so predstavljene v prilogi T). To mikrovalovno bombardiranje naj bi bilo prototip kasnejšega sovjetskega orožja Woodpecker, ki je delovalo na principu elektromagnetnih signalov od leta 1976 dalje, ko je Sovjetska zveza spoznala, da se lahko tudi atmosferska električnost uporabi za vplivanje na mentalno aktivnost ljudi (poizkus je vseboval izstrelitev povečanih oddajnikov s frekvenco 10 Hz v ionosfero,⁴¹ kar je povzročilo nastanek elektromagnetnih stoječih valov) (več o tem v prilogi T). Seveda je temu sledil odgovor ZDA – lotila se je raziskovanja lastnosti ionosfere in sledil je kasnejši projekt HAARP.

Drugi način vplivanja na ljudi se je ukvarjal s **prenosom zvoka s pomočjo mikrovalov v možgane**, kar je dr. Allan Frey poimenoval mikrovalovni slišni efekt (*ang. microwave hearing effect*). Zvok se je preko mikrovalov prenesel v glavo človeka; vendar ne preko direktnega sevanja v slišne živce ampak preko mehkega tkiva - mikrovalovne signale absorbira mehko tkivo v glavi, kar posledično povzroči termo-elastične valove akustičnega pritiska, ki potem potujejo v notranje uho, kjer razdražijo slišne receptorje (podrobneje je postopek razložen v prilogi U). Dandanes se oddaljen način prenosa glasov v glavo človeka s pomočjo mikrovalov znotraj Pentagona imenuje »umetna telepatija« (*ang. Synthetic Telepathy*).⁴²

Kot tretji način nadzora uma sem zasledila tehnologijo imenovano RHIC-EDOM (*ang. Radio-Hypnotic Intracerebral Control – Electronic Dissolution of Memory*), ki jo je razvila CIA. Pri tem naj bi se s pomočjo **elektromagnetnega sevanja in vsadkov** v telesu ljudi na daljavo ljudem **prenašalo hipnotična navodila/sporočila** in preko tega

⁴¹ »Ionosfera je plast, ki se nahaja nad stratosfero in je sestavljena iz ioniziranih delcev. Začne se na višini 48 km in konča 600 km nad Zemljo. Ta plast, s svojo visoko energijsko gostoto, je ključna za naš planet, ker igra pomembno vlogo kot ščit (podobno kot ozonska plast). Varuje nas pred nevarno sončno emisijo. Ionosfera »ujame« električno nabite delčke, ustvarjene iz sončnih in galaktičnih neviht« (Welsh 2001a).

⁴² »Umetna telepatija je termin, ki se uporablja za opis prenašanja besed, misli ali idej v človekov um s pomočjo mehanskih naprav oz. neke vrste elektromagnetnih oddajnikov, podobnih radijskemu ali televizijskemu oddajanju, ki delujejo na mikrovalovni frekvenčni lestvici« (Jeffrey 2000). Tako mikrovalovno orožje v ZDA proizvaja podjetje Lockheed-Sanders za oddaljeno prenašanje avdio zvokov in drugih signalov direktno v določeno človeško tarčo (Jeffrey 2000).

povzročalo hipnotično stanje in programiranje ljudi (glej prilogo V). Nekaj podobnega naj bi obstajalo tudi v Sovjetski zvezi.

Ob vsem tem obstaja še ogromno naprav katerih točen namen ni jasen – običajno so namenjena komunikaciji, a ker delujejo na zelo nizkih frekvencah (velikokrat se prekrivajo z resonančno frekvenco človeškega organizma) veliko znanstvenikov trdi, da imajo še druge (skrite) namene kot je npr. povzročanje vedenjskih sprememb med civilno populacijo ali raziskovanje nadzora uma (med njimi so stolpi GWEN in sistem SECOM II – glej prilogo V).

Za konec bi omenile le še napravo imenovano tehnologija aktivnega odvrčanja (*ang. Active Denial System* ali ADS), ki je dokaz, da mikrovalovno orožje za vplivanje na ljudi obstaja, saj to tehnologijo vojska že s pridom uporablja. Njen namen sicer ni spreminjati človeški um, se pa s pridom uporablja za odvrčanje množic tako, da jim povzroča občutek opeklin (glej prilogo V).

Bistvo elektromagnetnih orožij je, da z današnjo tehnologijo (generatorji s posebno prilagojenimi antenskimi sistemi) lahko ustvarijo zelo močan mikrovalovni pulz in na več sto metrov prenesejo zadostno energijo, da bi skuhalo obrok hrane. Pri tem pa se je potrebno zavedati, da se smrtonosni učinki s tako tehnologijo lahko povzročijo tudi z veliko manjšo energijsko jakostjo. Z uporabo koncentracije magnetnega polja, kar omogoča nadzor nad geometrijo tarče, in s pomočjo posebno oblikovanih antenskih sistemov lahko energijo skoncentriramo na zelo majhno področje človeškega telesa (npr. na del možganov), kjer zelo majhna energija lahko povzroči smrtonosne učinke (Welsh 2001b).

6.3.3.2 Vplivanje s pomočjo svetlobe

Svetlobo razložimo kot valovanje v električnem in magnetnem polju (elektromagnetno valovanje). Od drugih vrst se loči po tem, da pod pojem svetloba štejemo tiste vrste elektromagnetnih valovanj, ki jih človeško oko razloči kot različne barve.⁴³ Tako je od

⁴³ »Običajno predpostavimo, da je človeško oko občutljivo za elektromagnetne valove z valovnimi dolžinami med približno 0,4 μm in približno 0,8 μm . Takšna elektromagnetna valovanja sprožijo v očesni mrežnici električne tokove, ki se nato širijo po vidnem živcu do vidnega centra velikih možganov, kjer jih

vsaakega posameznika odvisno, kako in kaj bo njegovo oko razločilo kot svetlobo. »Od vseh spektralnih barv imajo najdaljše valovne dolžine rdeče barve, najkrajše pa vijolične. Pravimo, da rdeče barve sestavljajo dolgovalovni del svetlobnih elektromagnetnih valov, vijolične pa kratkovalovnega« (Kladnik 1994, 196). Če večamo valovno dolžino rdeči barvi, prehajamo v področje infrardeče svetlobe, če pa na drugi strani zmanjšamo valovno dolžino vijolični barvi, pa dobimo ultravijolično svetlobo (glej Sliko M.2 v prilogi M). Na nobeno od teh dveh svetlob oko ni več občutljivo oz. jih ne zazna (podobno je z infra- in ultrazvokom pri sluhu – razlaga sledi pri zvoku). Kljub temu, da oko te svetlobe ne vidi oz. ne zazna, pa jo lahko zaznajo možgani in, ker se pri tem obide zavestni del, je to idealni način za skrivno vplivanje.

Kako s svetlobo dejansko lahko vplivamo na človeka najbolj pove sledeči odstavek:

Dr. Milan Skrobić (v Radišić 2002, 60) trdi, da se s spreminjanjem svetlobne energije, ki jo zazna človeško oko, stimulirata žlezi epifiza in hipofiza ter jedro v hipotalamusu. Pri tem se pri delovanju svetlobe na centralni živčni sistem ustvarjajo nove vrste nevrottransmitterjev, ki izzivajo antidepresivni efekt. Svetloba po njegovem tako vpliva na kemijsko spajanje noradrenalina in adrenalina, to pa pomeni, da svetlobna energija vpliva na kontrolo mišljenja, logike in idej ter, da kontrolira aktivnosti, na katere ne moremo vplivati z našo voljo (npr. srce in pljuča).

S samo idejo kako ljudi prepričati, da naj naredijo neko stvar, brez da bi le ti opazili, da na njih vplivamo, je s pomočjo **skritih sporočil v predvajanih tekstih** (v filmu) začel James McDonald Vicary.⁴⁴ »Pri tem naj bi se avdiovizualno vplivanje doseglo s pomočjo slišnih ali optičnih kanalov, ko zelo šibka in nizka začetna motnja, ki jo zavest ne zazna, postopoma preide globoko v podzavest in neopazno usmerja mišljenje in vedenje osebe v vnaprej določeni smeri« (Gurov 2000).

Eden od (novejših) načinov vplivanja s svetlobo so t. i. **stroboskopske luči**. Pri njih gre za dva načina delovanja katera imata negativen učinek na naše možgane. Pri prvem gre za hitro menjavanje močnih luči oz. močno osvetljenih in skoraj temnih slik (npr. po

zaznamo kot spektralne barve. Razvrstitev posameznih spektralnih barv po valovnih dolžinah je od človeka do človeka različna« (Kladnik 1994, 195).

⁴⁴ Vicary je v predvajani film skrnil sporočila (»eat popcorn« in »drink coke«) dolga le tisočinko sekunde, ki pa so se v filmu večkrat ponovila. Človeško oko teh sporočil ni moglo zaznati, zaznala pa jih je podzavest - tehniko je poimenoval podzavestno zaznavanje (*ang. subliminal perception*). Te poizkuse je izvajal na večji populaciji gledalcev in po ogledu filma naj bi se prodaja pokovke in pijače povečala, ker so gledalci podzavestno želeli jesti pokovko in piti kokakolo. Poizkus so kasneje proglasili za prevaro, a ideja za raziskovanje je ostala.

televiziji) kar možgani »vidijo« kot skupek kontradiktornih znakov in pride do mentalnega šoka. V drugem primeru pa gre za hitro menjavanje modre in rdeče barve, s čimer možganom povzročimo draženje, saj se rdeča svetloba nahaja na koncu vidnega spektra medtem, ko se modra nahaja na višji frekvenci. Oko se tem hitrim spremembam skuša prilagoditi in v možgane pošilja različne signale, kar pa posledično spet pripelje do mentalnega šoka (Aupič 2003, 56). O vplivih, ki jih tako delovanje povzroča ljudem, je ponovno težko govoriti, ker vsaki možgani reagirajo drugače, obstajajo pa primeri, ko so bili ljudje zaradi tega zmedeni, padali v šok ali dobili epileptični napad (za primere glej prilogo Z). Tehniko vplivanja na ljudi s pomočjo svetlobe oz. luči (imenovana »Barney treatment«) pa naj bi izvajala tudi Ameriška vojska na zapornikih v Guantanamu in v Iraku.⁴⁵

Ob takih vplivih svetlobe na človeka pa je vojska kmalu spoznala, da bi jo lahko uporabila tudi za pozitivne namene. Da bi bil pilot zmožen ostati buden in zbran med letom dlje časa, so si omislili »usmerjanje« možganov - s pomočjo utripajočih luči (lahko utripajo tako hitro da jih pilot sploh ne zazna) možgane prisilijo, da oddajajo možganske valove v rednih intervalih (npr. da so možganske valovne frekvence ves čas v stanju »beta« valov) kar pilotu omogoča normalno stanje zavesti (glej tudi prilogo Z).

6.3.3.3 Vplivanje s pomočjo zvoka

Veliko neubojujnih naprav predstavljajo prav akustične naprave oz. akustična orožja, ki delujejo na cilj z energijo zvoka. Prvi znan primer uporabe akustičnega orožja je zabeležen že pred našim štetjem - zvok trobent je porušil obzidje Jeriha.

Zvok je valovanje zraka, ki ima določeno valovno dolžino in frekvenco. Kladnik (1994, 152) v knjigi preprosto razloži prenos zvoka: »/z/vok je v zvezi s tresenjem (npr. tresenje glasilk v grlu). Tresenje se prenese na zrak, tako da zračni delci zanihajo. Njihovo nihanje se razširja skozi prostor v vse smeri. Nihajoči zrak zadeva ob bobnič

⁴⁵ Leta 2005 je ameriški avtor Jon Ronson napisal knjigo »Men Who Stare at Goats«, kjer je med drugim opisal tudi domnevne eksperimente nadzora uma na zapornikih v Guantanamu in Iraku. Eden od takih poizkusov je bil t. i. »Barney treatment« (»Barnijevo zdravljenje«), kjer so zapornika za 48 ur zaprli v zibajoči kontejner na vročem puščavskem soncu in mu neprestano predvajali risanko Barney ob močno utripajočih stroboskopskih lučeh. Ronson je ob tem povedal, da so zaporniki na slikah, ki jih je videl, po 48-ih urah take »terapije« kričali tako močno, da je skoraj izgledalo, da se smeji (Welsh 2006).

ušesa. Bobnič se zatrese, kar se preko občutljivega sistema koščic v srednjem ušesu prenese v notranje uho, kjer nastanejo električni tokovi. Ti potujejo po slušnih živcih v slušni del velikih možganov, kjer končno slišimo zvok«. Zvok je pri tem mišljen kot zvok, ki ga lahko sliši človeško uho – ta pa je nekje med 20 Hz in 20 kHz. Če gre za počasnejša nihanja (ko so frekvence nižje od 20 Hz), govorimo o infrazvoku (zelo nizek zvok), v primeru, da je nihanje hitrejše (frekvence višje od 20 kHz), pa govorimo o ultrazvoku (zelo visok zvok) (glej Sliko M.3 pod prilogo M). Te dve vrsti zvoka človek ne more slišati, lahko pa jih zazna drugače.⁴⁶ Zvok se ne more širiti skozi prazen prostor, ker za prenašanje nihanja potrebuje snov (tako se hitreje širi po plinih in kapljevinah kot pa v trdnih snoveh, kjer so molekule močnejše vezane), njegova hitrost pa je neodvisna od frekvence – to pomeni, da se enako hitro širijo vse vrste zvoka, tudi infrazvok in ultrazvok.

Delo, ki ga izvor zvoka opravlja oz. troši, se deloma spreminja v zvočno energijo in se z zvokom razširja skozi snov. Dovolj velika je, da z njo prenašamo skozi snov različne informacije. Torej je energija zvoka v zvezi z energijo nihajočih delcev snovi, ki se prenaša od delca do delca, in se s hitrostjo zvoka pretaka skozi snov. Spotoma se zaradi dušenja izgublja (spreminja v notranjo energijo snovi), kar pomeni, da se zvok v snovi bolj ali manj absorbira (Kladnik 1994, 185).

Zvok se lahko prenaša na več načinov: direktno skozi zrak s pomočjo zraka kot snovi za prenašanje nihanja (to bo prikazano v tem poglavju), direktno v možgane s pomočjo moduliranih mikrovalovnih pulzov (že prikazano v poglavju 6.3.3.1. pod Mikrovalovni slišni efekt) ter skozi zrak, kjer se sporočila »prenašajo« s pomočjo navadnega radijskega ali televizijskega oddajanja (npr. sporočila se skrije za zvok glasbe oz. so posneta preko glasbe na frekvenci, ki jo zaznajo le možgani) kar bo tudi prikazano v tem poglavju) (White 2005).

Če najprej nekaj besed posvetimo **infrazvoku** kot sredstvu za skrito vplivanje, potem lahko rečemo, da se da z njim zelo dobro vplivati predvsem na delovanje samega telesa in njegove psihofizične lastnosti. Dobro znana uporaba infrazvoka je predvsem za uničevanje fizičnih objektov, do katerih lahko pride s pomočjo resonance (vsiljenega

⁴⁶ »Infrazvok se v precej velikih količinah pojavlja v vsakdanjem življenju. Proizvajajo ga naravni pojavi kot so valovanje morja, plaz, zračne turbulence, izbruhi vulkanov, potresi itd. Z obzirom na to, da se takšni valovi le rahlo absorbirajo in lahko potujejo tisoče kilometrov, sta pritisk in frekvenca takšna, da jih človeško uho ne zazna« (Altman 1999, 39).

nihanja).⁴⁷ Resonanca infrazvoka pa jasno lahko vpliva tudi na ljudi – lahko pride do nihanja notranjih organov ali kosti, preko njih pa se odražajo različne posledice.⁴⁸ Zaradi uspešnih rezultatov se je eksperimentiranje z zvokom začelo že v času hladne vojne, ko se je ugotavljala možna uporaba zvoka za »pošiljanje« glasov v glavo, motenje vedenjskih vzorcev ali celo vplivanjem na krvni obtok in možgane (glej prilogo Ž). Sovjetska zveza je bila pri tem tudi zelo uspešna saj je za potrebe demoraliziranja nasprotnika oz. za odvrčanje izgrednikov in podobne situacije razvila akustični popravljalac psihe (ang. *acoustic psycho-correction*), ki omogoča prenos sporočil direktno v človeško podzavest na podlagi infrazvoka, ki se prenaša preko kosti (glej prilogo Ž).

Nekatere infrazvočne naprave so celo prišle na spisek novih orožij za množično uničevanje. Gre za orožje, ki temelji na uporabi sevanja akustičnih generatorjev v infrazvočnem območju (škodljivi vplivi se lahko pokažejo na bio-tokovih v možganih in v živčnem sistemu kot celoti) (več podrobnosti o tem glej prilogo Ž). Pri vplivih z infrazvokom se nam postavlja še eno vprašanje; in sicer kako dobiti tako nizke frekvence? A tudi na to so znanstveniki že našli rešitev – s pomočjo razlike dveh tonov.⁴⁹

Druga stran zvoka, ki ga ne slišimo, ga pa zaznamo, je **ultrazvok**, na podlagi katerega je narejenih kar nekaj naprav za vplivanje na ljudi (tudi za civilno uporabo) - hipersonični zvok, akustični reflektor ter akustična naprava dolgega dometa. Te naprave izkoriščajo lastnosti zraka, da ultrazvočni val, ki vsebuje informacije/sporočila, preoblikujejo v ozek snop zvoka (zvočni žarek) podoben zvočnemu laserju ali žarku svetlobe, ki se na poti ne razprši. Bistvo takega zvoka je, da ga sliši le tista oseba, katero

⁴⁷ »Akustično orožje deluje na cilj s pritiskom ali amplitudo nihanja, ki povzroča nihanje in posledično lom materiala na objektu. Iz fizike je znano, da v objektu nastopi resonanca oz. vsiljeno nihanje in telo začne nihati s to frekvenco. Telo je v resonanci, kadar je lastna frekvenca telesa enaka vzpodbujevalni frekvenci. Amplituda nihanja povzroči lom materiala« (Ravnak 2000, 28).

⁴⁸ Ljudje, ki so izpostavljeni resonanci infrazvoka, lahko utrpijo resne posledice, saj lahko pride do nihanja notranjih organov, kar pa povzroči dezorientacijo, emocionalne motnje, slabost, bruhanje, izgubo ravnotežja ali celo smrt zaradi vpliva na ključne življenjske sisteme – napačno delovanje krvnega obtoka ter respiratornega, prebavnega in živčnega sistema (Welsh 2001a). Podobne učinke kot epileptični napad človeškemu možganom lahko povzroči ritmičen zvok. Dobro je poznan primer, kako Aborigini padejo v trans, ko plešejo na ritem bobnov.

⁴⁹ »Do sedaj je znano, da z obstoječimi stereo napravami ne morejo doseči nižjega zvoka od 20 Hz, zato se znanstveniki poslužujejo aparatov, ki delujejo na razliki dveh tonov – npr. če se proizvaja ton na 100 Hz in ton na 110 Hz, je rezultat oscilacije 10 Hz. Take aparate koristijo ustvarjalci zvočnih vibracij v obsegu od 1 do 30 Hz ali od 1 do 50 Hz. Isti fenomen se zgodi, ko človek istočasno sliši dva zvoka, enega na 200 Hz in enega na 201 Hz. Njegovi možgani tedaj »slišijo« ritem 1 Hz« (Radišić 2002, 48).

ta zvočni laser zadane - torej cilja le posameznika v množici - zato pride zelo prav v primerih, ko je potrebno dostaviti sporočilo samo eni osebi v množici ljudi. Nekateri opisujejo, da ta zvok slišijo tik ob ušesu, spet drugi, da ga slišijo v notranjosti ušesa (zelo podobno kot bi poslušali glasbo s slušalkami). Uporaba takega zvoka pa je seveda lahko tudi nevarna saj tak zvok vpliva na mentalno presojo osebe, ki tak zvok sliši, ta pa lahko pomeša realnost z domišljijo (še posebno, če gre za ljudi s shizofrenijo). Taka uporaba zvoka je možna na dva načina: kot direktni zvok, kjer je zvok usmerjen v specifičnega poslušalca ali področje (za zagotovitev privatnega področja poslušanja), ali kot projiciran zvok, kjer se zvok projicira na oddaljen objekt in tam, kjer se odbije, ustvarja zvočno podobo - ta zvočna podoba je dobesedno projiciran zvočnik in zdi se, kot da zvok prihaja direktno iz projekcije (podobno kot hologram) (več o samih napravah in njihovem delovanju je razloženo v prilogi Q).

Drugo skupino naprav, ki s pomočjo ultrazvoka vplivajo na ljudi, pa predstavlja visoko intenzivna direktna akustika (*ang. High Intensity Directed Acoustics* ali HIDA). Gre za zvočne oz. akustične naboje, ki s pomočjo zvočnega vala vplivajo na ljudi - povzročajo resonanco, preko tega pa se odražajo različne psihofizične posledice (ta naprava je podrobno razložena v prilogi Q).

Dandanes pa se nezavedno posredovana sporočila vedno bolj uporabljajo tudi v civilne namene (v oglaševanju, marketingu, reklamnih oglasih ipd.) z namenom ljudi prepričati o nabavi določenega izdelka. Sugestivna sporočila se preoblikuje v nizkofrekvenčni zvok in doda običajni glasbi, reklamam. Taka sporočila se potem nezavedno vnašajo v našo podzavest in kasneje odražajo kot lastne ideje (glej prilogo Q). Ena takšnih tehnologij imenovana SSSS (*ang. Silent Sound Spread Spectrum*) naj bi bila uspešno uporabljena tudi med operacijo Puščavska nevihta v Iraku (glej prilogo Q).

Raziskave na podlagi vplivanja zvoka se nadaljujejo, ob tem pa se znanstveniki ubadajo s problemom miniaturizacije tega orožja, da bi bilo primerno za vsakdanjo uporabo v boju.

Celotno poglavje bi zaključila z nekaterimi dognanji iz članka, ki sem ga prebrala med iskanjem literature. Članek Vlad N. Binhija pokaže veliko eksperimentov (večinoma na živalih – zajci, kokoši, miši, podgane, nekaj eksperimentov pa tudi na človeških rakavih

celicah in epileptičnih pacientih), kjer so preučevali biološke posledice nizkih frekvenc magnetnih polj. Večina eksperimentov se je potrdila oz. se je pokazala neka posledica magnetnega vplivanja. Podobni eksperimenti so potekali na področju vplivanja mikrovalov na biološke organizme, kjer še vedno niso ne potrjene ne ovržene ne-termične biološke posledice takega delovanja. Obstajajo eksperimenti, kjer so poleg termičnih posledic mikrovalov nastale tudi ne-termične, katerih znanstveniki niso mogli pojasniti s segrevanjem. Vprašanje posledic še vedno ostaja odprto. Ob tem pa znanstveniki svoja raziskovanja posvečajo tudi nevrološkim posledicam elektromagnetnih polj. Možgani in živčni sistem se smatrata še posebej ranljiva na elektromagnetno polje oz. valovanje, ker njuno delovanje temelji na prenosu živčnih impulzov, ki vsebujejo električne procese v živčnih celičnih membranah in med njimi. Mnogi znanstveniki so izvajali poizkuse na živalih in ljudeh, da bi se dognali do rezultatov posledic elektromagnetnih polj na mentalne procese, vedenjske funkcije in funkcije žlez in hormonov. Splošno dognanje, glede na obstoječe dokaze, še vedno ne ponuja čistega zaključka, a raznovrstnost nevroloških posledic elektromagnetnih polj je neizpodbitna (Binhi 2007).

7 SMERNICE ZA PRIHODNOST

Oddaljen prenos energije za vplivanje na ljudi in njihov um, kjer so možgani kot samostojni elektrokemični sprejemnik, je seveda možen in se tudi izvaja, vendar je rezultat takega vplivanja dokaj nezanesljiv, saj vsak človek drugače sprejema in obdeluje prihajajoče podatke. Ob vsem tem pa je pomembno tudi dejstvo, da je delovanje človeških možganov za znanstvenike še vedno (vsaj v večini) uganka. Tako se znanstveniki (in vlade), ko želijo imeti zagotovljen učinek vplivanja, vse bolj obračajo k nanotehnologiji – čipom, bio-čipom ter preko tega povezanosti človeka z računalnikom. Največja prednost čipov (ki jih sicer nadzorujejo z oddaljenosti) je, da lahko le ti direktno spremljajo, beležijo in analizirajo dogajanje v telesu, temu primerno pripravijo zeleni vpliv ter potem specifičnim delom telesa tudi pošljejo ukaze ali na njih direktno vplivajo.⁵⁰

Znanost o nevronih je danes primerljiva z genetskim raziskovanjem pred dvajsetimi leti. Z začetkom 21. stoletja se je v ZDA začelo ogromno vladno financiranje velikih znanstvenih projektov za dekodiranje možganov in iskanje tehnologije za manipuliranje človeške nevrologije - primer so trije znani vladni projekti (glej prilogo W). Seveda pa je znanost še pred tem ugotovila, da je z direktno električno stimulacijo določenih delov možganov mogoče vplivati na motorično, emocionalno in intelektualno področje človeka ter njegovo zaznavanje, zelo primerna pa je tudi zato, ker se človek pred tako manipulacijo ne more braniti.⁵¹ Zato se je v bitki za globalno vojaško premoč konec devetdesetih let ZDA s pomočjo nanotehnologije lotila projekta Vojak prihodnosti (*ang. Future Warrior*). Namen je bil izboljšati vojakovo delovanje, direktno nadzorovati bojevanje in se izogniti čim večji izgubi vojakov. Povečanje zmožnosti vojakov naj bi dosegli s pomočjo **medsebojne povezanosti računalnika in vojakovih možganov** -

⁵⁰ Pri psihotronskega orožja delo sprejemnika in oddajnika (čipa), katerega spremljamo in mu pošiljamo informacije, opravljajo možgani. Vendar pa, kot sem že zgoraj omenila, zaradi še velikega nerazumevanja delovanja možganov in nezmožnosti 100 % uporabe vseh možganskih funkcij, vplivanje na človeka preko njih ni vedno uspešno oz. je zelo težko predvideti kakšen vpliv bo imelo to na neko osebo in kako se bo ta oseba potem odzvala. Zato je za zadosten vpliv še velikokrat potreben čip, ki deluje kot pretvornik ali vmesni člen med možgani in zunanjim elektromagnetnim vplivom in ta čip je potem zmožen natančno vplivati na specifičen del telesa.

⁵¹ Najmanjša reakcija je posledica delovanja milijonov nevronov, prav tako pa en nevron sodeluje v različnih odzivih človeka. Posledično je seveda nemogoče spremljati delovanja vseh nevronov, vendar pa je že preučevanje manjšega števila le-teh zadosti, da se ustvari nek vzorec ali ključ, po katerem se da simbiotično povezati človeka in napravo in ustvariti kibernetični organizem (*ang. cybernetic organism ali cyborg*).

povezanost računalnika s pomočjo možganskih valov. Ta povezanost je kasneje dobila ime »Augmented Cognition« ali AugCog (povečana zmožnost mentalnih procesov) kjer je ideja povečati človekove mentalne sposobnosti na področju spomina, učenja, pozornosti, vizualizacije in odločanja ter tudi operacijske zmožnosti, zmožnosti sprejemanja podatkov in izboljšati človeško ravnanje v stresnih situacijah. DARPA je ta projekt predstavila leta 2002 in ga obrazložila kot simbioza človeka in računalnika, kjer je (mentalno) stanje človeka merjeno, analizirano in avtomatično posodobljeno. Za tako simbiozo pa se uporabljajo **miniturni čipi**, ki jih je mogoče pogoltniti, kirurško vstaviti ali jih nositi kot zunanjo napravo. Čipi delujejo na podlagi nizkofrekvenčnih radijskih valov, s pomočjo satelita pa se jim lahko sledi kamorkoli. Čipi kot zunanja naprava se že uporabljajo na področju, kjer gre za skupno delovanje vojaka in vojaške tehnologije – za bistveno povečanje zmožnosti enega človeka ali za spremljanje zdravstvenega stanja vojaka na bojišču in zdravljenje poškodb (obleke, čelade) (glej prilogo W). Drugo vrsto predstavljajo čipi, ki se nahajajo v telesu (npr. v optičnem živcu v očesu), kjer hkrati opravljajo tri naloge: beležijo informacije od zunaj, spremljajo to doživljanje v naših možganih in nam glede na oboje v živčni sistem pošiljajo elektromagnetna sporočila operaterja (podrobnosti v prilogi W). Da taki čipi resnično obstajajo, dokazujejo informacije, da naj bi dr. Chris Winter že leta 1996 razvijal čip imenovan »Soul Catcher 2025« ki bo, ko bo vstavljen v lobanjo za očesom, snemal oz. beležil vse vizualne in fizične občutke, pa tudi misli človeka (kot nekakšna črna skrinjica pri letalu). Ob tem bi s kombinacijo tako pridobljenih informacij in zapisom človeških genov lahko ponovno ustvaril človeka fizično, čustveno in duhovno.⁵² Glede na leta, ki so od začetka razvijanja do danes pretekla in glede na hiter napredek tehnologije pa je najbrž jasno, da take ali zelo podobne naprave najbrž že morajo obstajati.

Še korak naprej pa predstavljajo t. i. bio-čipi ali drugače imenovane molekularne elektronske naprave (*ang. Molecular Electronic Device MED*). Osnovna ideja tega je,

⁵² Prototip naprave »Soul Catcher 2025« naj bi bil dostopen že od leta 2001, za dejansko vojaško uporabo pa od leta 2006 naprej. V vojski naj bi ta čip vsadili vojakom, ki bi potem delovali kot komunikacijske povezave na terenu. Dr. Chris Winter pa je razvijal še eno idejo; in sicer čip, na katerem bi bile zabeležene izkušnje celotnega življenja starejše osebe in katerega bi potem vstavili v novorojenega otroka in nanj preprosto prenesli te izkušnje. Predvidel je, da bo v roku treh desetletij možno podoživeti življenja ljudi tako, da bomo njihove izkušnje predvajali preko računalnika. Taki čipi, ki se vstavijo v človeške možgane in beležijo njegove spomine in sposobnosti, se zdijo še nedosegljivi, a so le logično nasledstvo naprav kot so spodbujevalniki srca, naprav, ki omogočajo gluhih da »slišijo« ter nevrostimulatorjem, ki s pošiljanjem majhne električne napetosti skozi živce blažijo določene bolečine ali preprečujejo napade (Welsh 1999).

da bi uporabili proteine molekul ali sintetične organske molekule kot elemente za shranjevanje informacij (Keith 1998, 301–302). Podobne ideje se loteva tudi raziskava Hippo-campal Neuron Patterning, katere cilj je gojiti žive nevrone na računalniškem čipu. Taka tehnologija se bo lahko potencialno uporabila na ljudeh za ustanovitev zombi vojske (Jeffrey 2000).

Če je bil pri čipih poudarek na vplivanju zgolj na eno osebo, ki tak čip poseduje, pa se bom v sledečih vrsticah usmerila še na možne **tehnike zavajanja širše populacije**. Leta 2004 je izšel dokument (doktrina) s strani Letalskih sil ZDA (*ang. U.S. Air Force ali USAF*) z naslovom »Controlled Effects, Scientists Explore the Future of Controlled Effects« o elektromagnetnem orožju, ki bo razvito med leti 2020 in 2050 in s katerim bodo lahko nadzirali vplive na človeka kjerkoli na svetu s pomočjo satelita. Z napredkom na področju direktno usmerjene energije in drugih revolucionarnih tehnologij bo ideja stalno pošiljati določene količine energije različnih tipov kamorkoli na svetu postala realnost. Z napredno tehnologijo bi lahko z oddaljenega vira onеспособili vojake - povzročili bi jim fizične bolečine, pritisk in temperaturne spremembe. Trenutno že obstoječi primer take tehnologije je tehnologija aktivnega odvracanja (*ang. Active Denial Technology*), ki ljudem povzroča občutek opeklin (to tehnologijo sem že omenila v enem od predhodnih poglavij), a bistveno bolj pomembna, predvsem pa tudi zmožnejša in nevarnejša je tehnologija HAARP (*ang. High-Frequency Active Auroral Research Program*). Pri tem pa ne gre samo za eno napravo ampak za celoten kompleks elektromagnetnega oddajanja, ki je zmožen v zemeljsko atmosfero na točno določeno lokacijo poslati nepredstavljljive količine energije (pri tem pa mu ionosfera služi kot virtualna antena za ustvarjanje ekstremno nizkih frekvenc, ki jih nato pošilja na Zemljo). To je eden od sistemov katerega zmožnosti so ogromne – med njimi (najbrž) tudi za strateško orožje, kontrolo vremena, projiciranje hologramov, vplivanje na ljudi in nadzor uma (celotno poglavje o HAARP je predstavljeno v prilogi X).⁵³

Z raziskovanjem in študiranjem človeških možganov in živčnega sistema pa lahko razvijemo (v povezavi s prejšnjo tehnologijo) tudi **načine za mentalno vplivanje in zavajanje s pomočjo senzoričnega zavajanja** (*ang. sensory deception*) – tu gre

⁵³ Če vzamemo na znanje, da so resnični »sponzorji« tega projekta mornarica, letalstvo in Ministrstvo za obrambo, potem je težko verjeti izjavi, da to ni projekt za vojaške potrebe. Mnogi znanstveniki se že zdaj sprašujejo, če je HAARP naslednja stopnja razvoja modernega orožja.

predvsem za umetno ustvarjene podobe in holograme, ki bi zmedli človeško vidno dožemanje stvari, ter podobno tudi sredstva, ki bi vplivala na njegovo drugačno dožemanje zvoka, okusa, dotika in vonja. Pri tem bi spoznali kako posameznikovi kognitivni procesi vplivajo na njegovo odločanje – rezultate pa bi uporabili za napovedovanje vedenja človeka v različnih pogojih (Welsh 2006). Hologram in holografska tehnika za zavajanje ljudi je še posebej zanimiva saj se lahko uporablja tudi kot nesmrtonosno orožje.⁵⁴ Ob zadostni količini umetno ustvarjenega strahu med ljudmi (povzročene s strani medijev, o čemer bom nekaj povedala še na koncu) in s pomočjo specifičnih hologramov, ki bi se jim prikazovali, bi med ljudmi ustvarili paniko, jim prekrili resnično dogajanje ali vplivali na dožemanje stanja in njihovo prepričanje. Ob tem so za vojaške namene poznani trije načini holografske uporabe: *hologram Smrti*, katerega namen prikazovanja je tako zelo prestrašiti človeka, da bi le ta zaradi tega umrl; *hologram Preroka* (oz. boga v katerega tisto ljudstvo veruje), ki bi ob hkratni nedostopnosti komunikacijskih zvez imel velik vpliv na človekovo verovanje in posledično na njegovo delovanje; ter *hologram vojakov*, ki bi drugi strani v boju dajal lažno sliko bistveno številčnejše vojske kot dejansko je, ob tem pa ji zbuja takšen strah, da bi se le ta vdala. Seveda gre pri teh treh tehnikah predvsem za vojaške namene, za zavajanje prebivalstva bi se hologram prilagajal zgodbi in podobam, ki bi jih že prej aktivno oglaševali mediji oz. bi bil hologram prilagojen trenutni grožnji.⁵⁵ Radišić tako v svoji knjigi (2006, 103) opozori na to, da bi lahko poseben strah med ljudmi povzročila že namera, da bi s pomočjo holograma projicirali prikaz Jezusa Kristusa, ki bi ljudem napovedoval prihod apokalipse.

Če na koncu pod vsemi možnimi predstavljenimi vplivi na človeka potegnemo črto in pogledamo, kako znanstvena sfera gleda na najnovejša področja vseobsegajočega in vsedimenzionalnega vojskovanja ter vplivanja na ljudi, pridemo do pojma **neokortikalna vojna** – pojma, za katerega večina ljudi najbrž še nikoli ni slišala, a vendar strokovnjaki vedo, da gre za najbolj skrajšen in zahrbtnen način vplivanja na ljudi oz. za najbolj prefinjen in (če so teoretska dognanja prešla tudi že v prakso) najbolj učinkovit način bojevanja oz. vojskovanja. Slobodan Došić tako razlaga:

⁵⁴ Nevrofiziolog Karl Pribram se je večino svoje kariere ukvarjal s holografijo in holografskim modelom človeških možganov. Žarki elektronov ali zvočni valovi lahko ustvarijo hologram oz. kakršna koli oblika gibanja se lahko odrazi kot hologram (Welsh 1998a).

⁵⁵ Da zgoraj povedano ni le teorija potrjuje ameriški projekt »Ghost gun« (eden od mnogih projektov odkrivanja različnega novega orožja za potrebe vojske), pri katerem Ameriška vlada del denarja namenja za raziskave holografske tehnologije in njene uporabe v vojaške namene.

»Najaktualnejši vidik specialne vojne – vodenje psihološke, psihotronske in psihoenergijske vojne – je neokortikalna vojna kot vrh vojskovalne veščine. Moč neokortikalne vojne je v območju volje in zavesti, na področju izbire, mišljenja ali razumevanja, ocenjevanja ali stališč in znotraj kognicije ali »domišljije«. Zato lahko vojna moč poveča svojo učinkovitost čeprav zmanjša nasilnost« (Došić 2000). Prav zaradi iskanja poti proti splošnemu uničenju so v vojaški terminologiji uvedli nov pojem – neokortikalna vojna, ki so ga doktrinarno razdelali leta 1994 na generalštabni šoli kopenske vojske ZDA. Tako se ideja vojskovanja, ki naj bi ga vodile države, dandanes iz klasične vojne vse bolj prenaša na neokortikalno sfero kjer je cilj vplivati na psiho, voljo, čustvovanje in mišljenje ljudi s čimer bi stran, ki tako vojno izvaja, tudi lažje in predvsem brez žrtev dosegla svoje cilje. Ključna funkcija neokortikalne vojne je t. i. kontrola uma (za podrobnejšo razlago neokortikalne vojne, njeno definicijo in način vplivanja na ljudi glej prilogo Y).⁵⁶

⁵⁶ ZDA naj bi s svojo politiko dominacije v vseh pogledih nad vsemi ostalimi državami že imela dodelan način neokortikalnega vojskovanja za vplivanja na limbični sistem in skorjo velikih možganov. Na podlagi te nove usmeritve vojskovanja naj bi bili klasični načini vojskovanja že zastareli in tako tudi ne več primarni. Spopadi bi tako potekali na tujem ozemlju med stranmi, ki jim je vojna vsiljena (in tudi že naprej načrtovana) brez velike (če sploh) uporabe ognjene moči. Radišić (2002, 187) ob tem opozarja, da »bo svet verjetno prišel do neokortikalne vojne na enega od dveh načinov: z informacijskimi operacijami in/ali z neposrednim nadzorom uma«.

8 ZAKLJUČEK S SKLEPNIMI UGOTOVITVAMI

Že Sun Tsu je rekel, da je zmagati brez boja najbolje in te ideji se v današnjem času ob tehnologiji, ki jo posedujemo, tudi dejansko približujemo. Vsekakor se je od zadnjih večjih vojn pa do danes skoraj vsak dejavnik na področju vojske in vojskovanja (seveda pa tudi drugod) tako rekoč obrnil na glavo. Če je bil v času prve in druge svetovne vojne ter posledično tudi v času hladne vojne poudarek na množičnosti/številčnosti (čim večje vojske nabornikov ter čim več orožja in oborožitve), na čim večjem orožju (težki oborožitvi) in veliki ognjeni moči, na klasičnem in jedrskem orožju ter posledično na popolnem uničenju sovražnika, je dandanes zaradi sodobne tehnologije omogočen popoln preobrat. Računalniki in računalniško podprta oborožitev je omogočila robotizacijo, miniaturizacijo ter izredno natančnost orožja iz še tako velike razdalje. Posledično se je vojska zmanjšala in profesionalizirala (kvaliteta je zamenjala kvantiteto), kar se seveda odraža tudi v tem, da se vedno več poudarka daje »nadgradnji« človeka-vojaka (kombinacija človeka in računalnika z veliko količino informacij in ogromnimi zmožnostmi, spremljanega in vodenega iz oddaljenih centrov). Ker tak človek ne predstavlja več samo fizičnega bitja ampak se šteje za vir informacij ali za samo informacijo kot tako, ideja o popolnem uničenju ni več smiselna ampak se vse bolj teži k sistemom, ki bodo zmožni na to »informacijo« vplivati. Smrt takega vojaka namreč za državo predstavlja veliko izgubo (tako znanja kot denarja, ki je bil vanj vložen) zato se stara miselnost popolnega uničenja sovražnika spreminja v tiho in nekrvavo podreditev in izrabljanje teh informacij. Podoben preobrat se je zgodil tudi na samem področju vojn – skoraj ni več ločnice med vojno in mirom, med civilisti in vojaki (oz. raznimi borci, teroristi in ostalim prebivalstvom), med humanitarno akcijo in vojaškim posredovanjem ipd. Jasno je, da zaradi teh dejavnikov klasično orožje izgublja na svojem prvotnem namenu ubijanja, hkrati pa izgublja tudi na legitimnosti njegove uporabe v sodobnem bojevanju. To so na nek način razlogi, ki v ospredje vedno bolj postavljajo sisteme (oddaljenega) nadzora, spremljanja, pridobivanja in izrabljanja podatkov in nenazadnje tudi druge načine vplivanja na ljudi, miselnost in um.

Če se pri tem dotaknem zastavljenih hipotez, potem lahko rečem, da so se vse potrdile. V prvi delovni hipotezi sem trdila, da hiter razvoj znanosti in tehnologije, miniaturizacija naprav in povezanost človeka in računalnika enostavno omogočajo, da

znanstvenofantastična orožja postanejo realnost. Računalniki, čipi in nanotehnologija (zanemariti pa ne smemo tudi drugih področij kot je npr. farmacija, kemija ipd.) omogočajo skorajšnjo simbiozo človeka in tehnike - skupno delovanje, obdelovanje informacij in medsebojno vplivanje ter celo prenos znanja, mišljenja in osebnosti iz ene osebe v drugo ob hkratnem nadzoru človeka in te tehnologije s pomočjo različnih vesoljskih sistemov (sateliti ali sistemi za prenos elektromagnetnega valovanja ter velikih količin energije na specifično lokacijo). Taka orožja so postala realnost in se jih že s pridom izkorišča. Druga hipoteza je obravnavala področje novih načinov bojevanja kjer sem trdila, da se zaradi vse večje humanizacije vojskovanja, svetosti človeškega življenja in največkrat neučinkovite uporabe sile kot načina za reševanje sporov države v operacijah vse bolj poslužujejo uporabe drugih (nekonvencionalnih) tipov orožja. Današnje vojne potekajo proti teroristom kjer ni več ločnice med vojaško in civilno stranjo (strateški cilji so postavljeni med prebivalstvo) s tem pa je delovanje klasičnega orožja (če si ne želimo imeti civilnih žrtev) onemogočeno. Hkrati je zaradi vse večjega nezadovoljstva med ljudmi in pomanjkanja v določenih delih sveta vse več protestov, uporov in spopadov, kar države skušajo reševati s pomočjo sofisticirane tehnologije za odvrčanje ljudi ali celo njihov nadzor (tudi naprave, ki sodijo pod psihotronske orožje). Način sodobnega »vojskovanja« ne postavlja več klasičnega orožja na prvo mesto. In nenazadnje vsaka vrsta orožja, ki omogoča množično uničevanje (v tem primeru množičen nadzor ali zavajanje), državi omogoča prevlado nad ostalimi, ki takega orožja nimajo. Selitev tehnologije v vesolje (npr. sateliti) omogočajo stvari kot so prenos vseh svetovnih medijev, vso komunikacijo, navigacijo strateških orožij in nadzor nad raznimi sistemi za delovanje, sledenje in posodabljanje podatkov. Ker pa je ta tehnologija (sateliti) v lasti le redkih večjih držav, je ostali svet, ki ima svoje sisteme vezane nanjo, odvisen od teh držav. Posledično to seveda vodi v odvisnost šibkejših držav od močnejših, kar pa omogoča prevlado. Ob tem pa ne govorimo izključno samo o sistemih v vesolju ampak tudi o drugih kompleksih na zemlji, ki omogočajo izrabljanje atmosfere, ionosfere in podobnega (primer HAARP).

Dejstvo pa je, da ni le tehnološki napredek in sprememba načina bojevanja edina stvar, ki dokazuje obstoj psihotronskih orožij. Propad Sovjetske zveze in s tem razkritje mnogih tajnih programov nam je omogočil mogoče edinstven vpogled v (zgodovinski) razvoj tega orožja (vsaj z ruske strani), hkrati pa je »novonastala« Rusija bolj odprto in javno (v nasprotju z ZDA) začela govoriti o novih tipih orožja. Dokaz za to so ne samo

poročila ampak tudi razni osnutki zakonov ali (sicer zavrjnjeni) zakoni o prepovedi proizvodnje in uporabe orožij za nadzor uma. Pa vendar, Rusija je leta 2001 uzakonila prepoved distribucije elektromagnetnih in podobnih orožij in s tem naredila prvi korak k prepovedi tehnologije za nadzor uma.⁵⁷ V zadnjih obdobjih temu sledijo tudi druge države in različne mednarodne organizacije. Tako bi na podlagi tega in tudi drugih predstavljenih dejstev v diplomu lahko potrdila mojo **osnovno hipotezo**, ki se glasi: psihotronske orožje vse bolj vstopa v svet realnosti in pridobiva na pomenu uporabe, ob tem pa državi, ki tako orožje poseduje, omogoča prevlado nad ostalimi tako v zastraševanju kot v dejanski uporabi le tega.

Večina ljudi ne verjame v obstoj orožja za nadzor uma. Toda večina ljudi tudi ni seznanjena z dolgoletno zgodovino tajnega raziskovanja s tega področja, zaradi nacionalne varnosti pa tudi ne z najbolj napredno tehnologijo, ki jo trenutno že premorejo države, s sodobnimi raziskovalnimi programi in njihovim financiranjem. Obsežna dokumentacija, ki je objavljena na spletni strani Mind Justice, prikazuje na videz tri različna področja raziskav: skoraj 50 let zelo tajnih raziskav elektromagnetnega orožja ter Ruskega in ZDA nasprotovanja glede bio-vplivov elektromagnetnega orožja, skoraj 50 let zelo tajnih raziskav glede nadzora uma in več kot 30 let zelo tajnih vojaških raziskav možganov in branja misli (*ang. mind reading*). Če sedaj sestavimo vsa tri področja, dobimo novo perspektivo: upravičeno domnevo, da se je elektromagnetno orožje uporabilo za oddaljen nadzor uma ljudi. Največji problem samega obstoja psihotronskega orožja in verovanju v ta obstoj pa je vsekakor v dokazovanju. Učinki, ki jih psihotronske orožje pusti na ljudeh, so različni; največkrat se smatra, da so posledica raznih bolezni ali drugih oblik vplivanja (npr. psiholoških pritiskov oz. stresa, okolja, službe, ipd.), njihov razpon pa je zelo velik. Zaradi tega se jasno pojavi problem merjenja – kako meriti nekaj, če ne veš niti kaj je in nimaš merilnih enot s katerimi bi to meril. To dejstvo je marsikateremu dovolj dober razlog za prepričanje, da psihotronske orožje ne obstaja, drugi pa v tem vidijo samo še eno možnost več za zanikanje obstoja in uporabe s strani držav. Problem pa ni samo v merjenju ampak tudi v samem eksperimentiranju. Kako dobiti ljudi, ki bodo

⁵⁷ 26. julija leta 2001 je ruski parlament (Duma) sprejel dodatek k 6. členu Federalnega zakona o orožju, kjer je bilo sprejeto, da je »na področju Ruske federacije prepovedana distribucija orožja in drugih stvari, katerih učinki delovanja temeljijo na elektromagnetnem, svetlobnem, termičnem, infra- ali ultrazvočnem sevanju in katerih proizvodni/produksijski parametri presegajo državne standarde Ruske Federacije, ..., pa tudi distribucija takega orožja, proizvedenega preko meja Ruske federacije« (Babacek 2004; Welsh 2005a).

prostovoljno sodelovali v poizkusih spreminjanja miselnosti, uma ali vplivanja na centralni živčni sistem, če so posledice lahko zelo resne, celo usodne, vnaprej pa se jih ne da predvideti z neko gotovostjo. Ali, da kljub poizkusom ne bi dobili objektivnih rezultatov, ker ne bi mogli opraviti t. i. »končnih eksperimentov« (eksperiment se izpelje od začetka do konca ne glede na posledice, ki jih oseba med tem utrpi), katere so množično izvajali v raznih taboriščih med drugo svetovno vojno in kasneje v Sovjetski zvezi. Zaradi vseh teh neznank so dvomi v to orožje seveda upravičeni, vsa ta negotovost pa pri ljudeh ustvarja živčnost in strah od neznanega je vse bolj prisoten.

Je torej orožje za množično zavajanje nov pojem za množično uničevanje? Bodo vse bolj nepopularne krvave vojne v prihodnje nekrvave in ob tem hkrati vojake osvobodile bojišča? Bi torej lahko slavni Clausewitz-ev izrek, da je vojna nadaljevanje politike z drugimi sredstvi, nadaljevali s tem, da je množično manipuliranje in zavajanje ljudi ter nekrvava vojna nadaljevanje klasične vojne z drugimi sredstvi? Odgovor je da. Dandanes cilj vojne ni več osvojiti neko ozemlje ali to sovražniku preprečiti, temveč je namen ohraniti strukturo družbe. Stvarnost tako ni več zunanja ampak obstaja v človeški zavesti. Ta zavest pa je kolektivna in v bistvu predstavlja vladajoči politični režim in kar ima ta režim za resnico, to je resnica. Najbolj bi to razložili na primeru tabloidne politike,⁵⁸ medijev in terorja. Večina medijev (še posebno to velja za ZDA in nekatere druge države s skrajnimi režimi) služi za obrambo in produkcijo državne moči in ohranitev določene družbe in načina življenja. Namen medijev pri tem je onemogočiti sprejemanje ali doživljanje »realnosti«, ki ni bila prej obdelana ali predelana s strani medijev. Ob tem so take medijske zgodbe sestavljene iz različnih (velikokrat neresničnih) virov, ki ustrezajo vladajočemu razredu oz. že vnaprej pripravljenim scenarijem za nevtralizacijo vplivov, ki bi jih primarne informacije lahko imele na ljudeh. Ob tem pa razni akterji javne sfere (politiki, strokovnjaki, svetovalci) ne samo dajejo neko težo tem informacijam ampak tudi pripomorejo k njihovi reprodukciji. Ob dejstvu, da nobena država nikoli ni popolnoma varna, se vedno znova išče nove grožnje in vojne, ki morajo biti upravičene, državljani pa pri tem nimajo druge izbire kot da svoje vsakodnevno življenje sprejmejo kot prostor, kjer je panika, konflikt, strah in katastrofa nekaj vsakdanjega. Tako delovanje na državljane se odraža kot tabloidni teror. Dandanes že skoraj velja pravilo, da vse kar potrebuješ za zmago, je ustvariti

⁵⁸ Tabloidna politika je produkt »tabloidne kulture oz. kulture smeti« (*ang. trash*) v kateri imajo medijske zgodbe pomen le, če se nanašajo na druge medijske zgodbe in potem te zgodbe postanejo resnica, ki jo sprejme večina prebivalstva (Debrix 2008).

zmedo in povzročiti strah med ljudmi (realni primeri tega so različne bolezni, ki naj bi nam grozile vsako leto, naravne ali druge nesreče, vnaprej načrtovani teroristični napadi ipd.).

Vsak človek ima pravico do neodvisnega in samostojnega mišljenja ter uporabe celotnega področja svojega uma. Zatorej je človeško telo in um sveto, vsak nedovoljen poseg v to področje pa nezaslišan zločin zoper (osnovne) človekove pravice. Posledica nadaljevanja politike skrivne proizvodnje tehnologije in orožja za (oddaljen) nadzor uma ob hkratni uporabi tabloidnega terorja, bi lahko resno ogrozila demokracijo v kateri živimo. In sicer, država, ki bi posedovala tako tehnologijo, bi jo lahko uporabila brezskrbno, saj ji ne bi bilo potrebno skrbeti za javno mnenje in odziv ljudstva (ker le-to ne bi niti vedelo o njenem obstoju) ali pa bi tako tehnologijo uporabili kar na državljanih. Preko tega pa bi bil koncept demokratične ureditve okrnjen, saj ljudje ne bi več odločali o smotrnosti uporabe take tehnologije oz. orožja in bi potemtakem živeli le v umetni/navidezni demokraciji, kjer bi vlada oblikovala mnenje ljudstva ali tako tehnologijo brez odobravanja uporabljala na sovražniku. Ob takem razmišljanju pa se vse bolj bližamo svetovni ureditvi, kot jo je opisal že George Orwell v svoji knjigi 1984.

Sporočilo vojaških strategov ZDA (zapisano v Skupni viziji 2010) je jasno: »Vlade držav po svetu ne bodo uspešne, če ne bodo podpirale inteligence, ki upravlja vsa gibanja v naravi, vključno s človeškim umom. Naš cilj je nadzor vsake točke na planetu v vsakem trenutku iz vsake točke planeta!« (Arsić 2006, 25). V ta nadzor je vsekakor vključen tudi absolutni nadzor nad ljudmi oz. njihovo mentalno sfero.

9 LITERATURA

1. Altman, Jurgen. 1999. *Acoustic Weapons – A Prospectiv Assesment: Source, Propagation and Effects of Strong Sound*. Dostopno prek: <http://www.scribd.com/doc/13968239/Acoustic-Weapons-A-Prospective-Assessment-Sources-Propagation-And-Effects-of-Strong-Sound> (17. marec 2008).
2. Anderle, Aljaž. 1995. Neubojna orožja. *Revija Obramba* 27 (september): 17–21.
3. Anisimov, N. I. 1999. *Psychotronic Golgotha*. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/golgotha.htm> (10. oktober 2006).
4. Anselme Bruno, Eric Perilleux in Daniel Richard. 1999. *Biologija človeka: anatomija, fiziologija, zdravje*. Ljubljana: DZS.
5. Arnau, Eduard. 1997. *Človeško telo*. Ljubljana: Tehniška založba Slovenije.
6. Arsić, Stanko. 2005. Ruski imperij zla. *Revija Obramba* 37 (junij): 31–33.
7. --- 2006. Nadzor uma – vrhunec totalne vojne. *Revija Obramba* 38 (februar): 23–25.
8. Aupič, Nika. 2000. *Neubojna orožja in njihove implikacije na načrtovanje in izvedbo mirovnih operacij*: diplomsko delo. Ljubljana.
9. --- 2003. Pomiriti, ne ubiti. *Revija Obramba* 35 (november): 54–56.
10. Babacek, Mojmir. *Is That Feasible To Manipulate Human Brain at Distance?* Dostopno prek: <http://www.geocities.com/CapeCanaveral/Campus/2289/manipulate.htm> (17. marec 2008).
11. --- 2002. *Letter To Human Rights Organizations*. Dostopno prek: <http://www.raven1.net/mojimir2.htm> (4. november 2007).
12. --- 2004. *Electromagnetic and Informational Weapons: The Remote Manipulation of The Human Brain*. Dostopno prek: <http://www.globalresearch.ca/articles/BAB408B.html> (3. november 2007).
13. --- 2005. *The Threat of Information, Electromagnetic and Psychotronic Warfare*. Dostopno prek: <http://thinkers.net/talk/messages/9/2697.html?1129000509> (2. november 2007).
14. Baker, C. B. 2001. *New World Order and E.L.F. Psychotronic Tyranny*. Dostopno prek: <http://www.hiddenmysteries.org/mind/research/re020101c.html> (3. november 2007).

15. Begich, Nick. 2002. *New Non-Lethal Weapons System may be used against U.S. Citizens*. Dostopno prek: <http://www.mindfully.org/Technology/Non-Lethal-Weapons23may02.htm> (4. november 2007).
16. Binhi, Vlad N. 2007. *Electromagnetic Aspect of Mind Control: A Scientific Analysis*. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/binhi.htm> (8. marec 2008).
17. Brandt, Daniel. 1996. *Mind Control and Secret State*. Dostopno prek: <http://www.namebase.org/news12.html> (4. november 2007).
18. Debrix, Francois. 2008. *Tabloid Terror: War, Culture and Geopolitics*. London and New York: Routledge.
19. Došić, Slobodan. 2000. Neokortikalna vojna. *Revija Misteriji*. Dostopno prek: http://www.skrivnosti-sveta.com/novodobne/neokortikalna_vojna.html (10. oktober 2006).
20. Dupuy, Trevor Nevitt. 1986. *Dictionary of military terms: a guide to the language of warfare and military institutions*. New York: H. W. Wilson
21. Fastnet. 2007. *Remote Viewing: The Story of The Real X Files*. Dostopno prek: http://web.archive.org/web/20020323002215/www.fastnet.co.uk/pms/real_x.htm (4. november 2007).
22. Gažević, Nikola, ur. 1973. *Vojna enciklopedija*. Beograd: Redakcija Vojne enciklopedije.
23. Girard, Harlan. 2006. *Bio-electromagnetic Weapons*. Dostopno prek: <http://www.i-sis.org.uk/BW.php> (9. oktober 2006).
24. Grigoriev O. A., Y. G. Grigoriev, V. S. Stepanov in O. M. Chekmarev. 2006. *Bioelectric Terrorism: Analysis of Possible Threat*. Dostopno prek: <http://mindjustice.org/russian8-06.htm> (8. marec 2008).
25. Gurov, A. I. 2000. *First of the Three Duma Readings (i.e. revisions) of Addendum signed into Law by V. Putin in 2001*. Dostopno prek: <http://mindjustice.org/1-02-6.htm> (8. marec 2008).
26. HAARP. Dostopno prek: <http://www.chemtrails911.com/images/haarp-howItworks.jpg> (9. marec 2010).
27. Hribar Marjan, Slavko Kocijančič, Andrej Likar, Seta Oblak, Bojan Pajk, Vincenc Petruna, Nada Razpet, Branko Roblek, Fedor Tomažič in Miro Trampuš. 1997. *Elektrika, svetloba in snov: fizika za 3. in 4. letnik srednjih šol*. Ljubljana: Modrijan.

28. Jeffrey, Jason. 2000. *Electronic Mind Control Brain Zapping*. Dostopno prek: http://www.newdawnmagazine.com/Article/Brain_Zapping_Part_One.html (4. november 2007).
29. Johnson, Keith. 1996. *Fizika: preproste razlage fizikalnih pojavov*. Ljubljana: Tehniška založba Slovenije.
30. Keith, Jim. 1998. *Mind control, world control*. Kempton (USA): Adventures Unlimited Press.
31. Kladnik, Rudolf. 1994. *Fizika za srednješolce. 2, Energija*. Ljubljana: DZS.
32. Logar, Gregor. 1999. Neubojna orožja. *Revija Obramba* 31 (september): 58–62.
33. Lopatin, V. in V. Cygankov. 2001. *Psychotronic Weapon and The Security of Russia (Chapter 7)*. Dostopno prek: <http://forum.b92.net/index.php?act=ST&f=48&t=7911&st=74> (3. november 2007).
34. Lopatin, V. N. 2006. *World is against Information War*. Dostopno prek: <http://mindjustice.org/lopatininterview.htm> (8. marec 2008).
35. Luukanen-Kilde, Rauni-Lena. 2000. *Microchip Implants, Mind Control and Cybernetics*. Dostopno prek: http://xiandos.info/Microchip_Implants%2C_Mind_Control%2C_and_Cybernetics_%28By_Rauni-Leena_Luukanen-Kilde%2C_MD%29 (8. april 2008).
36. Marković, Aleksandar. 2006. *Elektromagnetno orožje*. Dostopno prek: <http://arhiva.elitesecurity.org/t192385-Elektromagnetno-oruzje> (13. marec 2008).
37. Marks, John. 1991. *The search for the »Manchurian candidate«*. New York/London: W. W. Norton & Company.
38. McMurtrey, John J. 2003. *Remote Behavioral Influence Technology Evidence*. Dostopno prek: http://www.deepblacklies.co.uk/remote_behavioral_techology.htm (11. marec 2008).
39. Miller, Richard Alan. 2001. *Consciousness Technologies Conference*. Dostopno prek: <http://www.raven1.net/synthtel.htm> (4. november 2007).
40. Moreno, Jonathan D. 2006. *Mind wars: brain research and national defense*. New York/Washington: Dana Press.
41. Muzhesky, Vladimir. *From Psychotronic Warfare To Biotronic Materials*. Dostopno prek: <http://www.ljudmila.org/nettime/zkp4/35.htm> (3. november 2007).
42. Orwell, George. 1983. *1984*. Ljubljana: Mladinska knjiga.

43. Parapsychological Association. 2007. *Frequently Asked Questions*. Dostopno prek: http://www.parapsych.org/faq_file1.html (6. november 2007).
44. Patton, Ron. *Project Monarch*. Dostopno prek: <http://www.aches-mc.org/monarch.html> (6. april 2008).
45. Pavlychev, V. 1994. *Psychotronic Weapons: Myth or Reality*. Dostopno prek: <http://www.soci.niu.edu/~crypt/other/pavly.htm> (10. oktober 2006).
46. Phillips, Peter, Lew Brown in Bridget Thornton. 2006. *US Electromagnetic Weapons and Human Rights*. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/censored12-06.htm> (8. marec 2008).
47. Plut, Štefan. 2002. *Anatomija in fiziologija človeka*. Ljubljana: DZS.
48. Podhorsky, Rikard, Hrvoje Požar in Duško Štefanović, ur. 1986. *Tehnička enciklopedija*. Št. 10, Oru-Polj. Zagreb: Jugoslavenski leksikografski zavod.
49. Porter, Thomas. 1995. *Government Research into E.S.P. and Mind Control*. Dostopno prek: <http://www.mindspring.com/%7Etxporter/index.htm> (6. november 2007).
50. *Psychotronic Weapons: Brain Manipulation From a Distance*. Dostopno prek: <http://istina.rin.ru/eng/ufo/text/360.html> (10. oktober 2006).
51. Radišić, Svetozar. 2002. *Satana se više ne krije. Neokortikalni rat protiv budućnosti*. Beograd: Evro.
52. --- 2003. *Skriveno misaono oružje*. Beograd: Izdavačko prometna agencija »Miroslav«.
53. --- 2006. *Dok misli stvaraju kosmos*. Beograd: Pan-Plast.
54. --- 2007. *Nestanak velikog brata 2012*. Beograd: Pan-Plast.
55. Ravnak, Rok. 2000. *Orožja z usmerjeno energijo – novi element razmerja sil*: diplomsko delo. Ljubljana.
56. *SIPRI yearbook 1994: world armaments and disarmament*. 1994. Oxford: Oxford University Press.
57. *Slovar slovenskega knjižnega jezika*. 1991. Ljubljana: DZS.
58. *Slovenski medicinski e-slovar*. Dostopno prek: <http://www.lek.si/medicinski-slovar/> (18. oktober 2009).
59. Smith, Jerry E. 1998. *HAARP: The Ultimate Weapon of the Conspiracy*. Kempton (USA): Adventures Unlimited Press.
60. Snoj, Marko. 1997. *Slovenski etimološki slovar*. Ljubljana: Založba Mladinska knjiga.

61. Soldatov, Andrei. 2000. *Riders of Psychotronic Apocalypse*. Dostopno prek: <http://www.geocities.com/CapeCanaveral/Campus/2289/riders.htm> (17. marec 2008).
62. Streatfeild, Dominic. 2007. *Brainwash*. London: Hodder & Stoughton.
63. Sutton, Richard in W.H. Bowart. *The Invisible Third World War*. Dostopno prek: http://www.freezezone.org/timetrack/data/psychopolitics/bowart_iw.htm (4. november 2007).
64. Swartz, Tim. *Voices In The Brain*. Dostopno prek: <http://uforeview.tripod.com/voices.html> (4. november 2007).
65. Szafranski, Richard. 1994. Neocortical Warfare? The Acme of Skill. *Military Review*, november: 41–55. Dostopno prek: http://www.rand.org/pubs/monograph_reports/MR880/MR880.ch17.pdf#search=%22NEOCORTICAL%20WARFARE%22 (9. oktober 2006).
66. Štuhec, Matjaž, prevajalec. 2002. *Fizika*. Tržič: Učila International.
67. Tavzes, Miloš in Gregor Adelešič, ur. 2002. *Veliki slovar tujk*. Ljubljana: Cankarjeva založba.
68. Taylor, Kathleen. 2006. *Brainwashing. The science of thought control*. New York: Oxford University Press.
69. Terehova, L. I. 1999. »*The Use of Psychotronic Weapons Against the Russian Population: What everyone should know*«. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/cherkova.htm> (8. marec 2008).
70. *The Economist*. 2003. Electromagnetic Weapons: Come fry with me (30. januar). Dostopno prek: <http://www.globalsecurity.org/org/news/2003/030130-ebomb01.htm> (9. oktober 2006).
71. *The High Frequency Active Auroral Research Program*. Dostopno prek: <http://www.haarp.alaska.edu/haarp/photos.html> (9. marec 2010).
72. *The Lifetech Psychotronic Generator: The Ultimate in Causal Engineering Technology*. Dostopno prek: <http://www.lifetechnology.org/psychotronic.htm> (4. november 2007).
73. Thomas, Timothy L. 1998. The Mind Has No Firewall. *Parameters XXVIII* (1). US Army war college quarterly: 84–92.
74. --- 1999. Human Network Attacks. *Military Review*, september-oktober. Dostopno prek: <http://www.au.af.mil/au/awc/awcgate/fmso/humannet.htm> (3. november 2007).

75. Victorian, Armen. 2005. *Mind Controllers*. Dostopno prek: <http://www.wanttoknow.info/mindcontrollers10pg> (4. november 2007).
76. Wall, Judy. *Timeline: Electromagnetic Weapons*. Dostopno prek: <http://www.raven1.net/jwalltil.htm#ELF> (9. oktober 2006).
77. Welsh, Cheryl. *International Documents in Support of Claims of the Existence of Electromagnetic Anti-Personnel Weapons*. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/9.htm> (8. marec 2008).
78. --- *Timeline of Important Dates in the History of Electromagnetic Technology and Mind Control*. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/timeline.htm> (8. marec 2008).
79. --- 1998a. *The 1950s Secret Discovery of the Code of the Brain: U.S. and Soviet Scientists Have Developed the Key to Consciousness for Military Purposes. How The U.S. Government Won the Arms Race to Control Man*. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/book.htm> (8. marec 2008).
80. --- 1998b. *U.S. Human Rights Abuse Report*. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/7.htm> (8. marec 2008).
81. --- 1999 (with 2000 update). *International Campaign To End Human Rights Violations Involving Classified New Weapons of Mass Destruction: Electromagnetic and Neurological Technologies*. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/campmain.htm> (8. marec 2008).
82. --- 2001a. *CAHRA Russian Book Translation Project Results With Related Background Information on Russian/U.S. Mind Control Technology*. Dostopno prek: <http://www.raven1.net/cwrussia.htm> (2. november 2007).
83. --- 2001b. *Electromagnetic Radiation (emr) Weapons: As Powerful As The Atomic Bomb*. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/emr13.htm> (8. marec 2008).
84. --- 2003a. *Best Mind Control Documentary Excerpts*. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/tvlist.htm> (8. marec 2008).
85. --- 2003b. *List of mind control symptoms, whether the related technology is scientifically proven and if there is military interest or funding of related technology*. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/symptoms.htm> (8. marec 2008).
86. --- 2005a. *Russian Mind Control Weapons: New 2005 Information and Brief Update*. Dostopno prek: <http://mindjustice.org/russ9-05.htm> (8. marec 2008).

87. --- 2005b. *The convergence of the cold war history of mind control and electromanetic weapons with new post cold war government neuroscience research programs*. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/2005update.htm> (8. marec 2008).
88. --- 2006. *The 2006 Government Mind Control Debate: Book review of Mind Wars: Brain Research and National Defense by Jonathan D. Moreno*. Dostopno prek: <http://mindjustice.org/06-12-romero-book.htm> (2. november 2007).
89. --- 2008. *In Contravention of Conventional Wisdom. CIA »no touch« torture makes sense out of mind control allegations*. Dostopno prek: <http://www.mindjustice.org/wisdom.htm> (8. marec 2008).
90. White, Eleanor. 1998. *Russian Scientist Igor Smirnov Describes Russian Psychotronic Technology*. Dostopno prek: <http://www.raven1.net/russvid.htm> (9. oktober 2006).
91. --- 2005. *The State of Unclassified and Commercial Technology Capable of Some Electronic Harassment Effects*. Dostopno prek: <http://www.raven1.net/uncom.htm> (9. oktober 2006).
92. Winn, Denise. 2000. *The manipulated mind. Brainwashing, Conditioning and Indoctrination*. London: Malor Book.
93. Worthington, Amy. 2004. *Aerosol and Electomagnetic Weapons in the Age of Nuclear War*. Dostopno prek: <http://www.rense.com/general59/aerosolandelectromag.htm> (9. oktober 2006).
94. Žabkar, Anton. 2007. *Pehotna oborožitev in oprema: stanje in smeri razvoja*. Ljubljana: Založba Defensor.

10 PRILOGE

PRILOGA A: Usmerjenost razvoja vojske v prihodnje za vodenje psihotronske vojne

Z razvojem širokega spektra psihotronskega orožja (in obsega področij raziskovanja) se povečajo tudi načini za vodenje psihotronske vojne. Zato se vojska usmerja na:

- razvoj tehnologij za oddaljen nazor ljudi in vodenje njihovih miselnih procesov;
- izpopolnitev tehnologij za oddaljen nadzor obnašanja ljudi in njihovega organizma oz. fizični in biološki vpliv na živa bitja s pomočjo naprav, ki uporabljajo direktne vire elektromagnetnih polj, magnetnih polj in akustičnih valov;
- uporaba telekineze za vplivanje na tehnološke sisteme;
- razvoj elektronskih naprav, ki se jih vstavi v možgane ali telo človeka s ciljem oddaljenega nadzora vedenja;
- oddaljen nadzor vedenja ljudi s pomočjo farmakoloških sredstev (farmakološka sredstva za spremembo vedenja in kasneje oddaljen vpliv s pomočjo psihotronskega orožja za spremembo človeškega telesa);
- oddaljen nadzor ljudi s pomočjo radia in televizije;
- razvoj bio-robotov;
- izpopolnitev tehnologij za brisanje informacij iz možganov;
- oddaljen vpliv na določene faktorje okolja, ki nas obdaja (Anisimov 1999).

PRILOGA B: Umestitev psihotronskega orožja med druga orožja in mejna področja z njimi

Pri branju literature sem zasledila, da se psihotronska orožja največkrat nahajajo pod pojmom neubojna orožja (vsaj kar se tiče poimenovanja tega pojma na Zahodu). ZDA že od vsega začetka psihotronskega orožja skriva pod pojmom neubojno orožje (zato najbrž v ZDA tudi ne obstaja orožje, ki bi ga definirali kot psihotronskega oz. so vse definicije psihotronskega orožja delo avtorjev bivše Sovjetske zveze). Prav tako je definicija neubojno s strani vojaških raziskovalcev malo bolj široka in ohlapna kot s

strani pravnikov (Baker 2001).⁵⁹ Pri tem bi neubojna orožja definirali kot »tista orožja, katerih namen je škodljivo vplivati na osebe in opremo, da bi bili ti manj sposobni ustrezno opravljati zastavljene naloge, hkrati pa kar najbolj zmanjšati nenamerno povzročeno postransko škodo« (SIPRI 1994, 369).

Jonathan Moreno v svoji knjigi razlaga, da od leta 1990 dalje obstaja pri Ameriških marincih poseben program za neubojno orožje imenovan Joint Non-Lethal Weapons Program (JNLWP). JNLWP (v Moreno 2006, 142) tako definira neubojno orožje kot »orožje, ki je posebno oblikovano in primarno namenjeno za onesposobitev ljudi in materialnih sredstev, pri tem pa zmanjša usodne nesreče, trajne poškodbe ljudi in nezaželene poškodbe lastnine in okolja na najmanjšo možno raven«. Toda Moreno pri tem opozarja na problem preširokega pojma, v katerega se lahko uvrsti cela vrsta tehnologij. Očitno je, da so samo nekatera od teh orožij taka, ki imajo direkten vpliv na možgane in živčni sistem. Med protiosebnimi neubojnimi orožji, ki vplivajo na živčni sistem, so določena kemična sredstva (še posebno pomirjevala) in določena orožja z usmerjeno energijo (npr. mikrovalovno sevanje) (Moreno 2006, 142).

Svetozar Radišić pa pri tem opozarja tudi na sam pojem neubojno (pod katerega v ZDA uvrščajo tehnologijo za nadzor uma). »Ta pojem zavaja ljudi, ker govorimo o ubojnem orožju, ki ubija počasi v obliki normalnih bolezni kot so rak, levkemija, srčni zastoj, Alzhajmerjeva bolezen in podobno. Hkrati pa uporaba zelo nizkih frekvenc povzroča dezorientacijo, zmedo, psihične in emocionalne bolečine ljudi, ki jih ostali ne vidijo« (Radišić 2007, 77).

Ob tem je zanimiv seznam različnih področij, na katere se usmerjajo tajne znanstvene raziskave, ki sodelujejo pri izdelavi in izpopolnjevanju psihotronskega orožja: fizika, biofizika, biokemija, psiho-biofizika, biokibernetika, radio-elektronika, psihotronika, biologija, medicina in vesolje (Anisimov 1999).

PRILOGA C: Ena izmed možnih klasifikacij psihotronskih orožij

1. glede na uporabo: strateška, taktična, individualna (osebna);

⁵⁹ Mogoče bi tukaj za primerjavo ohlapnosti in tega kaj vse se lahko šteje pod pojem neubojno izpostavila primer, ko je fizik Edward Teller hotel, da se majhna jedrska orožja smatrajo kot del državnega neubojnega orožja (Baker 2001).

2. glede na strategijo in taktiko uporabe: ofenzivna, defenzivna;
3. glede na lestvico destruktivnih vplivov: množično uničenje, točno določen lokalni učinek;
4. glede na energetske faktor:
 - podzavestna, ekstra senzorična, podzavestna (ne-energetična)
 - šibka elektromagnetna biopolja in druga sevanja
 - super močna povezana energijska polja in sevanja, ki povzročajo katastrofalne spremembe na ekološki lestvici
 - topološka sredstva, deformirane strukture in značilnosti prostorsko-časovne dimenzije;
5. glede na cilj v živem objektu:
 - senzorični, ekstra-senzorični vplivi na sistem zaznavanja (inputi)
 - psihokinetični
 - vpliv na motoričnost in s tem na gibanje in premike (output)
 - ekstra-senzorični učinki na posameznikov proces odločanja;
6. glede na čas trajanja učinka:
 - kratek čas, vrnitev v prejšnje stanje
 - dolgoročni učinki
 - se ne vrne več v prejšnje stanje, patološki učinki, poraz psihe;
7. glede na izid učinkov:
 - nesmrtonosna/neubojna
 - smrtonosna/ubojna (s smrtnim izidom);
8. glede na možnost nadzora, obvladovanja:
 - nadzorovan z uporabo induktorja ali generatorja s sistemom ukazov
 - nenadzorovan – z enkratnim učinkom;
9. glede na oddaljenost oz. dolžino vplivov:
 - lokalno, bližnji vplivi (v radiju 1 km)
 - srednja dolžina (radij do 10.000 km)
 - super oddaljenost, globalno, celoten obseg Zemlje;
10. glede na hitrost širjenja:
 - počasi (tip epidemije), glede na hitrost elektromagnetike;
 - takojšen učinek

(Lopatin in Cygankov 2001).

PRILOGA Č: Začetne tehnike vplivanja na človeka in njegov um ter različni (vladni) programi

Pogojevanje je posebna tehnika oz. oblika učenja vedenja, kjer se pod določenimi pogoji, z nagrajevanjem ali kaznovanjem, uči refleksnega reagiranja ali reagiranja na določeno stvar. Oče pogojevanja je Ivan Pavlov (njegov poizkus s slinjenjem psov in zvoncem), njegova kasnejša naslednika pa ameriška psihologa John Watson, ki je raziskoval pogojevanje strahu (deček Albert in bela podgana) oz. pogojevanje z reakcijo, ter B. F. Skinner, ki je raziskoval pogojevanje kot posledico neke pozitivne ali negativne izkušnje.

Pogojevanje so seveda uporabljali tudi kitajski komunisti v tehniki »pranja možganov«, ko so z nagrajevanjem ali kaznovanjem zapornike učili določenega vedenja, kasneje pa tudi indoktrinacijo v Partijo, »pravega« razmišljanja, samokritiziranja in podobno.

Pogojevanje seveda igra pomembno vlogo in njegovih tehnik ne gre podcenjevati. Učinki pri tem so toliko daljši, kolikor nezavedno je samo pogojevanje ali jih je celo nemogoče spremeniti in na ta način pogojevanje dejansko oblikuje osebnost človeka. Razlika je samo ta, da pri pogojevanju z reakcijo lahko kontroliramo neprostovoljne vedenjske vzorce kot so čustva, razpoloženja, občutke, pri pogojevanju kot posledici izkušenj pa samo prostovoljne vzorce vedenja – oba načina pa seveda vplivata na mišljenje in ravnanje.

Izraz senzorična izolacija je prvi izumil dr. Donald W. Hebb leta 1951, ko je razlagal, da lahko v stanju, ko človeka popolnoma izoliraš vseh senzoričnih dražljajev (stimulansov) ob hkratnem stalnem predvajanju motečega zvoka, ustvariš pogoj za vnašanje idej v misli človeka (poizkuse je delal na študentih-prostovoljcih) (Streatfeild 2007, 112).

Najbolj pogosto pa se namesto izraza senzorična izolacija uporablja izraz senzorična deprivacija (*ang. sensory deprivation*). Ta prav tako vključuje eksperimente, kjer ljudi popolnoma izolirajo od zunanjega sveta ali kakršnih koli dražljajev (zvočno izolirana soba, konstantna tema ali luč/svetloba), lahko se prepreči celo gibanje (ko človeka privežejo, ga zaprejo v majhno škatlo ali celo potopijo v vodo, kjer je možno nadzorovati celo dihanje preko cevke ali maske). Rezultati človeškega odziva na take

eksperimente so seveda različni: nekateri se lahko prilagodijo za nekaj časa, drugi takoj izgubijo občutek za čas, dobijo halucinacije ali postanejo histerični; če pa poskus traja dlje časa, celo znorijo. Kako se bo posamezen človek odzval na to, je seveda odvisno od njegove potrebe po zunanjih dražljajih, a dejstvo je, da je ta način »zlomiti človeka« vedno uspešen, saj nihče ne more zdržati v popolni izolaciji dlje časa. Dokazano je še, da senzorična deprivacija upočasni možganske funkcije, oslabi intelektualne zmožnosti in poveča možnost vplivanja na osebo (t. i. možganski sindrom se pojavi, ko možganske funkcije zaradi pomanjkanja vode, naglega dihanja, vztrajanja v eni pozici do onemoglosti, pomanjkanjem kisika in spanja ter tudi izolacije ne delujejo več uravnoteženo in prihaja do anomalij). Senzorična deprivacija je običajno prva faza »pranja možganov«, ko gre za zlom posameznika, za zlom njegove volje in odpora.

»Pranje možganov je ekstremna tehnika, kjer izvajalec cilja na popolno kontrolo nad svetom žrtve z namenom, da bi postopno kontroliral njegov um« (Taylor 2006, 15). Izraz »brainwashing« naj bi se prvič pojavil septembra leta 1950, ko je Edward Hunter objavil članek s tem naslovom. Tehnike »pranja možganov« so si bile v različnih državah podobne, razlikovale pa so se le v določenih dodatkih glede politične usmerjenosti države in namena »pranja možganov« (najbolj znana sta sovjetski in kitajski način). V prvi fazi je šlo za zlom posameznika. To so dosegli z osamitvijo in popolno izolacijo osebe brez možnosti stika z zunanjim svetom ali upanja za izpustitev, ponižujočim obnašanjem paznikov do zapornika ter fizičnim mučenjem v smislu stati ali spati dolge ure v določeni pozici, stalnega prebujanja iz spanca in podobno. Po običajnem zlomu osebe, ki se je zgodil nekje po štirih do šestih tednih, je sledila druga faza – zaslišanje. Šlo je za razkritje in analizo vseh mogočih zločinov in prekrškov, ki naj bi jih oseba storila v celotnem življenju vse do najmanjše podrobnosti. Ko se je to končalo in je bilo na videz vsega konec, se je zaslišanje ponovilo. Ko je oseba spoznala, da ni izhoda, in je edina rešitev popolno »priznanje«, se je končala zadnja faza (kjer naj bi 99 % vseh zapornikov tudi podpisalo priznanje). Kitajski komunisti so se potem odločili še za naslednjo fazo (podpis priznanja je pri njih pomenil šele začetek) – zapornike so po »priznanju« razdelili v skupine, kjer so ves dan študirali Marksistično in Maoistično filozofijo, razpravljali in se samokritizirali (namen tega je bil indoktrinacija v Partijo). Veliko teh zapornikov je po taki »terapiji« dejansko spremenilo svoj pogled na svet, svoje prepričanje in prevzelo nove politične ideje. Oboji so se posluževali že znanih starih tehnik.

»Pranje možganov« v Koreji pa je bilo včasih povezano tudi z uporabo drog (LSD in maskalin) in se je smatralo kot prvi korak pred začetkom samega »pranja možganov« (Moreno 2006, 73), medtem ko so v Sovjetski zvezi za pridobitev priznanja od zapornika poleg raznih substanc (kot so benzedrine, sodium pentothal in scopolamine ephotamine hukatal) uporabljali tudi hipnozo. A vendar je bistvo (vsaj začetnega) sovjetskega »pranja možganov« in pridobivanja priznanj, uporaba brutalne psihološke manipulacije (in le v manjši meri farmakoloških substanc), ki je temeljila na delu in spoznanjih ruskega znanstvenika Pavlova o tehnikah pogojevanja.⁶⁰

Iz vseh teh tehnik je CIA potem izoblikovala svoj model imenovan Wolff-Hinkle model »pranja možganov«, takrat najboljši model politične indoktrinacije.

»Hipnoza je zavedno stanje, fiziološko definirana kot povzročanje takega valovnega vzorca, kot se pojavi takrat, ko smo v stanju relaksacije (alfa ritem)« (Winn 2000, 139). Njeni učinki se začnejo v višjih delih možganov, kamor jih vpelje pogovor – začne se v mislih in deluje navzdol (Winn 2000, 147).

Dr. Herbert Spiegel, medicinski hipnotizer, pravi, »da je mogoče spremeniti um človeka s pomočjo številnih hipnotičnih seans. Temu bi lahko rekli »pranje možganov« saj je um potem osvobojen starih emocij in vrednot in nadomeščen z novimi« (Spiegel v Keith 1998, 154).

Dr. George H. Estabrooks (1895–1973) je kot vodja oddelka za psihologijo na Colgate univerzi izjavil »da lahko hipnotizira človeka brez njegovega zavedanja ali privolitve in ga pripravi v to, da izda svojo državo« (Estabrooks v Smith 1998, 128). Svoje trditve je seveda tudi večkrat uspešno zagovarjal, ko je izvedel različne poizkuse, dokazal, da si je človek pod vplivom hipnoze zmožen zapomniti veliko več informacij in med 2. svetovno vojno tudi pripravljaj ljudi na tajne operacije. Posebno zanimiv je eden njegovih poizkusov imenovan »hipnotizirani sel« (*ang. hypnotic courier*), ko je osebi George Smith dal navodila naj poleti na Japonsko, tam vzame poročilo in se vrne. Potem pa ga je, ne da bi Smith to vedel, hipnotiziral z določenim geslom in mu povedal neko sporočilo, ki ga mora predati določeni osebi Brown na Japonskem. Brown je bil

⁶⁰ Priročnik o tehnikah pogojevanja, ki ga je napisal Pavlov, je na ukaz Lenina postal osnova za celotno ekspanzijo komunističnega sistema nadzora uma.

edini, ki je vedel to geslo za hipnotiziranje in ko je Smith prišel na Japonsko, ga je Brown ponovno hipnotiziral, Smith je povedal sporočilo in v zameno dobil sporočilo za dr. Estabrooksa. V zavestnem stanju je Smith opravil vse tisto, kar mu je bilo naročeno, vzel poročilo in se vrnil. Doma ga je dr. Estabrooks ponovno hipnotiziral z geslom in tako izvedel sporočilo od Browna, George Smith pa se razen poleta na Japonsko in prevzema poročila ni spomnil ničesar. Podobne eksperimente so na vojaških prostovoljcih delali kasnejši privrženci dr. Estabrooksa (Smith 1998, 128–129).

A vojska in FBI nista bili edini, ki sta raziskovali področje hipnoze - že od vsega začetka je CIA del svojega raziskovanja namenila tudi ustvarjanju »vodenih« atentatorjev (*ang. mind controlled assassin*) ali t. i. programu Mandžurski kandidat (kot je kasneje v svoji knjigi ta izraz poimenoval Richard Condor). Osnovna komponenta tega programa je bila hipnoza. James Jesus Angleton je tako pojasnil tri cilje hipnotičnega programa, ki ga je vodila CIA:

- zelo hiter učinek hipnoze, ne da bi se oseba tega zavedala;
- zmožnost ustvariti dolgo trajajočo amnezijo;
- vcepiti človeku dolgo trajajoče uporabne hipnotične napotke (Keith 1998, 117).

Najbolj aktiven na področju hipnoze je bil Morse Allen, ki je najprej v okviru projekta ARTICHOKE, od leta 1954 dalje pa v projektu BLUEBIRD raziskoval področje ustvarjanja atentatorjev, ki bi jih aktivirali s pomočjo nadzora uma in se jih po končani nalogi znebili. Program je deloval pod imenom ZR-RIFLE, kjer je potekala rekrutacija bodočih atentatorjev in »urjenje« na različne načine, od katerih se je veliko uporabljala hipnoza. Po končanem »usposabljanju« je po določenem času taka oseba prejela telefonski klic in glas ji je povedal geslo, ki ga je oseba prepoznala. To je sprožilo napotke, katere so osebi hipnotizirali za izvršitev atentata. Taka oseba je potem samo še izvršila dejanje in se vrnila domov, ne da bi se česarkoli spomnila (Keith 1998, 118–121). Če bi/je program resnično deloval, ne bi bilo nobene sledi o tem kdo je naročil atentat (atentator z amnezijo je najboljši atentator) (Streatfeild 2007, 168). Pri tem fraza »Pavlov hipnotični sprožilec«, ki naj bi ga imel vsak »Mandžurski kandidat«, pomeni neprostovoljno programirano osebo, ki reagira na vnaprej določen dražljaj in deluje po vnaprej določenemu programu (White 2005, 9).

Projekt MONARCH je bil še eden takih projektov za ustvarjanje »spečih« atentatorjev, ki naj bi se uradno začel v zgodnjih šestdesetih letih in naj bi vseboval šest stopenj »programiranja«, osnova za vse pa naj bi bila začetno ustvarjena večosebna motnja (*ang. Multiple Personality Disorder*) na kateri bi potem ustvarjali različne osebnosti. Njegovi rezultati so še danes označeni z oznako strogo zaupno zaradi nacionalnih varnostnih razlogov (Patton 2008).

PRILOGA D: Gobice

Gobice spadajo v skupino t. i. psihodelikov (*ang. psychedelic*) - to so substance, ki izvirajo iz naravnih botaničnih produktov - o njihovi uporabi pa so poročali že španski menihi, ko so videli, da jih Azteki uporabljajo v ceremonialne namene (ti so jih imenovali »meso bogov« - »God's flesh«). Junija leta 1955 se je Gordon R. Wasson z ženo odpravil v Mehiko, da bi našel te gobice. Našel jih je pri lokalnem vraču z imenom Maria Sabina in poskusil njihove učinke – doživel je halucinacije, ki niso poenjale več ur. Njegovo odkritje je takoj pritegnilo CIA in v okviru projekta MKULTRA je zbirala vzorce gobic, jih analizirala in iz njih izločila aktivne kemične snovi, ki jih je poimenovala psilocibin (*ang. psilocybin*).⁶¹ Zatem se je začelo testiranje učinkov na ljudeh, a rezultati so kmalu pokazali, da ne morejo biti dobro orožje, ker so gobice povzročale le halucinacije in čudno vedenje, nadzora nad doživljanjem halucinacij in vplivanja na videnja pa se ni dalo imeti. Kljub temu pa so znanstveniki še naprej po svetu pošiljali odprave, ki so zbirale botanične rastline in jih analizirale. Posebno znan na tem področju je bil dr. James Moore, ki je za CIA pripravljaj razne substance iz psihodelikov (še posebno iz gobic).

PRILOGA E: Projekt MKULTRA

Eden najstrašnejših raziskovalcev projekta MKULTRA je bil dr. Donald Ewen Cameron, ki je bil zadolžen za psihiatrični oddelek in katerega sanje so bile, da bi našel zdravilo za shizofrenijo. Njegova eksperimentiranja z ljudmi so vsebovala intenzivne elektrošoke za »zlom« določenega vzorca človeškega obnašanja, senzorično izolacijo, stalno ponavljajoča se verbalna sporočila (negativna za odstranitev stare in pozitivna za

⁶¹ Psilocibin je učinkovina halucinogenih lastnosti v mehiški gobi; *Psilocybe mexicana* (Slovenski medicinski e-slovar 2009).

postavitev nove osebnosti) ob hkratnem neprestanem spancu (24 ur) - koma povzročena s pomočjo kombinacije različnih substanc⁶² - zraven pa se je posluževal še vbrizgavanja LSD-ja ali drugih substanc, za onesposobitev osebe pa uporabil tudi strup curare, ki v nesmrtonosnih količinah povzroča začasno paralizo telesa. Taka »terapija« je trajala tudi več mesecev, z njo pa je Cameron hotel doseči izbris določenih vedenjskih vzorcev pri človeku in vcepiti novih, drugačnih (izraz »pranje možganov« je izvajal do ekstrema in svoje tehnike izpopolnjeval nekje med leti 1953 in 1959). Razvil je tudi teorijo, da če je možno z elektrošoki izbrisati spomine in nezdrave vzorce vedenja, potem je prav tako možno ljudem po izbrisu vcepiti nove, zdrave vzorce. Začel je eksperimentirati na svojih pacientih in kmalu postal eden najstrašnejših znanstvenikov svojega časa. Svojo prvo terapijo je poimenoval »psihična vožnja« (*ang. psychic driving*), kjer je najprej izbrisal spomin z elektrošoki, potem pa pacientom predvajal negativna in pozitivna sporočila 24 ur na dan. Tehniko je do leta 1955 kar uspešno izvajal, potem pa jo je v naslednjih 15 letih postopno nadgrajeval. Paciente je imobiliziral z različnimi substancami (sodium amythal in pentothal, LSD, mescaline, PCP, largactil, psilocybin ter tudi strupom curare), kasneje pa s kombinacijo točno določenega razmerja substanc paciente »držal« v neprestanem spancu več tednov, jim ob tem stalno predvajal sporočila in vmes izvajal elektrošoke (izjavil je celo, da je to nova tehnika sovjetskega »pranja možganov« in celotno terapijo poimenoval »depatterning«). Podobno kot Cameron, je v Veliki Britaniji eksperimentiral William Sargant (oba sta imela isti pogled na zdravljenje mentalnih bolezni in reprogramiranjem človeškega uma – elektrika, droge in s substancami vsiljen spanec). Včasih se je take »terapije« dopolnjevalo tudi z lobotomijo.

PRILOGA F: Teorija Holgerja Hiden

Radišić v svoji knjigi opiše tudi teorijo o kemijski naravi mentalnih procesov švedskega nevrobiologa Holgerja Hiden, ki je svojevrsten doprinos teoriji o možnostih neokortikalnega vojskovanja (in v okviru tega kontrole uma). Hiden o svoji teoriji razlaga sledeče:

Potek mišljenja, spominjanja (zapomniti si nekaj) in odločanja poteka tako, da se v možganih in živcih, ki jih povezujejo z drugimi organi, pojavljajo posebne molekule, ki jih živčne celice izločajo v funkciji zunanjih dražljajev. Prenos živčnih impulzov se odvija v zelo hitrih

⁶² Eden njegovih »koktajlov za spanje« je vseboval 100 mg thorazina, 100 mg nambutala, 100 mg seconala, 150 mg veronala in 10 mg phenergana (Marks 1991, 143).

(trenutnih) elektrokemičnih reakcijah. Po njihovem razumevanju, spominu in presoji je posebnim oblikam proteinskih molekul določena posebna vrsta dražljaja. Molekule ribonukleinske kisline (RNK) odgovarjajo natančno določenim proteinom. Nukleinske kisline določajo obliko proteinske molekule nevrona. Te molekule pa so, po Hidenisu, pravzaprav kemijski ekvivalenti misli: spomin je tako razpored molekul nukleinske kisline v možganih. Na podlagi Hidensovega raziskovanja in raziskovanja t. i. človeškega genoma se lahko zaključi (ker govorimo o elektrokemičnih procesih), da iz tega lahko sklepamo najmanj o dveh vrstah vplivanja na možgane: biokemični in elektromagnetni. Po vsem tem ni čudno, da tako ruski kot ameriški vojni teoretiki trdijo, da se z izbiro prave »oblike« energije lahko vpliva na določen del telesa in tudi na možgane, vedenje, um (podobno kot obstajajo hormoni, ki povzročajo dobro razpoloženje in tisti, ki povzročajo slabo) (Radišić 2002, 41).

PRILOGA G: Eksperimenti v »varnih hišah«

Za to nalogo »varnih hiš« je bil zadolžen George Hunter White, ki je v hiše vodil različne vrste ljudi (prostitutke s svojimi strankami, odvisnike) ali prirejal zabave za mlade ter jim v pijačo mešal LSD ali v zrak spuščal aerosole določene substance, potem pa opazoval reakcije in njihovo obnašanje. Namen takih eksperimentov je bil preizkušanje različnih (novih) substanc in kako le te vplivajo na ljudi, ter z drogami povečati različne seksualne tehnike za pridobitev informacij od ljudi. Kasneje je skrivno preizkušanje drog prešlo tudi na ulice, plaže, v bare in na različne zabave, kjer so White in njegovi pomočniki droge skrivoma dajali v pijače naključnim ljudem in opazovali njihov učinek. Poleg najbolj preizkušenega LSD-ja so tam preizkušali tudi vse substance, ki jih niso upali preizkusiti na sebi ali kje drugje. Tako eksperimentiranje je trajalo vse do leta 1963, ko so projekt ukinili, eksperimentalne hiše pa so se dokončno zaprle šele leta 1966. Pri tem nenadzorovanem eksperimentiranju na ulicah pa je posledično prišlo do razširitve drog med mlade, ki so droge (kot so LSD in psilocybin) za »pranje možganov« začeli jemati za zabavo.⁶³

Stalno iskanje novih in bolj učinkovitih substanc pa je znanstvenike pripeljalo do novega odkritja, ki so ga poimenovali quinuclidinyl benzilate ali krajše BZ. Substanca, ki so jo odkrili, je pokazala še večje učinke kot LSD. Zaradi popolne onesposobitve človeka za tri dni, se je vojska odločila preizkusiti BZ (poleg ostalih substanc) kar na svojih vojaki (kar je potekalo v obdobju med leti 1959 in 1975), za posledicami tega

⁶³ Jim Keith v svoji knjigi pravi, da je bila razširitev LSD-ja in drugih drog na ulice način, da so množice odvrnili od političnega aktivizma. Uživanci razvijajo kompleks mesije, kar pomeni, da v drogah vidijo rešitev za vse svetovne probleme (Keith 1998, 108).

eksperimentiranja pa še danes trpi mnogo vojakov. Ena od mnogih substanc, ki so jo preizkušali na vojakih konec petdesetih let in, ki se je kasneje znašla na ulici, je bil tudi PCP ali t. i. angelski prah.

PRILOGA H: Razpored parapsiholoških fenomenov v sledeče skupine

- izredno zaznavanje: gre za splošen termin za pridobivanje informacij o dogodkih, ki presegajo naše normalne čute in čustvene zaznave; npr. zaznavanje lastnosti objektov, njihovo stanje, vonj in zvok, ali pa celo zaznavanje misli ljudi brez direktnega kontakta (ta termin je tudi splošna kategorija za telepatijo, slutnjo in jasnovidnost);
- telepatija: direktna komunikacija um-um (prenos misli in fizičnega stanja) oz. branje misli preko večjih razdalj;
- slutnja (*ang. premonition*): prejeti informacije o prihodnjih dogodkih, katerih se ne da pridobiti iz običajnih postopkov (veliko ljudi poroča o sanjah, ki napovedujejo prihodnje dogodke);
- jasnovidnost, ki je velikokrat imenovana tudi videnje na daljavo (*ang. remote viewing*): pridobiti informacije o dogodkih na neki oddaljeni lokaciji, daleč stran od dosega naših normalnih čutil (izven našega vidnega območja);
- psihokineza: direktna mentalna povezanost s fizičnimi objekti in vpliv nanje z močjo misli⁶⁴ (pod psihokinezo spadajo še sledeči trije pojmi);
- bio-psihokineza: direktna mentalna povezanost z živimi sistemi;
- strašiti (*ang. haunting*): ponavljajoči se dogodek, ki se dogaja na določeni lokaciji in vključuje prikazni, različne zvoke, premikanje stvari in druga dejanja;
- duh ali super naravna sila (*ang. poltergeist*): močan fenomen psihokineze, katerih dogodki se običajno pripisujejo duhovom, v sedanjem času pa se vse bolj predvideva, da je to delo ljudi (gre za premikanje pohištva, letenje predmetov po zraku ipd.);
- srečanje s smrtjo (*ang. near death experience*): dogodki, ki so jih doživeli tisti, ki so bili že klinično mrtvi, a so ponovno oživeli (občutki miru, videnje luči ali zunajtelesne izkušnje);

⁶⁴ »Zmožnost oddajanja določenega tipa energije pri človeku se dokaže s fotografiranjem polja sevanja, ki se drugače imenuje tudi Kirlian efekt« (Pavlychev 1994).

- zunajtelesne izkušnje (*ang. out-of-body experience*): ločitev čustev in telesa, ki ju pogosto spremlja vizualna percepcija ločitve osebe od telesa (oseba lebdi nad telesom);
- reinkarnacija: prepričanje, da živimo zaporedna življenja z nekimi resničnimi dokazi o prejšnjih življenjih (zadnji trije pojmi spadajo v tretjo kategorijo) (Pavlychev 1994; Parapsychological Association 2007).

PRILOGA I: Videnje na daljavo

Zgodovina videnja na daljavo sega daleč nazaj v petdeseta leta. Razvijati se je začela med hladno vojno z namenom pridobiti informacije o sovražniku, do katerega nimamo dostopa, v prednosti pred ZDA pa je bila Sovjetska zveza, ki je bila vedno bolj zainteresirana za tehnologijo oddaljenega nadzora uma. ZDA je raziskovanje glede videnja na daljavo začela s projekti Scan gate, nadaljevala pa z Grill Flame, Center Lane, Sunstreak in Stargate (Fastnet 2007). Sredi sedemdesetih let je področje videnja na daljavo oz. t. i. zmožnost »videti« kraje, kjer še nikoli nisi bil, začela aktivno preučevati CIA, sledile pa so ji tudi druge agencije. V ZDA so bili Pat Price, Hella Hammid in Ingo Swann znani kot ljudje z najboljšimi sposobnostmi videnja na daljavo, opravili pa so tudi več sto poizkusov sledenja osebam, opisovanja kje se nahajajo ipd. (Porter 1995). V literaturi sem zasledila tudi primer uspelega poizkusa vpliva psihokineze na živ sistem t. i. bio-psihokineza – tisti, ki je izvajal psihokinezo, je s koncentracijo usmerjeno proti oddaljeni izolirani osebi, le-tej opazno aktiviral (povečal) in pomiril živčni sistem (poimenovanje teh tehnik se v različnih virih razlikuje: nekje je vpliv na ljudi poimenovan vplivanje na daljavo, v tem odstavku pa bio-psihokineza, op. T. S.). Podobno uspešni so bili tudi pri eksperimentih videnja na daljavo, ko so ljudje pravilno narisali ali opisali slike, ki jih je naključno izbrala neka tretja oseba ali pri eksperimentiranju slutenj, ko so ljudje pravilno opisali slike, ki jih je tretja oseba izbrala v kasnejših eksperimentih videnja na daljavo (Parapsychological Association 2007).⁶⁵ V svetu se je zato razvilo tudi več centrov za eksperimentalno proučevanje paranormalnih pojavov. Med najbolj znanimi so raziskovalni instituti v Utrechtu na Nizozemskem, v Freiburgu v Nemčiji in v Sankt Petersburgu v Rusiji. Da je to področje raziskovanja pomembno, pa se kaže tudi v samem številu raziskovalnih institutov: na 14 ameriških in več kot 20 ruskih inštitutih preučujejo parapsihološke fenomene, med njimi je zelo

⁶⁵ 18. maja 1999 je bilo v ZDA celo ustanovljeno mednarodno združenje za videnje na daljavo (The International Remote Viewing Association ali IRVA) s središčem v New Mexico.

znana Mednarodna akademija alternativnih ved v Moskvi ter Psihotronski center v mestu Fort Meade v ZDA, katerega je ustanovilo vojaško obveščevalno-varnostno poveljstvo leta 1977. Eden bolj znanih pa je tudi Stanford Scientific Research Institute v mestu Langley ZDA, kjer preučujejo več področij nadzora uma.

PRILOGA J: Štiri bistvene smeri vojaško-uporabnih raziskav na področju bioenergije

- metode za namerno vplivanje na človeške fizične aktivnosti (leta 1988 je v ZDA za vojsko izšlo poročilo z naslovom »Razvijanje človeških potencialov«, kjer so bile prikazane znanstveno podprte možnosti ustvarjanja »super vojaka« na podlagi uporabe raznih paranormalnih sposobnosti);
- študija paranormalnih fenomenov, ki ima največji pomen s stališča vojaške uporabe (uporaba jasnovidnosti, telekineze,⁶⁶ psihokineze, izrednega zaznavanja in telepatije);
- tretje področje je študija vplivov bio-sevanja na sisteme poveljevanja in nadzora, komunikacije in oborožitve, še posebno pa na elektronske naprave. Prav tako pa tudi razvoj umetnih bioenergetskih generatorjev za vplivanje na sovražnikove enote in populacijo z namenom ustvariti nepravilnosti v njihovem fizičnem stanju;
- zadnja smer raziskav se posveča razvoju sistemov za zaznavo in nadzor umetnih in naravnih nevarnosti bio-sevanja, pa tudi metod za aktivno in pasivno zaščito proti njim (Pavlychev 1994).

PRILOGA K: Celica, živčna celica, živčevje, možgani ter skupine možganskih valovnih frekvenc

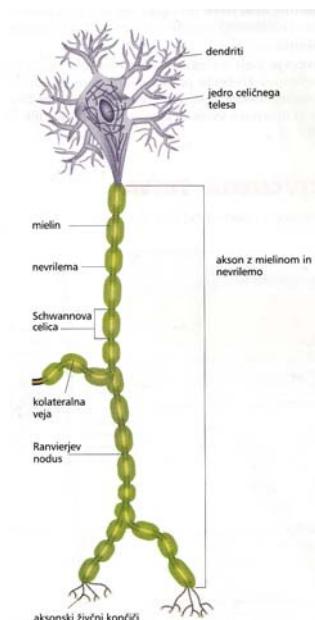
Človeško telo je sestavljeno iz celic – te telo gradijo in mu tudi omogočajo funkcioniranje, s celično presnovo pa nastaja energija, ki jo telo potrebuje za življenje. »Vsaka celica organizma je živa enota, ki se prehranjuje, proizvaja različne snovi, porablja in sprošča energijo ter izmenjuje informacije z okoljem. Vse celice so v osnovi enako zgrajene, njihove funkcije pa so različne in specifične, zato so po obliki različne (živčna celica, jetrna celica, rdeča krvnička itd.)« (Plut 2002, 18). Pri zgradbi bi omenila samo tri najbolj pomembne dele – celično jedro (vsebuje dedne snovi, ki so pomembne

⁶⁶ Gre za premikanje izven telesa ali premikanje v paranormalnem stanju (premikanje misli človeka katerega telo je v stanju počitka) (Pavlychev 1994).

za prenos informacij ob razmnoževanju celice), citoplazma (v njej potekajo celični življenjski procesi) ter celična membrana (je selektivno prepustna celična ovojnica, ki uravnava prehod snovi iz celice v njeno okolico in obratno in povezuje celico z njeno okolico) (Arnau 1997, 6).

Pri vplivanju na človeka (in njegov um) gre v bistvu za vplivanje na njegov živčni sistem (živčno tkivo), ki nadzira in ureja vse telesne dejavnosti (zaznava dražljaje, obdeluje informacije in se odziva), gradijo pa ga ravno živčne celice (nevroni) in oporne celice.

Slika K.1: Zgradba (motoričnega) nevrona

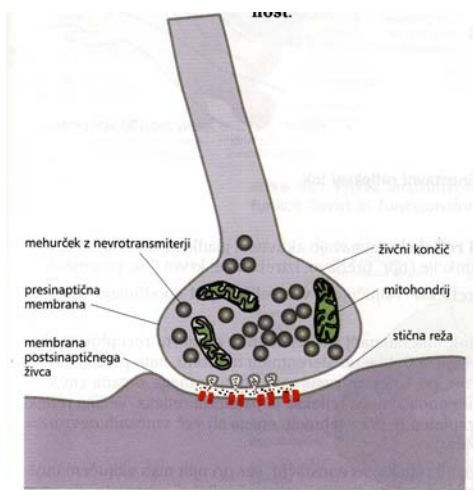

Vir: Plut (2002, 76).

Nevroni (glej Sliko K.1) so visoko specializirane živčne celice v katerih nastajajo in se prenašajo živčni signali, se nikoli ne dotikajo drug drugega (prenašajo impulze preko stičnih rež imenovanih sinapse – glej Sliko K.2) in imajo dve funkcionalni lastnosti: vzdražljivost in prevodnost, ki med celicami omogočajo komunikacijo in prenos informacij. Pri vzdražljivosti gre za določeno razmerje ionov in električne napetosti med notranjostjo in zunanostjo in se ob določenem dražljaju (stimulusu) spremeni (spremenijo se lastnosti celične membrane). Druga je prevodnost: električni impulz potuje po nevronu in ko pride do aksionskih končičev, ti v sinapso spustijo majhne količine molekul živčnih prenašalcev (nevrottransmitterjev), ki se vežejo na receptorje

membrane naslednjega nevrona.⁶⁷ Prenos informacij v sinapsah je vedno enosmeren (od živčne do ciljne celice), neurotransmiterji pa delujejo kot sporočila in so učinkoviti le, če jih ciljne celice prepoznajo. Prenos impulza je torej elektrokemične narave (zato je logična posledica tega, da na človeka lahko vplivamo z elektrokemičnimi sredstvi – kemičnimi substancami ali elektromagnetnim valovanjem, op. T. S.) (Anselme in drugi 1999, 38; Plut 2002, 75–77).

Slika K.2: Zgradba sinapse

Vir: Plut (2002, 77).

Živčni sistem je kompleksen zato ga (po gradbeni razporeditvi) delimo na centralno (osrednje) živčevje in periferno (obkrajno) živčevje. »Centralno živčevje sestavljajo možgani in hrbtenjača, ki delujejo kot povezujoči in poveljujoči center živčnega sistema. Informacije dobivajo iz perifernega živčnega sistema in čutil, jih obdelujejo ter v skladu z izkušnjami in razmerami izdajajo ukaze (navodila). Periferno živčevje je sestavljeno predvsem iz živcev, ki izhajajo iz možganov in hrbtenjače. Prek senzoričnih impulzov povezujejo dele telesa s centralnim živčevjem, tega pa prek motoričnih impulzov z mišicami in žlezami« (Plut 2002, 74–75). Za razlago delovanja in vplivanja psihotronskega orožja so pomembni predvsem možgani saj naj bi bil namen tega orožja ravno delovati na določene dele oz. predele možganov. Glede na zgradbo jih delimo na velike možgane, medmožgane, možgansko deblo in male možgane. Veliki možgani so ločeni na dve možganski polobli (hemisferi) kjer poteka govor, spomin, logični in čustveni odzivi, zavest, interpretacija občutkov, hotno gibanje itd. katere nadzirajo

⁶⁷ »Delovanje sinaps je odvisno od prepoznavanja molekul neurotransmiterjev s pomočjo receptorskih molekul. Nekatere molekule pa lahko »preslepijo« receptorje in s tem povzročijo večje ali manjše živčne motnje (npr. droge, različne substance, alkohol, tobak idr.)« (Anselme in drugi 1999, 63).

nevroni možganske skorje (*lat. cortex cerebri*) (Plut 2002, 80). Zato v primeru neokortikalnih vplivov govorimo o vplivanju z vsemi možnimi sredstvi na najmlajše strukture možganov – možgansko skorjo (*cortex cerebri*), iz česar posledično tudi izhaja beseda neokortikalno vojskovanje (*ang. neocortical warfare*). Ti določeni procesi pa potekajo v posamičnih funkcionalnih delih možganskih polobel. Resda gre pri psihotronskega orožju predvsem za delovanje na človeški um, vendar se lahko vpliva tudi na ostale dele tako možganov in hrbtenjače (centralno živčevje) kot tudi na periferno živčevje.

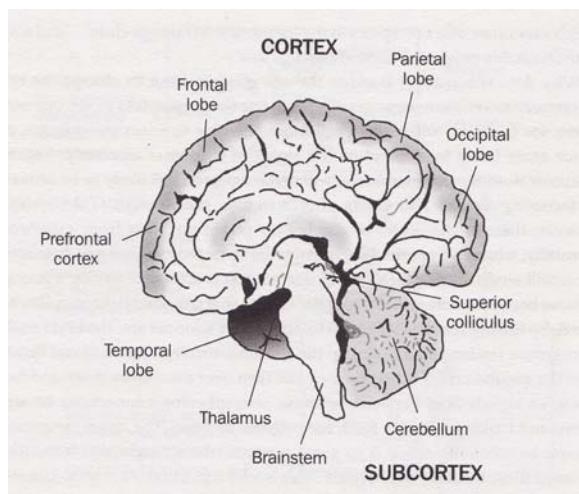
V nadaljevanju so predstavljene štiri osnovne skupine možganskih valovnih frekvenc. Prva skupina se imenuje »beta valovi« med 13 in 30 Hz valovne dolžine in je povezana z normalnim stanjem zavesti. Možgani se v takem stanju nahajajo pri vsakdanjih aktivnostih, na skrajnem koncu te valovne dolžine pri 30 Hz pa prevladuje stanje jeze, strahu in stresa. Mišice in telo so napeti. Druga taka skupina se imenuje »alfa valovi« med 8 in 13 Hz valovne dolžine in je povezana s stanjem sproščenosti. To področje je najboljše za učenje in koncentracijo (med 11 in 13 Hz pa človek občuti priliv energije, sposobnosti pa tudi agresije). Tretja skupina so »theta valovi« med 4 in 7 Hz valovne dolžine, ki se največkrat pojavijo s plitkim spanjem ali v polsnu in so povezani s stanjem domišljije, globokih spominov in notranjo koncentracijo kot je npr. meditacija. Na to področje se največkrat vpliva pri spreminjanju obnašanja. Zadnja, četrta skupina so »delta valovi« med 0,5 in 4 Hz in nastanejo pri globokem spancu (med 2 in 3 Hz človek čuti malodušnost in zaspanost). V tem stanju je imunski sistem najdejavnejši in zdravljenje najintenzivnejše (Smith 1998, 148–149). Poleg navedenih pa se formirajo tudi drugi ritmi možganov (gama, omega, ro in sigma), ki pri človeku povzročajo vznemirjenost, anksioznost, agresivnost, bes, gnev ipd., in katerih frekvence sežejo tudi preko 500 Hz (Radišić 2003, 118).⁶⁸

⁶⁸ Nekaj vplivov različnih frekvenc: frekvenca 6,6 Hz povzroča depresijo, bolečina v prsih se čuti, ko telo vibrira na frekvenci od 5 do 7 Hz, trebušne bolečine pa povzroča frekvenca od 4,5 do 10 Hz. Slab govor ali poškodovan glas nastane pri frekvenci od 13 do 20 Hz, glavobol pa od 13 do 30 Hz. V »alfa« stanju, ki obsega frekvence nekje od 7 do 14 Hz, naj bi v ospredje prišle človekove parapsihološke (psi) sposobnosti (Radišić 2006, 90–91).

PRILOGA L: Možgani, sredstva in načini vplivanja nanje in procesi, ki se takrat v njih dogajajo

Po besedah McLeanana so človeški možgani razdeljeni na tri dele; vsak s svojimi funkcijami in medsebojno povezani. Prvi del so t. i. reptilian možgani, ki obsegajo možgansko deblo, srednje možgane in center ganglia. Kontrolirajo odzivni sistem telesa, dihanje in srčni utrip. Drugi del so limbic možgani, ki obdajajo reptilian možgane – gre za možgane paleososalcev ali zgodnje možgane sesalcev. Njihova lastnost je kontroliranje osnovnih aktivnosti za preživetje sesalcev: hranjenje, bojevanje in reprodukcija – kontrolirajo samostojni živčni sistem in njegove reakcije. Če bi imeli samo ta dva dela možganov, bi bili čisto navadni toplokrvni sesalci. Bistvo naših možganov, kot jih poznamo danes, pa je neokorteks ali možgani neososalcev. Neokorteks obsega 80 % celotnih možganov. Omogoča nam da mislimo, si organiziramo stvari, si zapomnimo, zaznavamo, govorimo, izbiramo, ustvarjamo, si zamišljamo/domišljamo in prilagajamo novostim. V njem medsebojno (brez fizičnega stika) deluje 180 bilijonov nevronov oz. živčnih celic (Szafranski 1994). Zadostno motivirana oseba se večinoma lahko ustavi in premisli o določeni stvari, preden podleže nekemu vplivu. V nasprotju pa je pri »pranju možganov« ta pritisk prevelik in oseba podleže zunanemu vplivu. Tisti, ki vpliva na osebo, mora obiti posameznikovo samokontrolo, da se le ta ne more ustaviti in premisliti, ter mu tako vsili svoj vpliv. Da pa bi nekdo lahko dosegel tak vpliv na človeka, mora (uspešno) vplivati na njegov prefrontalni korteks (*ang. prefrontal cortex ali PFC*), ki leži v sprednjem delu možganov (glej Sliko L.1).

Slika L.1: Prikaz človeških možganov s poudarkom na štirih velikih delih korteksa

Vir: Taylor (2006, 114).

Vse kar ljudje naredijo in nevroznanstveniki tega ne razumejo, vsaka funkcija ali sposobnost, ki ni posledica kakšne poškodbe, spodbujena z iglami ali posledica vpliva drugega dela možganov, naj bi izvirala iz prefrontalnega korteksa ali njegovih bližnjih delov. Naša zavest, vožnja, svobodna volja, osebnost, proces odločanja, kompleksne misli in emocije, samokontrola in morala/moralno razmišljanje je samo nekaj funkcij prefrontalnega korteksa. Vloga PFC naj bi bila zelo raznolika – zdi se, da je vključen v urejanje, strukturiranje in vodenje obnašanja/vedenja, še posebno v nove in izzivalne situacije. Ker se tu nahaja tudi naša sposobnost ustaviti se in premisliti o dani situaciji, kar nam omogoča upreti se poskusom raznih vplivov, se mora tisti, ki hoče vplivati na nas, najprej prebiti mimo prefrontalnega »stražarja« (Taylor 2006, 167–169). Zato obstaja veliko kategorij vplivanja na spreminjanje možganov. Fizični vplivi vključujejo radioaktivnost, elektromagnetno sevanje (vključno z vizualnimi podobami, spremembami temperature, magnetno polje in podobno) ter novejšje kvantne vplive. Tehnični del te skupine (sicer včasih ločen) pa so mehanični in organski vplivi: operacije, poškodbe ali bolezni. Kemični vplivi vključujejo nevrottransmiterje, hormone, hrano in droge. Nekateri od njih delujejo direktno na nevrone, drugi se spremenijo v aktivno formo znotraj telesa. Nekateri vplivajo na ravnotežje električnih sil med notranjostjo nevrona in (cerebrospinalno) tekočino kjer plavajo, nekateri vplivajo na celično membrano, nekateri pa prodrejo skozi celično membrano in spremenijo notranje delovanje nevrona. Če so pri notranjem spreminjanju vključeni tudi geni, so te snovi definirane kot genetski spreminjevalci. Nenazadnje pa obstajajo tudi socialni vplivi, ki obsegajo široko področje kot je kultura, osebni odnosi, jezik in podobno) (Taylor 2006, 234–235). Podobno kot pranje možganov, tudi poškodba PFC-ja spremeni osebnost človeka, največkrat na slabše in brez zavedanja osebe. Odvisno od območja poškodbe so posledice lahko zelo različne (primer impulzivnosti, ko oseba ne more premisliti preden reagira ali primer vztrajnosti, ko se oseba ne more ustaviti, ko enkrat začne reagiranje) (Taylor 2006, 167–169). A namen »pranja možganov« ni kontrola misli in dejanj – cilj je priti v glavo človeka. Kakorkoli pa, večina tehnik vplivanja na možgane ne uspe spremeniti možganov direktno, zato se raje poslužujejo indirektnih tehnik - spremeniti okolje, v katerem se možgani nahajajo (Taylor 2006, 209–210). Konkretni primer je senzorična deprivacija.

PRILOGA M: Oblike valovanja, njihove značilnosti ter osnovne enačbe

Pri valovanju ločimo transversalno valovanje (kjer delci snovi nihajo prečno glede na smer širjenja valovanja) in longitudinalno valovanje (kjer delci snovi nihajo vzdolž smeri širjenja valovanja). Pri obeh načinih se z motnjo, ki pri takem valovanju nastane, prenaša energija.

Spodaj je prikazano nekaj osnovnih oznak in enačb, izpeljanih iz njih, ki se uporabljajo pri valovanju:

- valovna dolžina (λ), ki pomeni pot, ki jo valovanje opravi v enem nihajnem času in se izraža v metrih [m];
- hitrost valovanja (c), ki pomeni hitrost širjenja valovanja v metrih na sekundo [m/s] (v vakuumu je konstantna in določena s 3×10^8 m/s);
- nihajni čas (t_0), ki pomeni čas enega nihaja in se izraža v sekundah [s];
- frekvenca valovanja (f), ki izraža število ponovitev sinusnega valovanja v sekundi in se izraža v Herz-ih [Hz];
- energijski/zvočni tok (P), ki pove koliko energije preteče skozi prerez snovi v enoti časa in se izraža v vatih [W];
- pretečena energija (ΔW) izražena v joule-ih [J];
- čas (Δt), ki pomeni spremembo časa/pretečen čas izražen v sekundah [s].

Za izračun valovne dolžine (vrste valov ločimo glede na valovno dolžino) uporabimo enačbo:

$$\lambda = c \times t_0$$

Če upoštevamo, da je

pa dobimo sledečo enačbo:

$$f = \frac{1}{t_0} \left[\frac{1}{s} = \text{Hz} \right]$$

$$\lambda = \frac{c}{f} [m]$$

Za energijski tok elektromagnetnega oz. zvočnega valovanja je enačba enotna:

$$P = \Delta W / \Delta t \text{ [W]}$$

Elektromagnetno valovanje (kot eden od načinov psihotronskega orožja) spada pod transversalno valovanje kjer njegov izvor predstavljajo električni naboji, ki se pospešeno gibljejo, za širjenje pa ne potrebujejo snovi (kar pomeni, da se lahko širijo tudi po vakuumu in to z enako hitrostjo 3×10^8 m/s). Elektromagnetno valovanje se lahko odbija, lomi in uklanja, pri tem pa se z motnjo skozi prostor prenaša tudi energija. Ločimo različne vrste teh valov glede na valovno dolžino: radijski valovi, mikrovalovi, infrardeča svetloba, vidna svetloba, ultravijolična svetloba, rentgenski žarki in gama žarki (glej Sliko M.1).

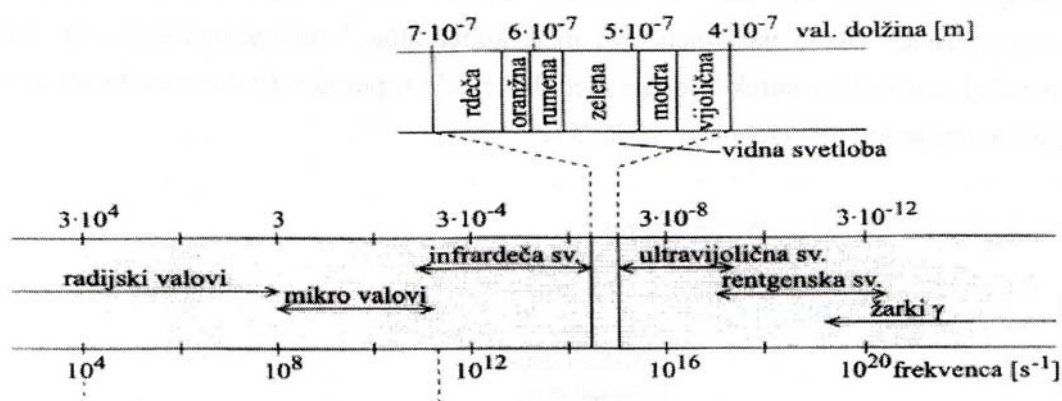
Slika M.1: Spekter elektromagnetnega valovanja

valovne dolžine	frekvence	oznaka	medn. oznaka	primer uporabe		
18 000 km	16,666 Hz	izmenični tok	–	električni vlaki		
6 000 km	50 Hz	izmenični tok	–	javna oskrba z električno energijo		
18 800–15 km	16–20 000 Hz	zvočne frekvence	AF	prenos govora in glasbe		
∞ –30 000 m	0–10 kHz	nizke frekvence	–	krmilna tehnika, telegrafija, indukcijsko gretje		
30 000–10 000 m	10–30 kHz	zelo dolgi valovi	VLF	prekomorska telegrafija, zemeljsko-podvodne povezave		
10 000–1000 m	30–300 kHz	dolgi valovi	LF	kontinentalna telegrafija, novinarske in vremenske komunikacije, dolgovalovni radijski sprejem		
1000–182 m	300–1650 kHz	srednji valovi	MF	radijski sprejem, letalske radijske zveze, ladijske radijske zveze (SOS), policijski radio		
182–100 m	1,650–3 MHz	mejni valovi	–	obalne radijske zveze		
100–10 m	30–300 MHz	kratki valovi	HF	prekomorska telegrafija in telefonija, radio		
10–1 m	30–300 MHz	ultrakratki valovi	VHF	radio, televizija, letalske radijske zveze, radiogoniometer		
1 m–1 dm	300–3000 MHz	decimetrski valovi*	UHF	televizija, upravljanje satelitov, mikrovalovna pečica		
10–1 cm	3–30 GHz	centimetrski valovi*	SHF	radiogoniometer, radar, satelitski radio, maser		
10–1 mm	30–300 GHz	milimetrski valovi*	EHF			
1–0,1 mm	300–3000 GHz	podmilimetrski valovi	–			
1 mm–0,78 μ m	$3 \cdot 10^{11}$ – $3,8 \cdot 10^{14}$ Hz	infrardeče sevanje	IR	toplotno zaznavanje, infrardeča telekomunikacija, laser		
0,78–0,36 μ m	$3,8 \cdot 10^{14}$ – $7,8 \cdot 10^{14}$ Hz	vidna svetloba	–	} svetlobna telefonija, laserska tehnika, opto-električno merjenje razdalj		
0,36–0,01 μ m	$7,8 \cdot 10^{14}$ – $3 \cdot 10^{16}$ Hz	ultravijolična svetloba	UV			
30–0,1 nm	$3 \cdot 10^{15}$ – $3 \cdot 10^{19}$ Hz	} rentgensko sevanje	mehko;	} rentgenska diagnostika, rentgenska terapija		
10^{-2} – 10^{-3} nm	$3 \cdot 10^{19}$ – $3 \cdot 10^{20}$ Hz		srednje		X	preskušanje materialov
10^{-3} – 10^{-8} nm	$3 \cdot 10^{20}$ – $2 \cdot 10^{25}$ Hz		trdo			jedrske reakcije, reakcije osnovnih delcev
$0,4$ – 10^{-4} nm	$8 \cdot 10^{17}$ – $4,7 \cdot 10^{21}$ Hz	sevanje gama	γ	sevalna terapija, raziskave materialov		

* Te valovne dolžine imenujemo tudi mikrovalovi.

Vir: Štuhec (2002, 70).

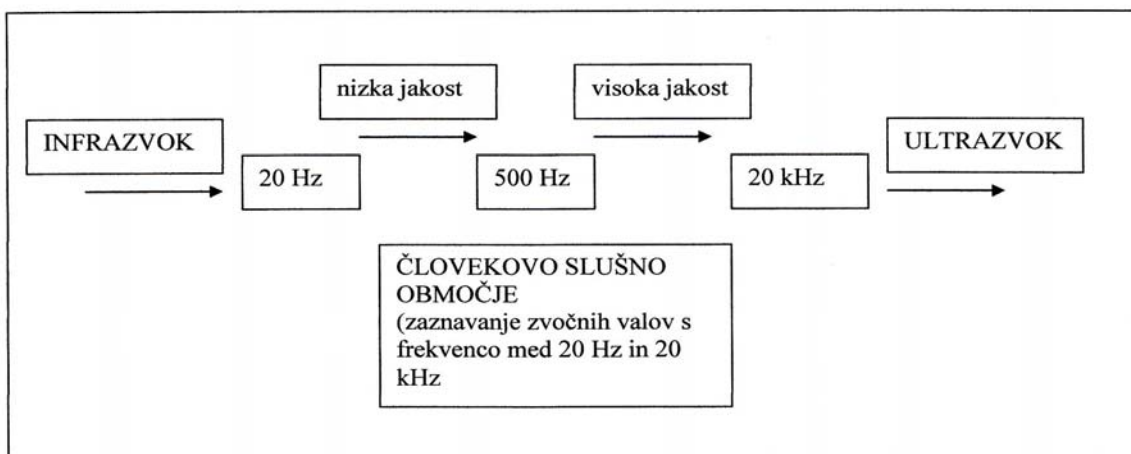
Slika M.2: Spekter elektromagnetnega valovanja

Vir: Hribar in drugi (1997, 167).

Drugi način vplivanja je **zvok**, ki spada pod longitudinalno valovanje, kjer odmik delov snovi od mirovne lege povzročajo zgoščine in razredčine, te pa se odražajo kot sprememba tlaka v snovi. Pri tem je bistvena razlika to, da se energija tu prenaša skozi snov (za prenos je nujno potrebna snov) kar pa pomeni, da se zvok (in posledično tudi energija) skozi različne snovi različno prenašata. Pri zvoku bi omenila še infrazvok in ultrazvok, ki ju naše uho ne sliši, ju pa naše telo (možgani ali celo naša podzavest) zazna na različne načine (glej Slika M.3).

Slika M.3: Prikaz človekovega slušnega območja

Vir: Lastni prikaz.

PRILOGA N: Vpliv zunanjih frekvenc sevanja na možgane

Elektromagnetno polje ali relativno šibke stopnje moči lahko prizadenejo komunikacijo znotraj celice. Vsiljena šibka nizkofrekvenčna polja (in amplitude radijskih frekvenčnih polj), ki so šibkejša v tekočini med celicami kot napetost čez membrano, lahko na površini celice, kjer so receptorska mesta, npr. spremenijo delovanje hormonov, protitelesnih nevrottransmitterjev in rakavih molekul (Miller 2001). Nekatere amplitude in kombinacije frekvenc zunanjega elektromagnetnega sevanja direktno v možgane povzročijo višje ravni nevronske strukture v možganih (Baker 2001). »Pri normalnih stopnjah vplivanja elektromagnetnega polja na organizem se reakcija pokaže na vseh stopnjah: celica, sistem in organizem. Najbolj kritični sistemi organizma, na katere najbolj vpliva elektromagnetno polje, so centralni živčni sistem, srčno-žilni sistem, imunski sistem in žlezni sistem (hormoni), delno pa tudi reprodukcijski sistem« (Grigoriev in drugi 2006). Tako je ena glavnih metod manipuliranja človeka prav preko elektromagnetne energije. Zato naj bi obstajalo mnogo tajnih eksperimentov in raziskav, ki preučujejo ta način vplivanja, a jih v javnih znanstvenih dokumentih obstaja samo okrog trideset (takih, ki javno podpirajo tako trditev), vsi ostali pa potekajo pod oznako strogo tajno ali države tako preučevanje in možnost vplivanja celo zanikajo.

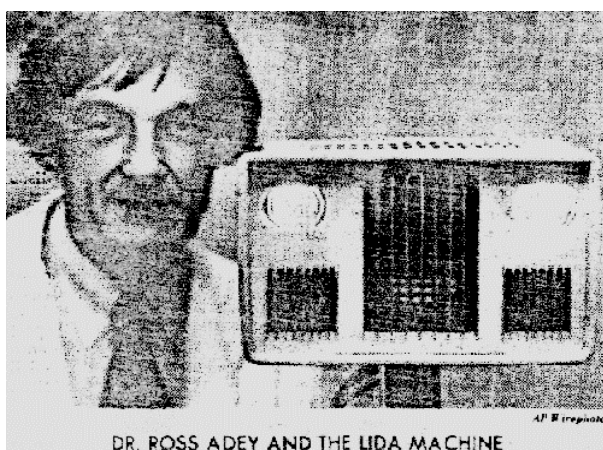
Radišić (2002, 31–32) v svoji knjigi zaključuje, da »ni nič bolj normalnega kot ugotovitev, da se na delovanje celic (njihovo obolevanje in zdravljenje) lahko vpliva z elektromagnetnim sevanjem. Z druge strani to tudi potrjuje trditev, da je na zavest ljudi možno vplivati z neposrednim elektromagnetnim vplivom na celice«.

PRILOGA O: Naprava LIDA

Ena od prvih naprav, ki naj bi jo prvotno uporabljali za zdravljenje, kasneje pa tudi kot psihotronska orožje, je t. i. naprava LIDA, ki jo je izumila Sovjetska zveza v petdesetih letih. Naprava (gre za oddaljeno vplivanje na človeka) naj bi s pomočjo nizkih radiofrekvenc (40 MHz), usmerjenih v človeške možgane, vplivala na ritem možganskih frekvenc in tako pomirjala ljudi (povzročila transu podobno stanje), pomagala pri nespečnosti ali hiperaktivnosti, nevrotičnih motnjah in psiholoških problemih. LIDA naj bi oddajala električno in magnetno polje, svetlobo, toploto in zvok. Oblikovana je, da na daljavo prenaša tri komponente bolečine: vročino, mraz in električnost, ki jih sprejme človeški um. Sovjetska zveza naj bi jo uporabljala za zdravljenje, Severna Koreja naj bi

jo med korejsko vojno uporabljala za »pranje možganov« ameriškim vojnim ujetnikom, preučevali pa so jo tudi ameriški znanstveniki (dr. Eldon Byrd in dr. Ross Adey). Pri tem se postavlja vprašanje, če bi se napravo LIDA lahko preoblikovalo iz pomirjevalne naprave v napravo, ki aktivira ljudi oz. jo uporabili kot orožje za nadlegovanje (White 2005, 28–30).

Slika O.1: Naprava LIDA

Vir: White (2005, 28).

PRILOGA P: Dr. Jose Delgado in njegovi poizkusi

Španski znanstvenik dr. Jose Delgado se je specializiral na področju (kirurškega) vstavljanja elektronskih naprav direktno v možgane (gre za direkten vpliv na človeka). V svojih zgodnjih poizkusih najprej na šimpanzih, kasneje pa tudi na ljudeh, je uporabljal dolge igle, katere je zapičil v možgane živali ali človeka in po njih spustil elektriko ali kemične substance ter opazoval reakcijo – vpliv na vedenje (Keith 1998, 127). Kasneje pa se je posvetil manjšim radijskim oddajnikom/sprejemnikom in v petdesetih letih razvil napravo imenovano Stimoceiver – miniaturno elektrodo sposobno sprejemanja in oddajanja elektronskih signalov s pomočjo radijskih frekvenc. To napravo se v celoti vstavi v možgane oz. natančneje v možgansko skorjo, kjer oddaja električne impulze (v določene dele možganov) in jih hkrati beleži, ter računalniku nazaj pošilja reakcije človeka. Operater pa lahko potem na ta način manipulira s človekovimi odzivi. Leta 1964 je dr. Jose Delgado izvedel za tisti čas neverjeten poizkus – v bikove možgane je vstavil radijsko-kontrolirane elektrode (Stimoceiver). Potem se je postavil v areno in čakal, da se je bik zapodil vanj. Preden ga je dosegel, je Delgado pritisnil na gumb oddajnika in bik se je pred njim ustavil, se obrnil in mirno

odšel stran. Opravljal je razne poizkuse in svoje tehnike poskušal izboljšati. Psihiatrom je hotel olajšati delo, da bi s pomočjo radijskih valov, preko elektronskih oddajnikov vgrajenih v možgane, nadzirali ljudi. Ta iznajdba je takoj navdušila obveščevalne agencije in sanje o nadzoru človeškega obnašanja ponesla stopnjo višje v realnost (v okviru MKULTRA podprojekta 94 je ZDA preučevala naprave za direktno vplivanje ter različne tehnike za aktiviranje človeškega organizma s pomočjo oddaljenih elektronskih naprav – podprojekt 119) (Victorian 2005).

PRILOGA R: Raziskave Eldona Byrda

Med leti 1980 in 1983 je v ZDA Eldon Byrd vodil projekt imenovan Marine Corps Nonlethal Electromagnetic Weapons, kjer so preučevali električno aktivnost v možganih in kako nanjo vplivati. Byrd je vodil poizkuse na živalih in ljudeh, da bi videl ali lahko z zunanjimi valovi vpliva na možganske valove (ali se ti dve frekvenci lahko »ujameta«). Uporabil je zelo nizke frekvence elektromagnetnega valovanja (elektromagnetna polja so bila zelo šibka in se jih ni dalo zaznati). Pri tem je spoznal, da lahko »prisili« možgane, da izpustijo kemikalije, ki omogočajo reguliranje obnašanja. Živali so s temi frekvencami spravili v stanje otopelosti ali povzročili spanec, pri človeku pa bi te frekvence povzročile simptome podobne gripi in slabost. Učinki so bili nesmrtonosni in povratni – osebo si sicer onesposobil za nekaj časa, potem se je njeno stanje povrnilo v prvotno (Smith 1998, 125). Vseeno so bili ti eksperimenti pomembni, saj so dokazali, da je možno spremeniti vedenje živali z elektromagnetnim poljem in z oddaljenosti vplivati na možgansko valovanje človeka. Jasno je tudi, da je ta tehnologija od takrat do danes že krepko napredovala. Eldon Byrd (v Welsh 2005b) celo pravi da »/d/o stopnje, ko je možno z določenimi polji izvajati genetski inženiring, zato obstoj tehnologije za nadzor uma sploh ni vprašljiv«.

PRILOGA S: Sporazum med Sovjetsko zvezo in ZDA ter uporaba elektromagnetnega orožja v Zalivski vojni

Dolgoletno spodbujanje razvoja psihotronskega naprave za obrambni sistem je 24. septembra leta 1990 pripeljalo tudi do podpisa Sporazuma o skupni kontroli, raziskavah in razvoju na področju psihotronike med CIA in KGB. Eden ključnih produktov tega sporazuma je bil bio-fizični ojačevalac (metatron) Miranda, ki je bil oblikovan s pomočjo najnovejših ključnih odkritij na področju psihotronike in kot stranski produkt

psihotronskega orožja. Naprava deluje tako, da nad človeka pošilja zvočne impulze, ki človeško telo spravijo v resonanco. V primeru, da se to ne zgodi, pa začne iskati razloge, zakaj do tega ni prišlo.

»Prva uporaba elektromagnetnega orožja v vojni naj bi se zgodila v Zalivski vojni v Kuvajtu leta 1991 med operacijo »Puščavska nevihta«. Sile ZDA naj bi uporabile tehnologijo »tihega zvoka« (*ang. silent sound*) s frekvencami okoli 100 MHz, na katerih naj bi pošiljala sporočila direktno v možgane iraškim vojakom« (Radišić 2006, 147). Gre za tehnologijo, ki podzavestno vpliva na um in se prenaša preko standardnih radijskih frekvenc. Ta sofisticirani elektronski sistem vpliva direktno na um človeka, spreminja možgansko valovanje in umetno »vcepi« negativna čustva, ki jih človek dejansko občuti. Iraški vojaki so tako občutili popolno nezainteresiranost vojskovanja in strah ter posledično množično predajo brez upora. Uporabo takega orožja je potrdil tudi predsednik podjetja Silent Sounds, Inc. leta 1996, katerega tehnologijo »tihega zvoka« so uporabili kot orožje.

PRILOGA Š: Poizkusi dokazovanja ne-termičnih posledic elektromagnetnega vplivanja

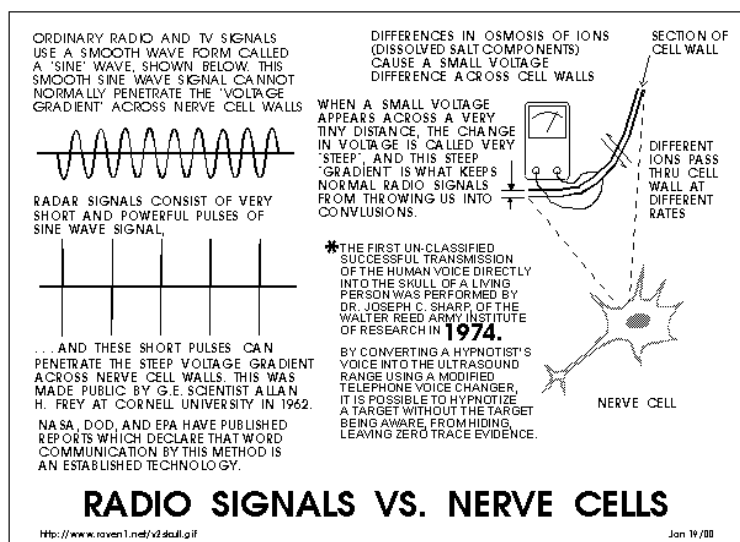
»Sovjetski pristop na mikrovalovne in radio-frekvenčne vplive, kot razlaga V. M. Koldayev, pravi, da intenzivno mikrovalovno sevanje spremeni membralne⁶⁹ lastnosti celic in prenos ionov, povzroči električno uničenje na mejah faznih regij in druge posledice, ki posledično povzročijo uničenje živih procesov (glej Sliko Š.1). Raziskave v zdajšnjih časih so pokazale, da je koncept termičnih posledic mikrovalov neustrezen« (Welsh 1998a). Nekaj podobnega so dokazali tudi v ZDA. Poizkusi, ki jih je izvajal Ross Adey na oddelku za mikrovalovne raziskave na raziskovalnem inštitutu Walter Read Army⁷⁰ glede vpliva mikrovalov na človeka, so pokazali, da se mikrovalovno oddajanje očitno združi s centralnim živčnim sistemom človeka kjer povzroči stimulacijo podobno električni, ki pa ni povezana s toploto. Ta stimulacija vpliva na kalcijeve ione v živčni celici, ki igrajo ključno vlogo pri prenosu nevronov, to pa se pri človeku odrazi kot pomanjkanje koncentracije pri izvajanju kompleksnejših nalog. Po večkrat ponovljenem poizkusu so vedno dobili enake rezultate. Na zgoraj opisan način

⁶⁹ Membrana: mrena, opna.

⁷⁰ Microwave Research Department at the Walter Read Army Institute of Research.

(s sinhronizacijo) bi lahko razložili tudi delovanje ruske naprave Radioson⁷¹ (*ang. radiosleep*) (Psychotronic Weapons: Brain Manipulation From a Distance 2006; Babacek 2008).

Slika Š.1: Vpliv majhne napetosti na celico preko kratkih valov

Vir: White (2005, 12).

Sovjetska zveza se je zato že v petdesetih letih zavedala bioloških vplivov elektromagnetnega delovanja (bila je center za preučevanje ne-termičnih vplivov elektromagnetnih polj kjer so bili v poznejših letih tudi vodilni raziskovalni centri v mestih Moskva, Leningrad, Kijev, Novosibirsk, Minsk, Rostov, Alma-Ata, Gorki, Perm in Sverdlovsk). Primer je dr. Karl Mahra, eden od največjih čeških znanstvenikov, ki je že leta 1958 odkril, da se podgane lahko ubije s pomočjo elektromagnetnega sevanja, smrt pa naj bi bila ne-termične narave.⁷² Pri tem je treba še poudariti, da je v sedemdesetih letih prestopil na ameriško stran in posvetil celotno življenjsko obdobje proučevanju ne-termičnih vplivov elektromagnetnega sevanja (kar pomeni, da je bila ZDA že zdavnaj seznanjena z ne-termičnimi vplivi elektromagnetnega sevanja, op. T. S.) (Welsh 2001a).

⁷¹ Leta 1974 je Sovjetska zveza registrirala napravo-generator imenovan Radioson, katerega namen je bil umetno povzročiti spanec s pomočjo radijskih valov. Napravo so leto prej preizkusili na vojaški enoti v Novosibirsku in pokazali so se pozitivni rezultati. Kasneje so začeli delati tudi izračune, kako bi s to napravo spravili v spanec celotno mesto.

⁷² Po smrti podgane zaradi elektromagnetnega sevanja je obdukcija pokazala le poškodbe vranice. Potem je izvedel poizkuse z bistveno krajšim časovnim obdobjem elektromagnetnega obsevanja in podgane so si po koncu popolnoma opomogle. Pri tem je odkril, da podgane niso umrle od termičnih vplivov elektromagnetnega sevanja ampak od ne-termičnih (Welsh 2001a).

PRILOGA T: Moskovski signal, projekt PANDORA in »ruski woodpecker«

Od leta 1952 dalje so se ruski in ameriški znanstveniki srečevali na sestankih, kjer so si izmenjavali informacije o biološkem tveganju in varnostnih nivojih elektromagnetnega sevanja. Po letu 1960 se je začelo govoriti, da ima Sovjetska zveza novo orožje na podlagi elektromagnetne tehnologije Nikola Tesla. Na enem takih sestankov so sovjetski znanstveniki prostovoljno posredovali informacije svojih raziskav o bioloških vplivih in varnosti elektromagnetnega sevanja, vendar jih ZDA ni jemala resno in je celo zanikala pomembnost takih raziskav, zato se je Sovjetska zveza odločila svoje raziskave demonstrirati kar na diplomatskem osebju ZDA. Leta 1962 so na Ameriški ambasadi v Moskvi zaznali visoko stopnjo elektromagnetnega sevanja, ki naj bi ga Sovjeti pošiljali nad ambasado – poimenovali so ga Moskovski signal. Ena od razlag (poleg aktiviranje prisluškovalnih naprav) je bila, da Sovjetska zveza poskuša z mikrovalovanjem vplivati na živčni sistem zaposlenih na Ameriški ambasadi (da bi dokazali svoje ugotovitve). CIA pa se je takrat namesto preprečitve takega početja odločila, da bo signal raje izkoristila za zbiranje informacij glede psiholoških in bioloških učinkov mikrovalov na ljudi brez vednosti tam zaposlenih, ki so bili izpostavljeni temu sevanju. Tako se je začel projekt PANDORA v katerem je sodeloval tudi zunanji svetovalec dr. Milton Zaret. Projekt je trajal med leti 1965 in 1970 z namenom ugotoviti ali ima oddaljeno elektromagnetno sevanje na možgane kakšne vplive na to, kako bo posameznik reagiral in, če se mikrovalovanje lahko uporabi za pospešitev »pranja možganov« in hkrati za večjo učinkovitost zaslišanja zapornikov.⁷³ Na podlagi tega je več znanstvenikov prišlo do podobnih ugotovitev: dr. Milton Zaret je ugotovil, da je Moskovski signal sestavljen iz nekaj frekvenc in je usmerjen natančno na ameriško ambasado v Moskvi. Izmerjeni signali so bili v kratkem »S« in dolgem »L« spektru in so imeli ekstremno zapleteno sestavo z vzorcem kombinacij. Zaključil je, da bo to sevanje spremenilo obnašanje osebja na ambasadi. Dr. Gordon J. F. McDonald pa je poudaril, da elektromagnetni valovi spremenijo vzorce možganskega valovanja in s tem tudi obnašanje ljudi. Po nekaj letih takega sevanja so se pokazale posledice: zaposleni so trpeli zaradi različnih fizičnih in psihičnih bolezni (zamegljen vid, izguba psihične kondicije, krvavitve v očeh, kronični glavoboli, različne anomalije, nenavadna kromosomska razporeditev, problemi s prekrvavitvijo, trajna sprememba živčnega

⁷³ Poizkusi so potekali tudi na raziskovalnem institutu Walter Reed Army kjer so delali poizkuse na šimpanzih, ki so jih obsevali z mikrovalovi. Rezultati so pokazali zmanjšanje izvajanja preprostih nalog.

sistema, levkemija ipd.),⁷⁴ nekaj osebja pa je zaradi teh bolezni tudi umrlo. Zaključili so, da mikrovalovno sevanje vpliva na proces odločanja, povzroča kronični stres in zmanjšuje učinkovitost delovanja ljudi. Projekt Pandora je bil dolgo časa strogo tajen projekt, katerega je varovalo kar pet predsednikov ZDA. Leta 1975 je Sovjetska zveza signal spremenila, ker naj bi dodali dve novi napravi za oddajanje signalov (Keith 1998, 201–203). Do podobnih rezultatov o vplivih mikrovalov je prišel tudi dr. Robert Becker, na katerega se je obrnila ZDA z nalogo podati mnenje ali na centralnem živčnem sistemu nastanejo kakšne motnje, če ga obsevamo z mikrovalovnim sevanjem - izjavil je, da se na tak način prizadene centralni živčni sistem. Prav tako pa je povedal, da ZDA ni mogla storiti ničesar glede tega sevanja, saj je bilo v mejah takratnih sovjetskih standardov, ki so dopuščali delovanje takega mikrovalovnega sevanja (so se pa te dovoljene stopnje razlikovale od stopenj ZDA) (Welsh 2001a).⁷⁵

Sovjeti so se dolgo zanimali za ideje Nikola Tesla in leta 1976 se jim je trud poplačal. Da bi nadaljevali svoje raziskave na področju elektromagnetizma, so iz Černobila v ionosfero izstrelili sedem Teslinih povečanih oddajnikov (*ang. magnifying transmitters*) s frekvenco 10 Hz in s tem ustvarili elektromagnetne stoječe valove,⁷⁶ ki so se raztezali več tisoč milj daleč (prodirali so Zemljo in segali daleč v ionosfero). Sočasno pa so trije sovjetski sateliti koordinirali to sevanje iz zgornje atmosfere, da so signale zaznali v večjem delu sveta (v Sovjetski zvezi signale niso slišali, so jih pa zaznali v Britaniji, Z Evropi, Avstraliji in daleč na Vzhodu) – poimenovali so jih »ruski woodpecker«⁷⁷ (tudi zaradi motenj, ki so jih povzročili radijskim sprejemnikom in komunikacijam po svetu). Za signal je dolgo veljalo, da je produkt over-the-horizon radarskega sistema⁷⁸ in po padcu Sovjetske zveze so to domnevo uradno potrdili, čeprav mnogi temu ne verjamejo (ameriški znanstvenik dr. Robert Beck trdi, da to ni bil namen njegove uporabe saj naj bi bil satelit veliko bolj primeren za nadzor kot over-the-horizon radarski sistem).

⁷⁴ Število belih krvnih celic pri zaposlenih na ameriški ambasadi v Moskvi je bilo 40 % višje od normalnega povprečja (Welsh 2001a).

⁷⁵ Toda, če bi ZDA priznala bio-vplive ali ne-termične posledice mikrovalovnega sevanja – se pravi take vplive, ki niso nastali zaradi toplote kot posledice mikrovalovnega sevanja – kot je povečano število belih krvnih celic, bi takratni standardi ZDA glede dovoljene stopnje sevanja postali vprašljivi. Poleg tega bi v zadrego postavili tudi vse ljudi, ki so od leta 1953 pa vse do leta 1975 prikrivali mikrovalovno sevanje na osebje ambasade (Welsh 2001a).

⁷⁶ Stoječi valovi - elektromagnetna polja se ponavadi razširjajo vertikalno v tla in s tem ustvarjajo stoječe valove, ki se raztezajo do Zemljine sredice navzdol in navzgor do različnih plasti biosfere (Keith 1998, 242–243).

⁷⁷ Žolna (*ang. woodpecker*).

⁷⁸ Uporaba radijskih valov, ki lahko potujejo onstran horizonta na dva načina: z zemeljskim širjenjem ali z odbojem od ionosfere.

Obstajajo razlage, da naj bi bil Woodpecker namenjen za komuniciranje s podmornicami ter kot sistem za vplivanje na populacijo ZDA in Kanade, posledice pa naj bi bile tudi kasnejše spremembe vremenskih vzorcev (spremembe pasatnih vetrov) (Keith 1998, 240–241; Sutton in Bowart 2007). »Dr. Beck je istega leta tudi izjavil, da je ruski signal najmočnejša elektromagnetna naprava, kar jo je do tedaj naredil človek saj je z 10 utripi na sekundo in 40 milijoni Wattov na utrip psiho aktiven« (Welsh 2001a). Frekvence tega signala so ustrezale ritmu možganskega valovanja. Od oktobra 1976 leta dalje je tako Sovjetska zveza nadaljevala oddajanja različnih zelo nizkih frekvenčnih signalov iz številnih oddajnikov podobnih Teslinim in woodpecker se je slišal na kratkovalovni radijski lestvici po vsem svetu do leta 1989. »Leta 1978 sta dr. Robert Beck in William Bise opazila spremembe v obnašanju Kanadčanov oz. ljudi SZ Pacifika in v njihovih vzorcih možganskega valovanja ter posledice pripisala oddajanju ruskega woodpeckerja« (Keith 1998, 242). Vplivi na ljudeh naj bi bili posledica oddajanja na frekvenci 10 Hz, katera oslabi imunski sistem človeka, povzroči spremembe razpoloženja in vpliva na kognitivne procese ter povzroči večjo dovzetnost za različne bolezni. Večje število populacije bi lahko trpelo za nevronskimi spremembami.

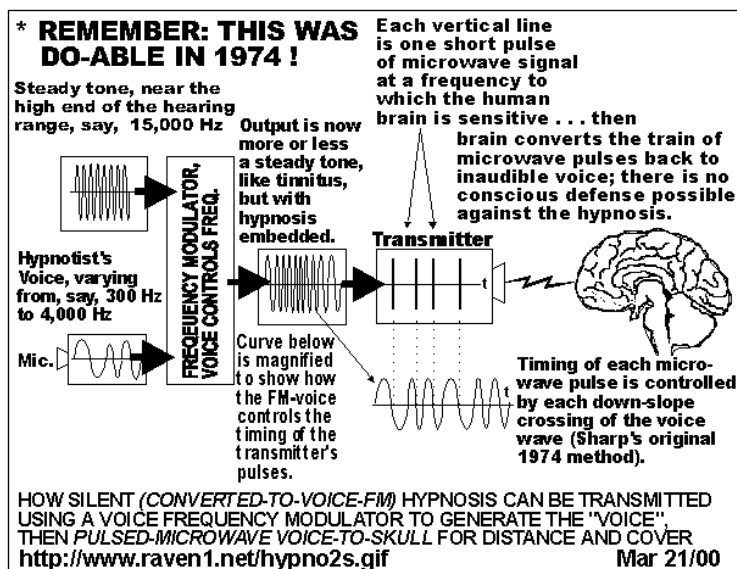
PRILOGA U: Mikrovalovni slišni efekt

Radarski tehniki so to možnost odkrili že med drugo svetovno vojno, a šele leta 1961 je biofizik dr. Allan Frey objavil, da ljudje lahko »slišijo« mikrovalovanje. Frekvence, ki prenašajo ta zvok, se od televizijskih razlikujejo po tem, da niso samostojne (enojne) ampak da je vsaka taka občutljiva frekvenca lestvica ali skupek frekvenc. Pri tem je razložil, da ljudje, ki so izpostavljeni 1310 MHz in 2982 MHz mikrovalovom pri povprečni gostoti moči 0,4 do 2 mW/cm², zaznajo oz. občutijo zvoke kot brnenje, klikanje ali trkanje v zadnjem predelu glave ali tik za glavo (občutek, da zvoki nastajajo v glavi) (Miller 2001; McMurtrey 2003). Ko mikrovalovni pulz velike moči v GHz področju doseže človeško telo, povzroči majhno spremembo v temperaturi, ta pa posledično hitro segrevanje tkiva (strukture glave) ter tudi hitro ekspanzijo tega rahlo segretega tkiva. Ta ekspanzija je dovolj hitra, da ustvari akustični val. Zvočni efekt se tako ne pojavi iz direktnega sevanja mikrovalov v slišne živce ali nevrone ampak preko mehkega tkiva - mikrovalovne signale absorbira mehko tkivo v glavi, kar posledično povzroči termo-elastične valove akustičnega pritiska, ki potem potujejo v notranje uho,

kjer razdražijo slišne receptorje. Učinkovite frekvence za vpliv naj bi variirale med 2,4 MHz in 10 GHz, pri tem pa je osnovna frekvenca, ki povzroči zvok, neodvisna od elektromagnetne frekvence (Begich 2002; Binhi 2007). Mikrovalovi, ki so usmerjeni direktno v hipotalamus človeka, imajo velik vpliv na človekove emocije in kar je bistveno, te zvoke na frekvenci od 300 do 3000 MHz lahko »slišijo« tudi gluhi in tisti z ušesnimi zamaški do 300 metrov daleč stran od oddajnika. Parametri oddajnika nad to mejo slišnega se odražajo kot vrtoglavica in slabost, parametri pod to mejo pa pri človeku povzročajo občutek zbadanja z iglami. S pravo izbiro karakterističnih pulzov pa bi se lahko ustvaril govor. To odkritje je še toliko bolj pomembno tudi zato, ker v nasprotju s Flanagan-ovo napravo,⁷⁹ tu ni potrebnega direktnega fizičnega stika s prejemnikom ali kakršnih koli žic – zvok se prenaša na daljavo (glej Sliko U.1). Prvi tak uspešni javni eksperiment sta izvedla dr. Joseph C. Sharp in Mark Grove leta 1974 (Miller 2001; McMurtrey 2003). Osnovna frekvenca, ki odloča o razločnosti zvokov v glavi, pa je odvisna tudi od dimenzij glave in podrobnosti vsakega posameznika. Ravno iz teh razlogov je zelo težko prenašati besede ali fraze v človeške možgane na tak način. Kot že prej omenjeno, je dr. Joseph C. Sharp nadaljeval odkritja dr. Freya o prenosu zvokov v možgane s pomočjo mikrovalov na določeni frekvenci. Tako je izvedel poizkus v zvočno izolirani sobi. Zunaj sobe so zvočne valove (govor) preoblikovali v mikrovalovanje in jih oddajali preko mikrovalovnega avdiograma na frekvenci med 300 MHz in 3 GHz. Mikrovalovanje je obšlo običajni sluh in Sharp je glasove slišal v glavi in jih tudi pravilno »identificiral« oz. razumel. Ta eksperiment so kasneje potrdili in napravo v ZDA registrirali kot patent št. 6.587.729 ali »Aparat za prenos slišnega zvoka s pomočjo radio-frekvenčnega učinka« (Girard 2006).

⁷⁹ Že leta 1958 se je pojavil prvi patent naprave imenovane Neurophone, ki ga je izumil Patrick Flanagan – izum, ki je pomagal gluhim »slišati« (to naj bi bil tudi povod, da so se Američani lotili naprave RHIC - predstavljena bo v nadaljevanju). Naprava je zmožna zvoke (besede, glasbo in podobno) pretvoriti v električne impulze, ti pa potem preko katere koli točke na koži vstopijo v telo in se prenesejo direktno v možgane. To je bil začetek naprav za gluhe t. i. slušne naprave. Kasneje so patent izpopolnjevali in nastale so različne nove naprave, ki s pomočjo mikrovalovnih signalov različnih frekvenc, usmerjenih v možgane v predel avditoričnega korteksa, pošiljajo zvočne signale, da gluhi lahko sprejemajo zvoke iz okolice (Smith 1998, 141–142).

Slika U.1: Prenos zvoka v možgane s pomočjo mikrovalov

Vir: White (2005, 9).

PRILOGA V: RHIC-EDOM, GWEN, SECOM II in ADS

RHIC-EDOM tehnologija se nanaša na sposobnost povzročiti hipnotično stanje z neke oddaljene lokacije, sporočiti hipnotična navodila ter izbrisati spomin na programiranje in celotno časovno obdobje, ki je bilo potrebno za programiranje in izvršitev dejanja. Pri tem naj bi se uporabljalo elektromagnetno oddajanje in vsadki v telesu. Cilj se doseže s pomočjo elektromagnetne stimulacije substance acetylcholine, ki se nahaja v možganih. Prvo omembo RHIC-EDOM tehnologije je v knjigi *Were We Controlled?* leta 1969 opisal Lincoln Lawrence, ki pravi »/d/a gre za uporabo ultra-sofisticirane post-hipnotične sugestije z radijskim prenosom, usmerjene na posameznikovo voljo. To povzroči hipnotično stanje pri posamezniku (zavedno ali nezavedno z narko-hipnozo). Posameznika se potem programira za izvedbo določenih dejanj in vzdržuje določeno vedenje preko radijskega signala« (Lawrence v Keith 1998, 216). Učinkovitost RHIC-EDOM tehnologije so potem preverjali tudi sovjetski znanstveniki v Leningradu in poizkusi naj bi bili uspešni. »Pokazalo se je, da so rezultati delovanja radio-signalov na možgane blokirane sinapse (zveza med dvema živčnima celicama) ali elektronsko uničevanje spomina« (Radišić 2003, 57). Prav tako je leta 1974 J.F. Schapitz izvajal podoben poizkus. Besede hipnotizerja naj bi preko spremenjene elektromagnetne energije poslal direktno v podzavestni del človeških možganov, brez uporabe naprav za sprejemanje ali dekodiranje sporočila hipnotizerja ter brez možnosti kontrole nad takim sporočilom osebe, ki ga sprejema. Rezultati poizkusa so še vedno tajni (Keith 1998,

216–218). Tudi druga stran ni zaostajala s to tehnologijo. V sedemdesetih letih naj bi v Sovjetski zvezi obstajal tajen projekt imenovan Psihotronski sistem vplivanja (*ang. Psychotronic Influence System* ali PIS). Projekt je bil namenjen spreminjanju oz. programiranju vojakov in varnostnih agentov v »človeško orožje«. Temeljlil je na kombinaciji hipnoze in visokofrekvenčnih radijskih valov, uporabljal gesla in števila za aktiviranje teh ljudi in s tem navadne ljudi spreminjal v neustrašne ubijalske stroje brez kančka obžalovanja. Po nekaterih podatkih pa naj bi ta sistem še dandanes uporabljale ruske specialne enote (Welsh 2001b).

V začetku osemdesetih so postavili stolpe GWEN (*ang. Ground-Wave Emergency Network*) katerih namen še vedno ni popolnoma jasen. Gre za nekaj več kot 91 metrov visoke stolpe z mrežami bakrenih žic, med seboj oddaljene skoraj 322 kilometrov, ki sevajo 360 stopinj okoli sebe na oddaljenost 402 do 483 kilometrov in so v ravni liniji postavljeni čez celotno ZDA. Ti stolpi oddajajo elektromagnetno valovanje na zelo nizki frekvenci med 150 in 175 kHz (gre za oddajanje kratkih sporočil v 20 minutnih intervalih). Dr. Becker je izjavil, da so zelo nizko frekvenco izbrali zato, ker njeni signali potujejo s pomočjo zemeljskih valov - elektromagnetno polje, ki objame tla – namesto sevanja v atmosfero. Nekateri pravijo, da služijo za komunikacijo v primeru krize v državi vendar je oprema teh stolpov izredno občutljiva na elektromagnetni pulz, ki nastane pri nuklearni eksploziji, zato drugi trdijo, da gre za izpopolnjen sistem v kombinaciji s ciklotronsko resonanco za povzročanje vedenjskih sprememb med civilno populacijo. Pri tem je pomembno poudariti, da imajo ti stolpi sposobnost selektivno obsevati določeno geografsko lokacijo, medtem ko ostanejo ostala področja nedotaknjena. Tako se lahko vpliva le na določeno populacijo ljudi. Podoben sistem je tudi SECOM II, sestavljen iz 5 stolpov, katerih namen naj bi bila komunikacija med centralnim nadzornim sistemom in vozili za prevažanje nuklearnega orožja. Je pa zanimivo, da SECOM II oddaja ravno na frekvenci 3–12 MHz, kar pomeni, da se prekriva z resonančno frekvenco človeškega organizma (Keith 1998, 215–216; Baker 2001).

ADS je ameriška vojska razvijala od sredine 1990 let naprej in je dejansko funkcionalen, saj ljudem povzroča velike bolečine s tem, da zavre molekule vode v človeški koži brez, da bi dejansko poškodoval kožo (ne pušča nobenih fizičnih posledic). Naprava deluje na podlagi mikrovalov (podobnih tistim v mikrovalovni

pečici) katerih žarki prodrejo v človeško kožo v dveh do treh sekundah (po petih sekundah pa bolečina že postane neznosna) in to do skoraj 705 metrov daleč. Človek dobi občutek, da se je njegova koža segrela na 54 stopinj Celzija ampak zaradi zelo nizke stopnje energije, ki se uporabi pri tem postopku, ne pride do resničnih opeklin ampak samo do občutka le-teh (razen, če je izpostavljenost ADS daljša kot 250 sekund). Namen te naprave je ljudi ali množice (s pomočjo nelagodja in občutka opeklin) odvrniti od določenega območja ali stavbe, kjer je taka naprava postavljena, čeprav lahko že debelejša obleka ali določene vremenske razmere bistveno omilijo take občutke opeklin (Moreno 2006, 153). Orožje na podlagi ADS je ZDA uporabila v Iraku - projekt Sheriff. Svoja vozila so opremili z zaščitnim sistemom imenovanim Silent Guardian Protection System, ki deluje na podlagi ADS.

PRILOGA Z: Primeri vpliva stroboskopskih luči in »usmerjanje« možganov pri pilotih

Leta 1982 je Charles Bovill iz Velike Britanije razvil 10–30 Hz stroboskopske luči, ki lahko pri človeku povzročijo neugodje, vznemirjenje, napade, omotičnost, slabost in omedlevico. Nekaj let kasneje so to preizkusili tudi v praksi – na 100 osebkih so testirali ftonske stroboskopske luči pri čemer se je pokazalo, da le-te povzročajo slabost in dezorientacijo. Pomembno pa je bilo tudi odkritje, da zaprte oči ne preprečijo vpliva na človeka (Miller 2001). Na primere vpliva stroboskopskih luči v vsakdanjem življenju opozarja tudi Radišić v svoji knjigi, kjer poudarja, da so neokortikalni efekti očitno vidni tudi v risankah in računalniških igrah. Znani so mnogi primeri, ko so otroci ob gledanju risank ali igranju videoiger padli v nezavest, dobili epileptični napad ali napad s podobnimi simptomi kot epileptiki, v lažjih primerih pa vsaj vrtoglavico. Leta 1997 se je na Japonskem 732 otrok zrušilo pred televizijo ob gledanju risanke Pokemoni, v Italiji pa sta dva otroka med dolgotrajnim igranjem videoiger padla na tla s simptomi epileptičnega napada. Razlog za to je svetloba. Otroški možgani niso zdržali mentalnega šoka, ki ga je izzvala hitro spreminjajoča se močna svetloba v risanki/igri. Možgani so na skupek kontradiktornih znakov (hitro izmenjaje se močno osvetljene in skoraj popolnoma temne slike) reagirali tako, da so otroci dobili vrtoglavico in/ali epileptični napad (Radišić 2002, 141). Prav tako je dobro znano, da epileptične napade lahko povzroči določena frekvenca oranžne svetlobe oz. luči.

Skozi zgodovino, predvsem pa v zadnjem času, se raziskave usmerjajo v iskanje načinov kako vzdrževati budnost vojaka po več dni ali kako zagotoviti, da ne bo pilot naredil nobene napake med letom. Na en način je zdaj to omogočeno preko neopaznih senzorjev v pilotovi čeladi. Za zagotovitev takih rezultatov se poslužujejo »usmerjanja« možganov – možgane prisilijo, da oddajajo možganske valove v rednih intervalih preko utripajočih luči, usmerjenih v pilotove oči ali preko umetno ustvarjenih klikov v ušesih. S predhodnim merjenjem amplitude možganskih valov se lahko potem prepozna, kdaj je pilot npr. utrujen in se s povečanjem svetlosti luči na instrumentih amplitude možganskega valovanja vrnejo v normalno višino in tako uskladijo utrujenost. Luči se lahko prilagodijo tako, da utripajo s hitrostjo, ki jo pilot sploh ne zazna. Podobno tehniko bi lahko uporabili za preprečevanje napak ali vnašanje popravkov v pilotove možgane (Welsh 1998a).

PRILOGA Ž: Infrazvok, akustični popravljalec psihe in akustični generator

Za človeka je najbolj nevaren **infrazvok**. »Uporaba zelo nizkih frekvenc, nižjih od 16 Hz, nizke intenzitete (okoli 120 decibelov) povzroča slabost, zvonjenje v ušesih, poslabšanje vida in trpljenje na splošno. Zvočni učinki srednje intenzivnosti (do 130 decibelov) uničijo organe prebave in možgane, se odražajo v paralizi in včasih povzročijo slepoto. Vplivi infrazvoka še višje intenzivnosti (več kot 130 decibelov) pa lahko povzročijo zaustavitev srca« (Gurov 2000).

Nekatere večje vojaške države so tako raziskovanje infrazvočnega orožja začele v šestdesetih in sedemdesetih letih, kjer so »/z/nanstveniki svoje raziskave usmerjali na področje notranje percepcije zvoka z namenom motiti vedenjske vzorce ali uporabiti učinke pri zasliševanjih, pošiljanje glasov v možgane s pomočjo šibkih moduliranih signalov ter iskali načine, kako elektronsko spremeniti pregrado med krvnim obtokom in možgani (*ang. blood-brain barrier*) z namenom dovoliti nevrotoksinom v krvi da dosežejo možgane« (Smith 1998, 143). Različni eksperimenti so tako dokazali, da lahko infrazvok poškoduje človekovo percepcijo in notranje organe ter onemogoči človeka. Majhna količina oddane moči lahko povzroči neizmeren strah in množično histerijo, večje količine energije pa nestabilno mentalno stanje in nepravilno delovanje telesa ali celo simptome mentalne bolezni. Zvok je pomemben tudi zato, ker učinkovito vpliva tudi na osebje v kamuflaži ali bojni opremi. Če je vplivanje manjše in ne pride do

trajnih posledic, vsi simptomi po prenehanju vplivanja takega zvoka izginejo (Welsh 2001a).

Od sredine sedemdesetih let dalje se je Sovjetska zveza na Moskovski medicinski akademiji (oddelek za popravljanje psihe) ukvarjala s tehnologijo, ki bi zatrla izgrede, nadzorovala upornike, demoralizirala ali onemogočila nasprotno sile in povečala zmogljivost svojih prijateljskih sil. Imenovali so jo akustični popravljalec psihe. Način delovanja je vseboval oddajanje specifičnih navodil preko statičnega zvoka ali belega šuma (*ang. white noise*) direktno v človeško podzavest, brez motenja intelektualnih funkcij človeka. Učinek se je pokazal v manj kot eni minuti. Ker ta naprava deluje na podlagi infrazvoka, se sporočila, ki jih oddaja, prenašajo preko kosti. To pa seveda pomeni, da razni zamaški za ušesa ali slušalke ne bodo preprečili sprejemanje sporočila (preprečila bi ga lahko le celotna zaščita telesa). Tako sporočilo torej obide zavestno raven in ima takojšnji učinek. Učinkovitost te naprave je bila dokazana z različnimi poizkusi, ki so jih izvedli na svojih pacientih ali naključnih civilistih, prav tako pa tudi na skupini ameriških raziskovalcev, ki so leta 1991 obiskali enega od teh institutov in tudi sami aktivno sodelovali v enem izmed teh poizkusov (Keith 1998, 218–220).

Pri akustičnih generatorjih gre za širok spekter uničevalnih vplivov infrazvočnega nihanja na človeški organizem in druge biološke tarče – vplivi so lahko mehanični, biološki ali nevrokemični. Posebno skrb zbujajo podatki o škodljivih vplivih infrazvočnega nihanja nizke jakosti na bio-tokove v možganih in živčnem sistemu kot celoti, od tam pa posledično na psihično stanje in človeško inteligenco (Welsh 2008).

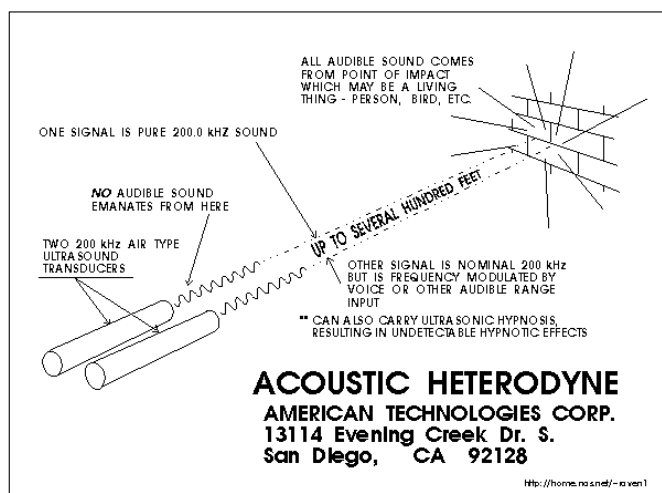
V ZDA že od leta 1997 razvijajo akustični generator (generator tvori rešetka, na kateri je nastavljenih 30–40 akustičnih generatorjev, ki so razporejeni v obliki elipse), ki bo oddajal impulze z intenzivnostjo od 145 dB do razdalje 300 m, pri čemer se računa, da bo na razdalji 100 m dosegel intenzivnost 145 dB, ki bo dovolj za popolno onesposobitev vseh, ki se bodo upirali. Impulz bo trajal 1,2 ms. Generator bodo uporabljali za generiranje neke vrste akustične neprebojne zavese, ki bo onemogočala dostop do zavarovanih objektov (Žabkar 2007, 263).

PRILOGA Q: Hipersonični zvok, akustični reflektor, akustična naprava dolgega dometa, visoko intenzivna direktna akustika ter sugestivna sporočila in SSSS

Eno od revolucionarnih naprav na področju prenosa zvoka je izumil Woody Norris. Imenuje se hipersonični zvok (*ang. hypersonic sound* ali HSS) - naprava, ki danes služi v civilne in vojaške namene. Drugače pa je na ideji o hipersoničnem zvoku delalo mnogo raziskovalcev.

Bistvo je v tem, da normalni linearni zvok ustvari valove tlaka v zraku. Če takemu valu zamenjaš frekvenco, da nastane ultrazvok, je tak zvok neslišen za človeško uho. Potem še omejiš oz. zožiš pot po kateri potuje tak ultrazvočni val in zmešaš to energijo z zrakom, ki je na poti tega vala, pa dobiš snop zvoka, ki se ne razprši na poti kot navaden zvok, ampak ostane »zaprt« v ozek snop kot zvočni laser. Če postaviš uho ravno v ta snop, lahko slišiš zvok, drugače ne. Norrisovo podjetje pa je na podlagi tega izumilo signalni procesor; t. i. ojačevalec in proizvajalec, ki oddaja zvočno energijo. Gre za dva ultrazvočna vala z informacijami, ki udarita eden ob drugega, ko naletita na trden objekt. To povzroči spremembo zraka okoli poslušalca in preoblikovanje originalnega zvoka (Moreno 2006, 147).

Slika Q.1: Prikaz sistema ultrazvočne projekcije ali t. i. Hipersoničnega zvoka

Vir: White (2005, 17).

Podobno napravo kot Woody Norris je razvilo podjetje MIT Media Lab imenovano akustični reflektor (*ang. acoustic spotlight*), ki prav tako lahko cilja samo enega človeka v množici. Naprava izkorišča specifične nelinearne lastnosti zraka, da ustvari ekstremno ozek zvočni žarek. Ta žarek zvoka se obnaša tako kot žarek svetlobe – »sije« na določeno osebo in le ta oseba lahko sliši zvok. Uporablja se na dva načina: kot direktni zvok (zvok usmerjen v specifičnega poslušalca) ali kot projiciran zvok (zvočna podoba

oz. zvočni hologram). Naprava deluje podobno kot hipersonični zvok – »oddaja ozek žarek ultrazvoka, ki se zelo malo deformira zaradi nelinearnosti zraka, ko potuje. Ta deformacija pa skupaj z novimi ultrazvočnimi frekvencami ustvari zvočne objekte, ki se lahko matematično predvidijo in zatorej kontrolirajo. S konstrukcijo pravega ultrazvočnega žarka se nelinearnost lahko uporabi za stvaritev (znotraj žarka samega) slišnega zvočnega žarka, ki vsebuje željen zvok« (Miller 2001). »Tipični reflektor ima približno 30 cm premera aktivnega področja in (odvisno od velikosti in frekvence) projicira približno 3 stopinje širok žarek zvoka več kot 100 m daleč. /N/ivo zvoka je zadovoljiv (80–90 dB na nekaj metrov), frekvenca pa niha (odvisno od velikosti) na spodnjem koncu od nekaj 100 Hz, na zgornjem pa gre preko meje slišnega zvoka« (White 2005, 93–94). Zelo splošno rečeno, gre za projiciranje zvočnih hologramov, ki ustvarijo avdio sporočila iz redkega zraka tako, da jih lahko sliši le ena oseba. To je prva naprava, ki zagotavlja popolno kontrolo tako nad lokacijo kot nad prenosom visoko kvalitetnega zvoka (Miller 2001; White 2005, 93–94).

Ameriška vojska je za svojo praktično uporabo iskala napravo podobno HSS – razvili so akustično napravo, ki prenaša zvok na velike razdalje oz. t. i. akustična naprava dolgega dometa (ang. *Long Range Acoustic Device* ali LRAD).⁸⁰ LRAD se uporablja za prenašanje različnih sporočil ali opozoril posameznikom več kot 270 m daleč po kopnem in 450 m po vodi (zvok je natančno usmerjen, sporočila pa se lahko prevedejo v več jezikov). Naprava je namenjena postavitvi na oklepna vozila Stryker, uporabljala pa naj bi se v različnih mirovnih in vojaških operacijah za nadzor množic, na kontrolnih točkah, za lajšanje komunikacij ter pri praznjenju stavb. LRAD naj bi uporabljala tudi tretja pehotna divizija v Iraku v varnostnih operacijah (Moreno 2006, 150).

Poznana pa je tudi naprava, ki lahko povzroči veliko večje posledice na človeku kot HSS in se imenuje visoko intenzivna direktna akustika (HIDA). »Gre za zvočni oz. akustični naboj (ang. *sonic bullet*), ki je poseben primer zvočnega vala in deluje v spektru od 20 do 35 kHz (ultrazvok). Dobimo ga, če dve anteni, ki oddajata zvok enakih frekvenc, usmerimo tako, da se zvok iz obeh virov pred ciljem združi. Ker sta frekvenci enaki, se moč obeh anten med seboj pomnoži in dobimo zvočni val velike moči. Udar na cilju je veliko močnejši kot, če bi imeli samo en vir zvoka« (Aupič 2000, 28). Tak

⁸⁰ Razvili so jo leta 2000 po napadu na vojaško ladjo USS Cole, da bi preprečili upravljalcem manjših plovil, da bi se brez dovoljenja približali bojnim ladjam ameriške mornarice.

primer so akustične krogle, ki se glede na stopnjo moči uporabljajo tako za ljudi kot objekte. Posledice na ljudeh so različne glede na stopnjo moči (lahko tudi zelo hude) – od psihičnega neudobja, slabosti, bruhanja, hudega glavobola in izgube ravnotežja, do zelo bolečega resoniranja kosti (resoniranje lobanjskih kosti pri človeku povzroči, da sliši glasove), v skrajnem primeru celo do tega, da kosti v telesu eksplodirajo (Aupič 2000, 28). »Najboljši protiukrep proti takšnemu orožju je oddajanje zvoka enake frekvence natančno 180 stopinj iz faze, kar povzroči motenje primarnega vala. Drugi možni protiukrepi pa so ovire iz mehkega materiala, ker slednje ustavijo zvočne valove« (Aupič 2000, 29). Seveda pa posledice HIDA kot oblika HSS občuti le tisti, v katerega je ta »zvočna krogla« usmerjena. Prav zato je naprava HIDA (kot tudi ostale zvočne naprave, ki vplivajo na človekovo psihofizično stanje) uvrščena v široko skupino neubojujnih orožij, saj je njen namen le onesposobiti ljudi, ne pa jih ubiti.

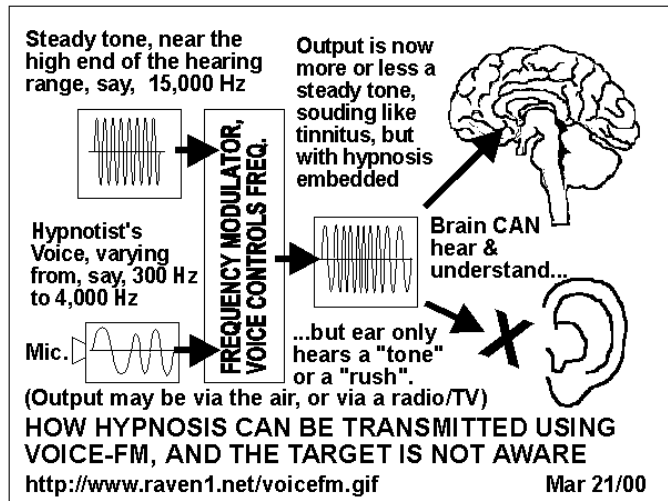
V sedemdesetih letih se je raziskovanja vpliva zvoka na ljudi lotil tudi Wilson Key, ki je kmalu ugotovil, da oglaševalske agencije porabijo ogromno denarja samo za raziskovanje in vnašanje podzavestnih sporočil (glede svojih izdelkov) v reklamne oglase, revije in podobno, da bi ljudi podzavestno prepričali, naj kupijo njihove izdelke. Dr. Howard Shevrin je kasneje pojasnil, da so skrivna sporočila tako učinkovita zato, ker obidejo človekovo zavedanje in s tem naš logičen premislek nad neko odločitvijo, odrazijo pa se kot lastna ideja. Wilson Key in William Nickloff sta kasneje analizirala določene pesmi in albume (glasbene zvrsti heavy metal) in v njih odkrila vizualno in zvočno skrita sporočila (zvočna sporočila, podobna človeškemu glasu, so bila skrita pod zvokom skladbe in najbolj razpoznavna na valovni dolžini 50 Hz). Ta sporočila so bila nezavedno in ponavljajoče se vnesena v našo podzavest. To tehniko so kasneje poleg oglaševalcev prevzele tudi razne kasete za samopomoč, danes pa so jih zamenjali računalniški programi za predvajanje podzavestnih sporočil (Streatfeild 2007, 188–190 in 209).⁸¹ Ob tem eden najbolj znanih raziskovalcev na področju psihotronike dr. Igor Smirnov razlaga, da je popolnoma možno sugestivna sporočila preoblikovati v nizkofrekvenčni zvok in ga dodati med npr. glasbo, radijsko oddajanje, v ozadje telefonskega glasu ipd. To se doseže tako, da se navadni avdio zvok spremeni v šifriran format s pomočjo računalniškega programa. Dobimo zvok, katerega ritem je popolnoma enak ritmu prvotnega avdio zvoka le sporočila se ne prepozna več – prepoznajo pa ga

⁸¹ Ti programi z bliskovito hitrostjo predvajajo sporočila na zaslon računalnika (celo po 8-milijonkrat na dan), lahko pa se jih celo sinhronizira z našim možganskim valovnim vzorcem. Ta sporočila naj bi okrepila našo samozavest, povečala zmožnost spomina, izboljšala poslovni uspeh in podobno.

možgani, ki dekodirajo sporočilo (kodirana sporočila se prenesejo v podzavest človeka in ta jih prepozna). Na tak način na eni izmed svojih klinik paciente, odvisne od drog, uspešno zdravi dr. Igor Smirnov.⁸²

Tehnologijo, ki omogoča podzavesten prenos sporočil v možgane (ang. *Silent Sound Spread Spectrum* ali SSSS) je razvil dr. Oliver Lowery iz ZDA leta 1992, kjer ga je prijavil kot ZDA patent št. 5.159.703. »Deluje v zelo nizkem ali zelo visokem avdio-frekvenčnem obsegu ali v sosednjem ultrazvočnem frekvenčnem spektru, kjer so frekvence preoblikovane v želeno obliko in jih širijo akustično ali s pomočjo vibracij v možgane (običajno skozi uporabo zvočnikov, slušalk ipd). Modulirani prenosniki se lahko prenašajo direktno ali pa se posnamejo in shranijo na mehanske, magnetne ali optične medije« (Jeffrey 2000). Z napredno računalniško tehnologijo je danes možno analizirati človeški EEG vzorec, ga kopirati, shraniti na drug računalnik in po želji kasneje spet poslati nazaj v človeka in tako vplivati na njegovo čustveno stanje. Sistem naj bi bil zelo uspešno uporabljen med operacijo Puščavska nevihta v Iraku.

Slika Q.2: Prenos tihega zvoka (skoraj ultrazvoka) v možgane

Vir: White (2005, 16).

⁸² ZDA pravi, da naj bi Sovjetske posebne vojaške enote Smirnovne naprave za prenos glasov v možgane uporabljale že med konfliktom v Afganistanu (vojna med Sovjetsko zvezo in Afganistanom).

PRILOGA W: Trije vladni projekti, čipi kot zunanje naprave in čipi, ki se nahajajo v telesu

Prvi projekt se imenuje »Napredna tehnologija za izboljšanje človeškega delovanja« katerega obsežno poročilo je izšlo leta 2002 (gre za povezovanje nano-, bio- in informacijske tehnologije z znanostjo miselnih procesov). Pri tem projektu (imenovan je »Human Cognition Project«) ne gre samo za izčrpno beleženje povezav v človeških možganih ampak tudi za zelo uspešen prenos posameznikove osebnosti, izkušenj in delovanja na računalnike in v robote. Drugi tak projekt (agencije DARPA) iz leta 2002 raziskuje povezanost oz. medsebojno delovanje možganov in računalnika ter izdelavo naprave, ki bi omogočala brezžično komunicirajo možganov ene osebe z možgani druge osebe. Tretji tak velik projekt, ki se je začel leta 2000, pa je iskanje direktne komunikacije možganov z računalnikom (Welsh 2005b).

Primer skupnega delovanja vojaka in vojaške tehnologije (čipi kot zunanja naprava) je naprava v smislu obleke, ki snema in interpretira možganske aktivnosti vojaka, potem pošilja to v komandni center, ta pa vojaku nazaj pošilja različne popravke in prilagoditve stanja, v katerem se nahaja. Ta program bo omogočil povečanje zmožnosti enega človeka, da uspešno opravi vse tisto, kar do zdaj opravljajo trije ljudje (prototipi čelad). Drug primer pa so majhni diagnostični senzorji oz. teleroboti vsiti v vojakova oblačila, ki zdravnikom omogočajo spremljanje zdravstvenega stanja vojaka (širok spekter vitalnih človeških signalov) na bojišču in celo zdravljenje poškodb. Poleg tega pa omogočajo tudi zunanjo komunikacijo, GPS in drugo, ki se satelitsko spremlja in koordinira iz osrednjega centra. Sistem so poimenovali PSM ali Personal Status Monitor.

Drugi tip sodobnih čipov, ki se nahaja v telesu, pa predstavljajo čipi, ki se jih kirurško vstavi v telo ali se jih preprosto pogoltne in potem sami potujejo v določen del telesa.⁸³ Eden takih primerov je čip, ki se ga vstavi v optični živec v očesu. Gre za nadgradnjo AugCog, ki poteka na področju izboljšav človeškega sprejemanja senzoričnih informacij s pomočjo naprave, ki vidi tisto, kar vidi oko (*ang. eye-tracking equipment*) in hkratnih psiholoških merjenj. Tak čip potem beleži nevroimpulze v možganih, ki so

⁸³ Zgodnji primeri tega so bili Rambo čipi, ki so jih vbrizgavali vojakom v Vietnamski vojni, namenjeni za povečevanje adrenalina v krvni obtok. Radišič v svoji knjigi (2003, 54) opozarja, da naj bi podobno izvajali dandanes s posebnimi telesnimi monitorji vgrajenimi v zadnjo stran vratu. Ti naj bi med borbo vojaku v živčni sistem spustili posebne kemične substance z namenom uravnovežiti telesne aktivnosti in pregnati strah.

odraz doživetij, vonja ter tistega, kar ta oseba vidi in sliši. Na tak način lahko v nadzornem centru vidimo in slišimo kaj doživlja vojak na bojišču - sistem se imenuje oddaljen nadzorni sistem (*ang. remote monitoring system ali RMS*). S pomočjo RMS-ja lahko operater preko računalnika pošlje elektromagnetna sporočila (vkodirana kot signali) nazaj v živčni sistem in s tem vpliva na človekovo dožemanje (znani so primeri, ko so popolnoma zdravi ljudje na tak način slišali glasove v glavi in doživljali halucinacije). Prav tako pa se ti nevroimpulzi lahko tudi shranijo na računalnik in se jih kasneje ponovno pošlje preko čipa nazaj v možgane in človek ponovno doživi že doživeto.

PRILOGA X: HAARP

(če ni drugače označeno, so vsi podatki o HAARP vzeti iz Smith 1998, 1. pogl. in Welsh 2001a)

»Že leta 1968 je dr. Gordon J. F. MacDonald v svoji knjigi⁸⁴ napisal, kako se lahko človeško povzročene spremembe v električnosti ionosfere uporabijo za množični nadzor uma. Pri tem je poudaril, da lahko nizkofrekvenčna elektromagnetna nihanja prizadenejo nizkofrekvenčne elektromagnetne možganske valove ljudi« (Jeffrey 2000). Leta 1972 je celo pričal pred Pododborom za oceane in mednarodno okolje glede elektromagnetnega orožja, uporabljenega za nadzor uma in vplivanjem na človekovo mentalnost. Povedal je (Gordon v Keith 1998, 239), »/d/a je namen znanstvenikov ustvariti, med električno nabito ionosfero v zgornji plasti atmosfere in sledečimi plastmi na površju Zemlje, nevtralno luknjo, da bi ustvarili električne valove, ki bi bili usklajeni z možganskimi valovi (približno 10 ciklov na sekundo). S tem bi lahko povzročili spremembe v vedenjskih vzorcih človeka ali v njegovih odzivih«.⁸⁵

Leta 1987 je dr. Bernard J. Eastlund, katerega je zelo navdihnilo delo Tesle, v ZDA izdal patent št. 4.686.605, ki je kasneje postal poznan kot tehnologija HAARP. Že takrat je bilo rečeno, da tehnologija tega patenta zmore prekiniti komunikacijo na zemlji, v zraku in pod vodo na zelo velikem področju Zemlje, pa tudi povzročiti zmede in

⁸⁴ Knjiga z naslovom *Unless Peace Comes, A Scientific Forecast Of New Weapons*.

⁸⁵ Tako orožje so dejansko poizkušali konec sedemdesetih let in posledica tega naj bi bilo nenadno tanjšanje ozonskih plasti in odkritje ozonske luknje nad Antarktiko v kasnejših letih. Tanjšanje ozona sicer povzroča spuščanje plina klorofluorokarbon, ki se nahaja v hladilnikih, klimatskih napravah, izolacijah in podobnem, a za tako hitro tanjšanje naj bi bilo krivo elektromagnetno bombardiranje atmosfere (Keith 1998, 239).

odklone vremena s spreminjanjem sončne absorpcije. Ta patent je v bistvu Teslin povečan oddajnik. Med leti 1987 in 1994 je zaprosil za 12 patentov, ki so služili za strukturiranje HAARP projekta in za tehnologijo orožja, ki je izšla iz tega. Še istega leta je Anthony Ferraro s skupino strokovnjakov uspešno izvedel poizkus, ko je s segrevanjem ionosfere dokazal, da je možno ustvariti in oddajati ekstremno nizke frekvence oz. elektromagnetne radijske valove. S pomočjo zelo ozkega milijon Wattnega visokofrekvenčnega vala je segreval ionosfero in s tem dobil 80 milijonov Wattov energije. Segreta ionosfera pri tem povzroči nekakšno radijsko anteno, ki oddaja radijski val in tega pošlje nazaj na zemljo. Taki valovi so posledično zelo nizkih frekvenc. Ta poizkus je že takrat očitno pokazal, da je HAARP zmožna veliko več.

HAARP (Program za aktivno preučevanje aurore⁸⁶ s pomočjo visokih frekvenc) - gre za ogromen kompleks, ki oddaja elektromagnetno valovanje in katerega glavna značilnost je, da je najmočnejši kratkovalovni oddajnik na svetu. Kompleks HAARP obsega 23 hektarjev ter vsebuje 180 (v knjigi Keith 1998, 248 je podatek 360) visokofrekvenčnih antenskih stolpov usmerjenih v nebo, imenovanih ionosferični raziskovalni instrumenti, povezan pa je z enim najmočnejših računalnikov na svetu. Aktiviran je bil leta 1997, a polno moč delovanja naj bi dobil leta 2002. Nahaja se v mestu Gakona na Aljaski in je financiran s strani Ministrstva za obrambo, zraven pa sodeluje še ogromno drugih inštitutov, privatnih organizacij in univerz. Ta kompleks ima zmožnost, da v zemeljsko atmosfero pošlje nepredstavljive količine energije (nekaj GW) na določeno strateško lokacijo in to moč energije tudi ohranja. Poleg tega se je zmožen, če pozna frekvenco določenega elektromagnetnega valovanja, tudi vmešavati v to komunikacijo ali pa omogočiti komunikacijsko mrežo kljub temu, da je drugod po svetu le-ta motena ali prekinjena. Razlika med HAARP in drugimi podobnimi napravami je, da je HAARP narejena kot fazna antena (*ang. phased-array*) kar pomeni, da oddaja zaporedoma oz. v sekvencah, to pa ji zagotavlja zmožnost osredotočenja zgolj na en del. Uradno naj bi s tem kompleksom raziskovali zgornjo atmosfero in osončje (kar trdi tudi Ministrstva za obrambo, ki vodi ta projekt). Šlo naj bi samo za raziskovalno postajo za raziskovanje ionosfere z namenom, da bi bolje razumeli njene lastnosti in delovanje s ciljem uporabiti jo za izboljšanje sistema komunikacij in nadzora v civilne in vojaške namene. To raziskujejo tako, da v vrh atmosfere pošljejo signal in segrejejo del neba, potem pa

⁸⁶ Aurora naj bi bila tu mišljena kot svetlobni efekti in podobni fenomeni, ki nastanejo pri prehodu elektromagnetnega snopa skozi različne sloje atmosfere.

opazujejo fizične pojave, ki ob tem nastajajo. S tem hočejo povzročiti pojav, ki je podoben naravnemu, ko energija sonca vpliva na zgornji del Zemljine atmosfere. In zakaj je potem projekt HAARP tako pomemben za moje področje raziskovanja? Zato, ker veliko strokovnjakov poudarja, da HAARP zmore ogromno več (primer poizkusa, ki ga je izvedel Anthony Ferraro s skupino). Tako naj bi se (poleg uradne verzije) HAARP uporabljalo tudi kot oborožitveni sistem za strateško obrambo, kot sistem za nadzor oz. kontrolo vremena, kot napravo, ki je zmožna projicirati holograme v nebo in tudi kot sistem za nadzor uma. HAARP namreč oddaja na isti frekvenci kot je frekvenca človeških možganov, prav tako pa se jo lahko prilagodi specifični uporabi (npr. za določeno populacijo) saj uporablja dva skrajna področja ne-ioniziranega sevanja - zelo nizke frekvence med 0 Hz in 1000 Hz ter visoke frekvence ravno pod območjem vidne svetlobe. To tehnologijo bi se potem takem lahko uporabilo tudi za pošiljanje besed in slik direktno v um ljudi. Pomembno pri tem je še, da tak sistem ni edini na svetu ampak se na različnih lokacijah nahaja še kar nekaj podobnih sistemov.

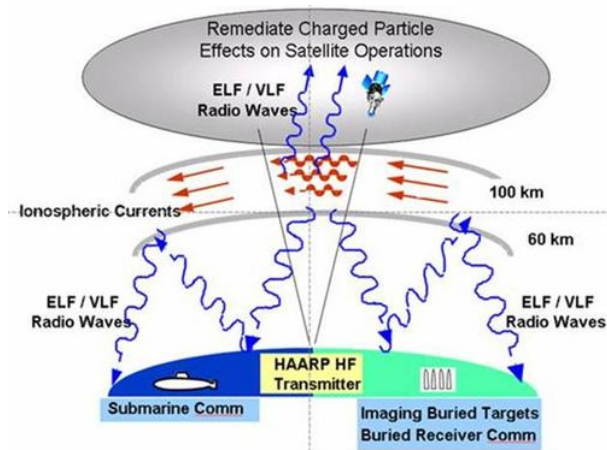
Slika X.1: Kompleks HAARP

Vir: The High Frequency Active Auroral Research Program (2010).

»Namen projekta je tudi, da izkoristi ionosfero kot virtualno anteno za ekstremno nizke frekvence. Predvideva se, da se s pomočjo naravnega magnetnega polja Zemlje na naravni tok elektronov v ionosferi ustvari svojevrstna virtualna antena za oddajanje elektromagnetnega valovanja na frekvenci 8 Hz. S tako frekvenco se lahko vpliva na človeške možgane, ki se v alfa stanju nahajajo na tej frekvenci« (Radišić 2002, 44). »Potemtakem bo HAARP uporabil ionosfero in jo preoblikoval v energetska orožje, saj naj bi prejšnje raziskave pokazale, da bi lahko ionosfera - z uporabo prave tehnologije - postala strateško orožje odločilnega pomena« (Welsh 2001a).

Slika X.2: Prikaz zmožnosti HAARP

Vir: HAARP (2010).

Radišić (2002, 40) pri tem opozarja, »da naj bi preko velikih fazno-usmerjenih anten radio-frekvenčno orožje imelo še posebno velik vpliv na masovno spreminjanje človeškega uma. Moč elektromagnetnih impulzov v radio-frekvenčnem področju se lahko pošilja iz vesolja ali preko anten velikega dometa na gosto naseljena območja, moč takega orožja pa je približno enaka moči nuklearnega, biološkega ali kemičnega orožja, le da gre tukaj za masovno uničevanje brez postranske škode«. Kot sem že prej omenila, bi se to tehnologijo potem lahko uporabljalo za prenos ali spreminjanje misli, manipulacijo čustev, pošiljanje navodil v možgane ter povzročanje vizualnih in zvočnih halucinacij.

PRILOGA Y: Neokortikalna vojna

Radišić v svoji knjigi tako tudi poda definicijo tega novega pojma neokortikalne vojne:

Neokortikalna vojna je spor, kjer ena stran koristi skupek metod za vplivanje na človeško koro velikih možganov, da bi se z deformacijo določenih možganskih področij, vplivom na pretok energije v celicah in spremembo njihovih funkcij, spremenil odnos človeka do svoje lastne zavesti in pridobljenega znanja in si tako ustvarila pogoje za manipuliranje posameznikov, skupin in narodov zaradi vcepljanja določenih idej, najpogosteje nasprotnih njihovim lastnim interesom, ter ustvarjanja različnih strani, proti katerim so umerjene te metode in dejstva, katere se ne zavedajo nevarnosti in ne poskušajo obstati v pogojih premoči sovražnika (Radišić 2002, 17).

Pri takem modernem načinu vojskovanja se uporabljajo najrazličnejši načini prisilnega vplivanja na obnašanje posameznikov, večjih skupin ljudi, njihovih vodij ali celo

narodov z namenom neopazno podrediti njihovo voljo volji agresorja brez uporabe (ali uporabo v zelo majhni meri) klasičnih orožij. Pri tem je eden od fizičnih načinov vplivanja na možgane tudi kirurško vstavljanje mikročipov v podlobanjski del. Došić ob tem opozarja da je »/cilj vojne sovražnika prisiliti ali spodbuditi, da se odloči za boljše izbiro, za tisto, kar vi želite, da izbere. Cilj vojne je obvladanje sovražnikove volje« (Došić 2000). Ob tem bi način poteka take vojne lahko razložili sledeče: »Vojna poteka z odlično nadzorovano uporabo novih (biološko najmlajših) struktur centralnega živčnega sistema, se pravi z nadzorovano skorjo velikih možganov (*lat. cortex cerebri*). Biološko starejše strukture oz. limbični sistem (*lat. lobus limbicus, rhynencephalon*) je zadolžen za refleksno in napadalno (obrambno) reagiranje ter je preko neposredne zveze s hipotalamusom povezan z biološkim ritmom, spolnim vedenjem, čustvi besa, strahu in z motivacijo«. Arsić pri tem še opozarja, da nadzorovanje uma poteka na dva načina: proti popolnemu ali delnemu fizičnemu uničenju in proti motenju delovanja možganov. Pri tem se uporabljajo fizične (vstavljanje čipov v možganski del), energetske, astralne in duhovne metode in sredstva, in kjer je delovanje usmerjeno proti zavesti oz. srednjemu sistemu živčevja ali podzavesti, kjer se ideje pretvarjajo in postajajo del izkušenj (Arsić 2006, 25).